

Smučarski sejem

17., 18. in 19. decembra

stran 12

Katarina Šoln

gimnazijka, ki je izdala knjigo

stran 15

Razpisi

Zavod za šport in rekreacijo Domžale

stran 23

Intervju

Rudi Križanič, legenda slovenske filmske produkcije

stran 4

GLASILO OBČINE DOMŽALE

3. december
Letnik L, št. 14

SLAMNIK

DOBRODELNO-IZOBRAŽEVALNI PROJEKT USPEŠEN TUDI V NAŠIH VRTCIH

Med slovenskih čebelarjev za zajtrk vseh naših otrok

Čebelarstvo društvo Domžale, ki počasi, a zanesljivo stopa proti svojemu 100. rojstnemu dnevu, se je tudi letos, že četrtoč, vključilo v

dobrodelno-izobraževalni projekt Med slovenskih čebelarjev za zajtrk vseh naših otrok, v katerem vselej sodeluje tudi Občina Domžale. Kot

nam je povedal Janez Mihelič, predsednik Čebelarskega društva Domžale, so čebelarji kljub težavam, skupaj z medom, ki so ga dobili od

Čebelarske zveze Slovenije, zbrali dovolj medu, da so ga dobili vsi otroci, ki jih je skoraj tisoč petsto v vseh vrtcih v Občini Domžale.

stran 5

Simfonični orkester Domžale-Kamnik

JUBILEJNI 40. NOVOLETNI KONCERT

Sobota, 18. december 2010,
ob 20. uri, Dom kulture Kamnik

Ponedeljek, 27. december 2010,
ob 20. uri, Hala komunalnega centra Domžale

Solistki: Rebeka RADOVAN, sopran
Mirjam KALIN, mezzosopran

Povezovalc večera in solist: Tilen ARTAČ

Dirigent: Simon KREČIČ

Predprodaja vstopnic:
Dom kulture Kamnik
Turistična agencija Kompas, Ljubljanska 82, Domžale (poleg Loterije)

Kulturno društvo
Miran Jarc Škocjan
in
Župnijska karitas Domžale

vabita na

MIKLAVŽEV VEČER

v Hali Komunalnega centra
Domžale

v nedeljo, 5. decembra 2010
ob 16.00 uri

Predšolski otroci
domžalske občine bodo obdarjeni.

V Hali Komunalnega centra
bo za vse dovolj prostora, tudi za odrasle obiskovalce.

Prireditve je omogočila Občina Domžale
in domžalske krajevne skupnosti.

Zveza prijateljev mladine Domžale za lepši praznični december

DOBRODOŠLI V PRAVLJIČNI DEŽELI

Zveza prijateljev mladine Domžale vabi, da skupaj preživimo prijeten praznični december.

Predstavo MAČEK MURI si učenci prve triade lahko ogledate v Kulturnem domu Groblje: 13. decembra, ob 10.30, 14. in 15. decembra, ob 8.30 ter ob 10.30.

Veseli bomo, če se nam boste pridružili vsi otroci in skupaj z nami uživali v prazničnih prireditvah.

ZPM Domžale

ŽIV ŽAV V ČEŠMINOVEM PARKU IN SPREJED DEDKA MRAZA

28. in 29. december 2010
med 16. in 18. uro

Vabilo k sodelovanju

Občina Domžale vas vabi, da s svojo stojnico postanete del ŽIV ŽAVA in obiskovalcem ponudite zimske dobrote ter pričarate praznično vzdušje v ustvarjeni Zimski vasi.

V kolikor bi želeli imeti postavljeno stojnico, nam, prosim, pišite na urad.zupana@domzale.si ali pokličite na telefon 01 72 20 100.

Se vidimo na ŽIV ŽAVU!

HP Commerce

080 22 36

Za toplo zimo in pomlad

www.hp.commerce.si

PVC OKNA IN VRATA
AKCIJA -11%

Zimski vrtovi, lesena vrata, nadstreški, ograje, konstrukcije.
Dobava v 15 dneh. Brezplačni ogled, izmere in ponudba.

041/627-068, 01/72-44-220 www.mke.si
MKE d.o.o. Domžale, Mačkovci 27, Domžale

2011

Silvestrovanje v Športnem parku Domžale z ansamblom Leteči muzikanti

Se vidimo v petek, 31. decembra 2010!

Dragi bralci, drage bralke!

Te dni ste si zagotovo že rekli: Pa ga imamo! Kaj? Sneg! Eni z navdušenjem (predvsem najmlajši), spet drugi pa z obupom, žalostjo in jezo, ko morate v snežnem vremenu na ceste. Te dni nam jo je resnično zagodel, čeprav smo ga pričakovali in so ga napovedovali kar nekaj dni vnaprej. A kot vedno nas ujame »nepripravljen«. Vendar pa, ko zvečer po dolgem dnevu v službi in raznih obveznostih sedete ob okno in opazujete kako počasi naletava sneg, gledate belo idilo ob svojem domu, si morate priznati, da vam postane toplo pri srcu. In še posebej, ko se s svojimi najdražjimi za konec tedna, ko si končno lahko vzamete prosto, lahko odpravite ven, zimskim športnim aktivnostim naproti, čeprav je to le kepanje ali pa sankanje na bližnjem griču. December prinaša tako prijetne trenutke, kot tudi grenka spoznanja. Ker pa so grenka spoznanja tista o katerih neradi pišemo in govorimo, se bomo tokrat posvetili prijetnim trenutkom, ki jih v naše mesto prinaša decembrsko vzdušje. Naša občina zadnja leta dobiva organizacijsko zelo prijetno predpraznično podobo. Poleg že tradicionalnega drsanja, sankanja na bližnji Postovki in drugih aktivnosti, nas vsako leto obiščejo trije dobri moški, najbližji že te dni – Miklavž, ki mu bosta ob koncu meseca sledila še Božiček in Dedek Mraz. Ob tem pa se pripravljva tudi pravo pravcato Živ Žav rajanje v Zimski vasi, ki se bo tudi tokrat odprla v našem mestu. Ob koncu leta pa tista češnja na vrhu smetane – silvestrovanje. Tudi letos bo na prostem. Ob vsem tem, glavnem dogajanju, pa se obetajo še številne prednovoletne zabave, srečanja, otroška obdarovanja, majhne pozornosti, topli objemi in prijetni nasmehi. Dajte, bodite tudi vi letos tisti, ki boste kakšno osebo več toplo objeli in se ji prijetno nasmehnil. Predvsem pa bodite tisti, ki boste, kljub slabim neprijetnim dogodkov, kot je snežno stanje, ko se z avtom odpravite na pot, znali najti v vsaki grenki izkušnji nekaj dobrega ...

Mateja A. Kegel

Zveza prijateljev mladine Domžale za lepši praznični december

Dobrodošli v pravljčni deželi

Zveza prijateljev mladine Domžale vabi, da skupaj preživimo prijeten praznični december.

Predstavo MAČEK MURI si učenci prve triade lahko ogledate v Kulturnem domu Groblje: **13. decembra**, ob 10. 30, **14. in 15. decembra**, ob 8.30 ter ob 10.30.

22. decembra 2010, ob 16. uri, vabimo v Kulturni dom Franca Bernika Domžale vse predšolske otroke na predstavo MUČA COPATARICA, obisk žonglerja in praznične delavnice.

23. decembra 2010, ob 16. uri, pa ste povabljeni v Domžalski dom, kjer se boste veselili s čarovnikom ter uživali v ustvarjalnih delavnicah.

Veseli bomo, če se nam boste pridružili vsi otroci in skupaj z nami uživali v prazničnih prireditvah.

ZPM Domžale

iz urada župana

TISKOVNA KONFERENCA

Deponija na območju Gmajna na Viru pri Domžalah

Tiskovno konferenco je odprl župan Občine Domžale Toni Dragar, ki je povedal, da jo je sklical predvsem kot odgovor na članek, prejšnji teden objavljen v enem od državnih medijev. Članek sicer ni izzval vznemirjenja javnosti, vendar je z naslovom Ekološka bomba na Viru potreboval pojasnilo z Občine Domžale. Kot sogovornika sta bila prisotna še podžupanja, Andreja Pogačnik Jarc, in direktor občinske uprave, Edvard Ješelnik. Besedo je nato prevzela Andreja Pogačnik Jarc in povedala nekaj o sami zgodovini tega območja. Kamniška Bistrica je v preteklih letih meandrirala in na svoji poti odlagala gramoz. V šestdesetih letih se je začelo območje Vira pozidovati in večina hiš, ki so tam nastale, je koristila gramoz iz navedenega in obravnavanega območja. Tam so na ta način nastale številne gramoznice, ki so jih občani in industrije s tega območja zasipale s komunalnimi in industrijskimi odpadki. »Vedeti morate, da je bilo organizirano odlaganje, zbiranje in odvoz odpadkov urejeno šele v poznih šestdesetih letih, do takrat pa so se po vsej državi odpadki odlagali sicer legalno, vendar nekontrolirano,« je dejala Pogačnik Jarčeva. »Kasneje so se te polne jame prekrile s plastjo zemlje, po študijah debele od 10 cm do 40 cm. Te študije so bile naročene v pripravi zazidalnih načrtov, opravljene pa so bile za velik del tega območja. Med odpadki so bili najdeni tudi odpadki, ki jih je potrebno sanirati po določenem postopku, za njih pa pripravljeni ukrepi, ki naj bi jih upoštevali bodoči investitorji. Želo jasno pa je bilo sporočilo, da v stanju, v kakršnem to območje je, ni škodljivih emisij v zrak ali v območje pitne vode,« je

še dodala Pogačnik Jarčeva. To območje ni vodozbirno območje, pitno vodo redno analizira komunalno podjetje Prodnik d.o.o., ki ne zaznava, da bi deponija vplivala na kakovost pitne vode, opozarjajo pa na bistveno večjo nevarnost, ki jo povzroča nekontrolirano kmetijstvo. V tej vodi se namreč pogosteje zaznava prisotnost nitratov in fitofarmaceutskih sredstev. Emisij, ki bi jim lahko pripisovali izvor s tega območja, pa pri analizi vode ne zaznajo. Možno je, da se izcedki počasi spuščajo v Kamniško Bistrico, vendar vsebnosti težkih kovin ni zaznati, kakovost Kamniške Bistrice pa se iz leta v leto celo izboljšuje. Župan je nato povedal nekaj več o sprejemanju zazidalnega načrta oziroma OPPN-ja kareja ob Kamniški Bistrici. Stališča do pripomb je takratna županja, Cveta Zalokar-Oražem, podpisala junija leta 2000 in ena od zahtev je bilo tudi naročilo ničelnega stanja območja ureditvenega načrta V-4, kot se imenuje ta predel. To je bilo izdelano konec avgusta istega leta. Ugotavljamo tudi, da bo odkup zemljišč za bodoče investitorje zapleten, saj so bila vrnjena v postopkih denacionalizacije. Upravičenci, ki so dobili povrnjeno zemljišče, npr. niso imeli urejenih postopkov dedovanja, Kamniška Bistrica se je v svoji zgodovini zelo premikala in parcele so tako spreminjale svojo velikost, česar pa v denacionalizacijskem postopku niso upoštevali. Ocena sanacije območja je vrednotena na več kot 1 mio EUR in iz tega razloga dosedajni investitorji ne bi imeli zagotovljene ekonomsko upravičene investicije. Vsi potencialni investitorji so bili o stanju na tem območju obveščeni, nekateri pa

Odstranitev železniške postaje Rodica

Ob koncu leta 2009 je Občina Domžale pričela z aktivnostmi glede sanacije železniške postaje na Rodici. Z namenom sanacije je leta 2009 izvedla odkup zemljišča, na katerem stoji železniška postaja, in s tem tudi železniško postajo. Grobi pregled objekta je pokazal, da je objekt resnično v slabem stanju. Z željo po ohranitvi je v mesecu februarju 2010 naročila strokovno mnenje o gradbenem stanju omenjenega objekta, na podlagi katerega naj bi se odločili o sanaciji oziroma o ručitvi. V mnenju je bilo ugotovljeno, da je objekt star dobrih 75 let in je bil zelo slabo vzdrževan. Nosilna konstrukcija že navzven kaže znake dotrajanosti, saj so konstrukcije objekta podvržene zunanjim vplivom, to pa se odraža na propadajočih nosilnih konstrukcijah in strehi. Iz razpok v zidnih konstrukcijah je možno sklepati na slabo nosilnost temeljev. Iz tega naslova je zapisano, da sanacija objekta do stanja, ki bi, skladno z namenom, omogočal varno uporabo, ni smiselna niti ekonomsko upravičena. Omenjeno mnenje je upošteval tudi krajevno pristojni Inšpektorat RS za okolje in prostor, ki je 22. februarja 2010 izdal odločbo št. 06122-310/2010/3-4202, s katero je bila Občini prepovedana uporaba ter naložena odstranitev oziroma rušitev objekta. Na podlagi omenjene odločbe je Občina pridobila tudi ustrezno soglasje k ručitvi s strani služb Slovenskih železnic d.o.o. Po pobudi s strani skupine občanov in občanov Občine Domžale o po-

novni oceni stanja objekta in želje po ohranitvi objekta je Občina pri drugi, neodvisni instituciji, naročila izdelavo ločenega strokovnega mnenja o stanju objekta in ga v avgustu 2010 tudi pridobila. Novo izdelano strokovno mnenje je potrdilo predhodno ugotovljena dejstva, pri čemer še navaja, da objekta, katerega stroški sanacije znašajo več kot 60 % stroškov novogradnje, ni smiselno sanirati. Pri predmetnem objektu bi zagotavljanje sedaj veljavnih predpisov o zagotavljanju bistvenih zahtev mehanske stabilnosti in trajnosti, varnosti pred požarom, higienske in zdravstvene zaščite, varnosti pri uporabi, zaščite pred hrupom ter varčevanjem z energijo in ohranjanje toplote, preseglo omenjeno mejo. Objekt v obstoječem stanju predstavlja nevarnost za življenje ljudi. S strani inšpektorata RS za okolje in prostor je bil 24. avgusta 2010 izdan sklep o izvršbi odločbe št. 06122-310/2010/3-4202, s katerim je bila naložena odstranitev objekta, ki pa bo predvidoma izvršena do konca tega leta. Objekt bo podrt skladno z inšpekcijsko odločbo. Občina Domžale bo v prihajajočem obdobju postavila novo moderno nadstrešnico. Pri oblikovanju je sodelovala skupaj s Slovenskimi železnicami, ki so izvedle razpis za oblikovne predloge nadstrešnic na železniških postajah. Končno obliko in določene detajle bo uskladila tudi s predstavniki krajevne skupnosti, ki jih je že povabila k sodelovanju.

Teja Lapanja

so naredili celo svoje študije. Zaključek je bil vedno enak. Investicija v sanacijo bi bila predraga. Toni Dragar je poudaril: »Na tem kareju nikakor ni bilo možno vložiti zahteve za izdajo gradbenega dovoljenja, saj urbanizem na tem kareju ni sprejet, dodatno pa so zemljišča v polovični ali manjši lasti občine. Ostalo so individualni lastniki. Zahteve za izdajo gradbenega dovoljenja ni mogoče vložiti, v kolikor se celotno zemljišče investicije ne obvladuje.« »Navedenih industrijskih odlagal-

cev ne moremo izpostaviti, saj dokazov o tem nimamo. Možna so le ugibanja, ne pa tudi obtožbe. Pove-mo lahko le, da vsakemu povemo o potrebni sanaciji območja, v kolikor bi tam želeli kaj početi. Dokler ni investitorja in lastništvo ni zloženo, bo cona ostala v enakem stanju. Takšnih in še veliko hujših »ekoloških bomb« je v Sloveniji še nekaj tisoč. V Domžalah smo pristopili k maksimalnemu ločevanju, zbiranju, sežiganju in deponiranju odpadkov. Posebej zbiramo tudi nevarne odpadke in ves sistem funkcionira tako, da v tem trenutku kaj takšnega, kot je to odlagališče, ni več možno,« je še povedal Dragar. Na vprašanje zahtev in komuniciranja občine z MOP-om je župan odgovoril, da MOP denarja za takšne sanacije, kot so sanacije depojnij po Sloveniji izpred več deset let nazaj, nima. Ž MOP-om je župan v svojem štiriletnem mandatu sicer sodeloval, vendar ne v zvezi območja Gmajna na Viru pri Domžalah. ARAO, Agencija za radioaktivne odpadke v skladišču Beričevo, v kratkem pripravlja dan odprtih vrat, župan pa se takrat namerava sestati z odgovornimi MOP-a in se pogovoriti ter izmenjati informacije o

starih in novih okoljskih bremenih. Naslednje vprašanje se je nanašalo na svinec, ki je bil v študijah presežen. Dragar je povedal, da samo področje ni na območju vodnih virov. Te izcedne vode gredo v Kamniško Bistrico nizvodno in se v velikih količinah vode porazdeli, ne pozna in ni nevarno za naše občane. Za konec je Dragar poudaril, da »ekološka bomba« v naših očeh pomeni marsikaj. Po Sloveniji jih je ogromno. Žal je to posledica prejšnjega ravnanja občanov, občanov in podjetij z okoljem, vendar je danes situacija popolnoma spremenjena.

Tiskovna konferenca je bila na koncu odprta še za ostala vprašanja, ki pa so se nanašala na sestavo koalicije v novem mandatu. Župan je povedal, da pogovori sicer potekajo, vendar bodo stvari potrjene v prihodnje, da pa lahko že napove, da bo na podžupanskem mestu ostala sedanja podžupanja Andreja Pogačnik Jarc, ki bo imela tudi vsa pooblastila. Po statutu sicer obstajata še dve podžupanski mesti, vendar pa še nič ni končno določeno.

Teja Lapanja

COMENIUS REGIO: BIBLIOPREVENTIVA

Obisk v Lodžu na Poljskem

Biblioterapija oz. bibliopreventiva se vedno bolj uveljavlja kot pomembna oblika pomoči pri razreševanju notranjih in zunanjih konfliktov posameznikov, kakovostna literatura pa kot edinstven terapevtski oz. preventivni pripomoček. K razvoju biblioterapije oz. bibliopreventive veliko prispevajo tudi srečanja strokovnjakov in praktikov na mednarodnih konferencah v okviru projekta Comenius Regio. Od 12. do 18. oktobra 2010 se je skupina predstavnic (Andreja Pogačnik Jarc in Taja Batista – Občina Domžale, Sabina Burkeljca in Tjaša Grobin – OŠ Rodica in Lili Jazbec – Center za mlade Domžale), ki sodeluje v projektu Comenius Regio: bibliopreventiva odpravil na tretje srečanje projektne skupine, ki je potekalo v Lodžu na Poljskem. Vsebinsa našega obiska je bila biblioterapija oz. bibliopreventiva, kakor smo svoj skupni projekt tudi poimenovali in v katerem smo institucije iz Domžal partnerji s poljskimi institucijami iz Lodža. Formalno traja naš projekt od leta 2009 in ga bomo zaključili v juniju 2011. Za začetek smo si udeležence ogledale knjižnico Tehniške univerze v Lodžu, ki nas je presenetila s sodobno opremo za člane knjižnice in visoko moderno tehnologijo, ki omogoča študentom in raziskovalcem sodoben način iskanja informacij. Bela tovarna iz Lodža je muzej tekstilne industrije, v katerem so predstavljeni stroji in orodja, ki so jih uporabljali pri izdelavi tekstila, v zgornjih prostorih pa je »umetniški del«, kjer so razstavljene umetnine iz tekstila iz čelaga sveta. Ob osrednjem delu muzeja je tudi muzej na prostem, kjer smo si ogledale bivalne prostore nekdanjih delavcev, ki so delali v tekstilni industriji, poleg tega smo si ogledale še prikaz ročnega izdelovanja papirja. Posebno doživetje za nas je bil obisk v Nacionalni filmski šoli, kjer se šolajo svetovno znani filmski ustvarjalci. V kinodvorani so posebej za nas predvajali kratki film znamenitega režiserja Romana Polanskega Dva loveka in omara iz leta 1958, in risanko, ki je nastala v študijih filmske šole. Na znamenitih stopnicah šole, na katerih je menda velikokrat posedal znani režiser, smo se tudi me ovekovečile. V kraju Murzyce smo si ogledali etnografski muzej na prostem, kjer so nam pripravili prikaz izdelovanja tipičnih poljskih vzorcev, ki so krasili notranjost poljskih domov, občudovale smo prekrivanje s slamo krite strehe, staro orodje in bivalne prostore v neokrnjeni naravi. V tipičnem poljskem mestu Łowicz smo si ogledali trg, mestno hišo, katedralo in se sprehodili po starem

mestnem jedru. V kraju Nieborów pa smo si ogledali palačo Radziwiłła, v kateri je dandanes muzej. Osrednji in najpomembnejši del našega srečanja je bila mednarodna konferenca o biblioterapiji z naslovom Vpliv biblioterapije na vedenje učencev, v kateri je tudi vsaka izmed nas prispevala svoj del. V uvodnem predavanju je dr. Mariola Antczak z Oddelka za bibliotekarstvo in informatiko Univerze iz Lodža govorila o podobnostih in razlikah med dramo in gledališčem z vidika biblioterapije. Podžupanja Domžal Andreja Pogačnik Jarc je predstavila pomen evropskih projektov za lokalno skupnost s poudarkom na aktualnem projektu – bibliopreventivi, direktorica Centra za mlade iz Domžal, Lili Jazbec, pa natečaj Knjiga v kadru, ki ga je organiziral Center za mlade. Paweł Pachnowski in Tjaša Grobin sta spregovorila o biblioterapiji v okviru sodelovanja v e-Twinningu med obema šolama, OŠ Rodica iz Domžal in Gimnazijo št. 16 iz Lodža. Pedagoška knjižnica iz Lodža je predstavila biblioterapijo v delih te knjižnice in njen pomen za bralce knjižnice. Vse partnerske institucije (Tjaša Grobin, Taja Batista, Aneta Pęczkowska, Piotr Szeligowski) iz Poljske in Slovenije smo predstavile analizo anket in svoje zaključke o odnosu anketirancev do branja. Več o tem si lahko preberete na spletni strani projekta www.project-biblio-prevention.eu, kjer najdete tudi vse ostale predstavitve referentov. Po konferenci so se odvile enourne delavnice. Sabina Burkeljca sem v diskusiji z udeleženci prikazala pouk književnosti v Sloveniji, v katerega sem vpela biblioterapijo. Prav posebna je bila delavnica »biblioterapija s psi«, ki jo je vodila Małgorzata Waczyńska. S pomočjo dveh prijaznih psov je pripravila praktič-

no predstavitev tega, kako psa pomagata otrokom premagovati strah pred izražanjem stiske in omogočata zaupanje vase in v druge. Tretjo delavnico o drami (v konferenčnem delu smo poslušali teorijo) je vodil Samuel Warpechowski. Naslednji dan smo si ogledale še izredno zanimiv in domač muzej kinematografije, v katerem je predstavljena zgodovina kinematografije, animacije in lutk. V tropskem vrtu pa smo občudovale tropske rastline, drevesa, nasade, med njimi je precej eksotičnih, tudi kakšna mesojeda je bila med njimi. Gotovo je bilo posebno doživetje obisk ogromnega judovskega pokopališča zjutraj zadnjega dne našega bivanja v Lodžu. Jesen se je sprehajala med nagrobniki in našimi mislimi, med temno, grozovito, nerazumljivo zgodovino Judov na Poljskem in risala usode neznanih ljudi, ki so bili preganjani zgolj zato, ker so Judje. Listje je pokrivalo s hebrejskimi besedami pisane nagrobnike in v nas zbujalo temnejše tone. Po obisku pokopališča smo se od Lodža poslovile, tokrat obogatene z bolj poglobljenimi izkušnjami kot po našem prvem obisku v februarju, kajti zdaj smo bili z Lodžani že »stari znanci« (komuniciramo po internetu, v maju so bili Poljaki pri nas ...) Med nami so se spletile prijateljske vezi in znanstva, ki presegajo okvire strokovnega sodelovanja, povezujejo nas medčloveške vezi in prepričana sem, da njihovo povabilo, da smo pri njih dobrodošle, kadarkoli bomo prišle v Lodž, drži. Zbogotovo se bomo vsaj po Piotrowski še kdaj sprehodile. Pred zaključkom našega dveletnega sodelovanja s Poljaki nas čaka še eno srečanje, tokrat zadnje, v Domžalah, ki bo predvidoma v aprilu 2011.

Sabina Burkeljca
OŠ Rodica

OBCINSKI SVET

Novi stari župan in občinski svet nastopila svoj mandat

V ponedeljek, 15. novembra 2010, je bila ob 16. uri v sejni dvorani Občine Domžale konstitutivna seja Občinskega sveta Občine Domžale. Predsednik Občinske volilne komisije, Peter Primožič, je predstavil poročilo o izidu rednih volitev v Občinski svet Občine Domžale, ki so bile 10. oktobra 2010, in rednih volitev za župana, 24. oktobra 2010. Imenovana je bila začasna mandatna komisija za potrditev mandatov članov Občinskega sveta in ugotovitev izvolitve župana v sestavi: Joško Korošec kot predsednik in Robert Hro-

Ureditev pokopališča Domžale pri koncu

V naslednjih nekaj dnevih in ob ustreznih vremenskih razmerah se bodo zaključila načrtovana dela na pokopališču Domžale. Ureditev pokopališča vključuje ureditev vhoda na pokopališče z zasaditvijo, ureditev prostora za raztros pepela, ureditev travnatih »otokov« za počitek obiskovalcev pokopališča, ureditev šestih komunalnih odtokov in drevesno zasaditev na ce-

Ureditev križišča v Dragomlju

Dokončana je bila ureditev križišča v Dragomlju, projekta, ki je bil načrtovan predvsem zaradi varne šolske poti čez glavno magistralno cesto iz novega, še nastajajočega naselja. V ta namen se je preko omenjene ceste uredil prehod za pešce z obojestranskima pločnikoma in »bičem« oziroma čezcestnim svetlobnim prometnim znakom, ki označuje prehod za pešce. Dodatno se je na območju novega križišča zgradila še nova osvetlitev javne razsvetljave, izvedena pa je bila tudi izgradnja novega elektro stikališča za javno razsvetljavo za celotno vas Dragomelj. Prižigališče ali stikališče je bilo namreč kot priklop iz elektro omrežja na javno razsvetljavo, zaradi vse več dodanih javnih razsvetljav, na meji obratovanja. Investicijo je v celoti izvedlo podjetje Lavaco d.o.o. iz Ljubljane.

Rok Ravnikar (SLS), Robert Hrovat (SDS), dr. Gregor Virant (SDS), Urška Kabaj Pleterski (SDS), dr. Mihael Brejc (SDS), mag. Lovro Lončar (SDS), mag. Majda Pučnik Rudl (SDS), Jure Dokl (SDS), Aleš Juhant (Lista obrtnikov in podjetnikov), Toni Dragar (LTD), Andreja Pogačnik Jarc (LTD), Joško Korošec (LTD), Stane Kovač (LTD), Damjana Korošec (LTD), Maksimiljan Karba (LTD), Kamal Izidor Shaker (LTD), Anton Preskar (LDS) in Vera Vojska (LDS). Z nastopom mandata novoizvoljenih članov Občinskega sveta je prenehal mandat dosedanjim članom Občinskega sveta, članom nadzornega odbora ter stalnim in občasnim delovnim telesom Občinskega sveta, kot tudi osebam, ki jih je Občinski svet imenoval v občinske organe in organe javnih zavodov in javnih podjetij. Na podlagi poročila Občinske volilne komisije ter poročila začasne mandatne komisije je bil sprejet ugotovitelni sklep, da je bil za župana Občine Domžale na rednih volitvah 24. oktobra 2010 izvoljen Toni Dragar. Po sprejemu ugotovitelvenega sklepa o izvolitvi župana je novi, stari župan Toni Dragar slovesno prisegel kot novi župan. Toniju Dragarju je kot novemu županu Občine Domžale predčasno prenehal mandat člana Občinskega sveta iz razloga nezdružljivosti občinskih funkcij. Mandat je prešel na naslednjo kandidatko na listi LTD – Toni Dragar – Lista za vse generacije pod zaporedno številko 8, Marjetko Kristan. Seja je bila predčasno prekinjena zaradi nesklepčnosti občinskega sveta.

Teja Lapanja

Naslednja številka glasila Slamnik izide v petek, 17. decembra 2010. Rok za oddajo prispevkov je četrtek, 9. decembra 2010, do 12. ure. Prispevke lahko v času uradnih ur oddate v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale, izven uradnih ur v nabiralnik na stavbi ali pa na e-naslov: slamnik.urednica@gmail.com.

Projekt pokopališča Krtina v zadnji fazi

Pokopališče Krtina je bilo že dlje časa prezasedeno, s tem pa tudi prostorske možnosti za pokopavanje izredno omejene. Iz tega razloga je Občina Domžale pričela s postopki za razširitev imenovanega pokopališča in na samem začetku izvedla določene aktivnosti, predvsem v smeri iskanja lokacije za širitev pokopališča in ureditev mrliških vežic, ki jih to pokopališče in sam kraj nima. Potrebno je poudariti, da je Občina Domžale v tem projektu tesno sodelovala z Zavodom za varstvo kulturne dediščine Slovenije, predvsem zaradi spomeniške zaščite pokopališkega obzidja. ZVKDS je imel pogoje, pod katerimi smo morali določena dela izvesti, da smo lahko projekt, predvsem mrliških vežic, sploh vmetili v prostorsko zelo omejen prostor. Leta 2007 je Občina Domžale pridobila gradbeno dovoljenje. Projekt je bil zasnovan v dveh fazah. Prva faza je pomenila grobo zunanjo ureditev in gradnjo mrliške vežice do III. gradbene faze. Vrednost omenjenih del je znašala okoli 85.000 EUR.

Ureditev poti ob Kamniški Bistrici se nadaljuje

Pomemben projekt, Rekreacijska Zelena os Kamniška Bistrica, je z urejeno peš potjo, počivališči, otroškimi igrišči in fitnesom med občankami in občani naše občine, kot tudi med prebivalci v okolici, zelo zaživela. Občina Domžale je ena redkih slovenskih občin, ki se lahko pohvali s tako dolgo in prometa prosto urejeno traso, kot je pot ob Kamniški Bistrici. Da pa bodo pešci, kolesarji in tekači s čim večjega dela občine imeli omogočen lažji dostop do reke, se projekt nadaljuje v smislu ureditve peš in kolesarskih poti ob Kamniški Bistrici ter dostopnih poti z vasi in naselij. Omenjeni projekt je sicer v veliki meri že izveden, vendar pa še ostajajo deli, kot so brvi in ureditve pešpoti, ki bi dokončno povezovali vasi in naselja v Občini Domžale s potjo ob Kamniški Bistrici. V zadnjem tednu novembra so bila dokončana dela

V proračunu za leto 2010 so bila natem projektu dodeljena dodatna sredstva, namenjena za dokončanje pokopališkega prostora (grobni parcel in dokončanje zunanje ureditve) in mrliških vežic. Na javnem razpisu je bil izbran izvajalec, to je podjetje PAM d.o.o. iz Novega mesta, s katerim smo za navedena dela, sklenili pogodbo v višini 83.000 EUR. Izvajalska pogodba je bila podpisana konec meseca oktobra 2010, z deli pa so pričeli v prvem tednu meseca no-

vembra. Predvidoma bodo dela, v kolikor ne bo izrednih vremenskih razmer, zaključena okoli 15. decembra 2010. V nasprotnem primeru bodo morala biti določena dela opravljena v naslednjem letu. Problematično je sicer le asfaltiranje dostopnih poti do posameznih pogrebnih prostorov. S prenovo bo imelo pokopališče Krtina sedaj urejenih kar 44 žarnih in 90 klasičnih grobnih prostorov, hkrati pa dolgo pričakovane mrliške vežice in lično zunanjo ureditev.

V Nožicah tri ceste urejene s površinsko prevleko

Zaradi zniževanja stroškov vzdrževanja makadama in hkrati zaradi neprestanega prашenja stanovanjskih hiš ob samih cestah, so se v letošnjem letu v Nožicah s proti prašno zaščito uredile tri ceste: dva odseka Gostičeve ceste in Pionirska ulica. Dela na obeh odsekih Gostičeve ceste so bila sicer zaključena že v mesecu maju in avgustu, v preteklem mesecu pa so se zaključila še dela na Pionirski ulici. Makadamske ceste zahtevajo nenehno vzdrževanje, še posebej v času velikega deževja in v zimskem času. Takrat so neprestana nasipavanja in visoki stroški neizogibni. Da bi dolgoročno zmanjšali stroške vzdrževanja, smo se odločili, da ta problem v okviru rednega vzdrževanja rešimo s površinsko prevleko na makadamskem cestišču oziroma t.i. proti prašno zaščito, ki je primerna za prometno manj obremenjene ceste. Skupna vrednost vseh treh investicijsko vzdrževalnih del je znašala nekaj manj kot 85.000 EUR. Meseca maja je bil urejen del Gostičeve ceste, kjer sta bila poleg površinske prevleke urejena tudi vodovod in javna razsvetljava. V mesecu avgustu je bila nato na drugem delu Gostičeve ceste urejena površinska prevleka, pripravile pa so se tudi že cevi za javno razsvetljavo, v kolikor bo ta v prihodnje potrebna. V preteklem mesecu pa se je uredil 150 metrov dolg pas na Pionirski ulici.

Rekonstrukcija dela Bolkove ulice v Homcu

V soboto, 20. novembra 2010, so bila dokončana še zadnja dela na Bolkovi ulici v Homcu. Rekonstrukcija ceste, ki je bila predhodno makadamska, je vključevala še novo javno razsvetljavo, ureditev odvodnjavanja meteorne vode preko osmih ponikovalnic. Vgradila sta se dva hidranta za zagotavljanje požarne varnosti, povozne površine pa so se utrdile z novim tamponskim drobljencem,

grobim in finim asfaltom. Vrednost del, katerih izvajalec je bilo podjetje Lavaco d.o.o. iz Ljubljane, je znašala nekaj manj kot 60.000 EUR.

RUDI KRIŽANIČ

Od 40 zelenih slonov do kraškega ovčarja

Domžalcana Rudija Križaniča ljudje v zadnjih letih poznajo kot organizatorja ene največjih športnih prireditev Domžalah, Teka prijateljstva in sodelovanja za Zeleno os Kamniške Bistrice, ki je združil mlado, staro in športna društva. A to je le en majhen delček v mozai-ku bogate življenjske poti človeka, ki se je podpisal pod številne filme, nadaljevanke, serije, videospote in druge zvrsti v filmski produkciji. Z Rudijem Križaničem, o katerem so pred nekaj meseci na RTV Slovenija posneli tudi dokumentarni film za oddajo Legende velikega in malega ekrana, smo spregovorili o njegovem delu in njegovih strasteh. Rudi Križanič je dolgoletni in še danes aktiven Domžalcán, ki je poskrbel tudi za to, da so se naši kraji večkrat pojavili na nacionalni televiziji.

Tokrat pogovora ne bova pričela s klasičnimi vprašanji, ampak anekdoto o začetkih Rudijevega prihoda v naše mesto.

Ko sem se preselil v Domžale, me je ustavil sosed in mi rekel: »Tovariš Rudi, slišal sem, da ste montažer na televiziji. Bi mi mogoče lahko TV-anteno montirali na streho?«

Pa ste se pogosto srečevali s tem, da ljudje niso vedeli, kaj pravzaprav počnejo montažerji slike in tona?

Če govorim iz lastne izkušnje, sem od svoje rane mladosti vedel, kaj je režija, kaj je kamera, kdo je napisal glasbo. Niti pod razno pa mi ni bilo jasno, kaj je to montaža. Film je bil zame to, da so nekaj prenesli v projektor in potem smo to občudovali.

Kaj pa vaš pogled na televizijo v mladosti, ko še niste bili del te zgodbe?

Televizijo smo zagotovo doživljali veliko bolj kot današnja mladina, ki je zasičena z računalniškim medijem od zibelke naprej. Spominim se prvih črno-belih televizij in ko smo doma kupili barvno folijo ter imeli občutek, da je slika že skoraj barvna.

Prvič ste sodelavec televizije postali kot gimnazijec, v okviru obvezne prakse.

Po drugi gimnaziji sem šel na redno šolsko prakso in imel srečo, da so me napotili na RTV, tam pa v fotofilmsko službo. Opravljal sem sicer nestrokovna manipulativna dela, a fasciniral so me metri filmov in ljudje v belih haljah, ki so to pripravljali. Del sestave fotofilmske službe pa je bila tudi montaža, ki je bila le en hodnik stran. Kot mulca me je dajala zvedavost in ko sem odprl vrata montaže, sem imel veliko spoštovanje. V glavnem so bile takrat gospe montažerke, moških takrat še ni bilo, v belih haljah in belih rokavčkah, eden ali dva sodelavca, in vsi so strmeli v ekraneček, neki trakovi so se vrteli. Zame so bili to posvečeni prostori. Znotraj montaže se je namreč odvijal svojevrsten cikel in tisti, ki zraven sodelujejo (režiser, novinar), pomenijo pravo zaverovanost v tisto, kar prihaja v naslednjem kadru, da minute in ure kar tečejo. Tudi kasneje, ko sem se sam začel ukvarjati s tem, mi je čas izredno hitro stekel.

Pa vas je potem ravno ta izkušnja obvezne šolske prakse pripeljala k

ljubezni do filmskega ustvarjanja?

Iz sredstev takratne prakse sem si kupil kamero S8, privatno sem snemal dedke, babice, rojstne dneve in tako smo imeli svoje projekte, vključil sem se v amaterski kino klub in tam smo posneli tudi lastni mini film. Sicer pa sem se leta 1969 po gimnaziji najprej zaposlil na PAP-u, podjetju za avtomatizacijo prometa. Nato sem po šestih mesecih zasledil, da je na voljo prosto delovno mesto v TV- dokumentaciji. Po letu in pol dela v TV-dokumentaciji, kjer je bila tudi montažna miza, sem naključno prišel do perfortaka Elvise Presleyja – Are you lonsome tonight. Imel sem ostanke posnetkov borovcev, narave, osamljene ženske, ki gre v cerkev in moli. V prostem času sem vse to skupaj zmontiral v film. To je bila moja prva montaža, kajti ton in slika sta nerazločljivo povezana, in takrat sem začutil, kje je moje mesto. Po letu in pol dokumentacije se je sprostilo delovno mesto v montaži, nato pa se je začelo pa zares. Takrat si moral biti najprej asistent, potem leto ali dve na piljenju pri TV-Dnevniku, vmes pa sem naredil še kakšen dolgostrežni program in tako se je vse skupaj začelo.

Prvi moški med samimi ženskami v montaži. Kako so vas sodelavke sprejele?

Zakaj so bile takrat za to delo predvsem ženske in ne moški? To je bil sad socrealističnega razmišljanja o fizičnem in nefizičnem delu. In montaža se je razporejala v nefizično delo, zato so novačili večinoma ženski kader. Kako so me sprejele? Moram reči, da zelo lepo in tudi spoštljivo.

Kaj pa spomini na sodelovanja z različnimi avtorji oddaj in režiserji?

Veliko sem sodeloval z Mirom Pribelo, Pavletom Gržiničem in Iztokom Torijem. Če ostanemo pri Pribeli, sva začela s Pisanimi svetovi za mladinsko redakcijo, redaktorica je bila takrat Katarina Lavš. Delala sva znanstvene oddaje in spominim se tudi zanimive serije Sedem stopnic do glasbe. To je bilo glasbeno izobraževanje za otroke do 7. leta, kjer je bila za vsako epizodo posebej pisana glasba, posebej risane ilustracije, od starejših igralcev pa je nastopila Mila Kacičeva. Jože Spacal je za vsako oddajo naredil novo sceno. Zahtevnejši in boljši je bil projekt, bolj si bil zasvojen z njim, tako da se mi je zgodilo, da mi je žena zvečer večkrat rekla, zakaj še nobene nisem rekel. Jaz pa sem že razmišljal o novih predlogih za naslednji dan. To je tisto, ko te nekaj prevzame.

Zagotovo se večina bralcev in bralk spomni ene najbolj poznanih serij – 40 zelenih slonov. Ta projekt ste soustvarjali skupaj s še enim Domžalcanom, Zoranom Lesičem.

Ta serija je bila za tiste čase in takratno slovensko razmišljanje o vzgoji otrok rahlo šokantna. Bilo je dogajanje znotraj družine, kjer očeta, ki ga je igral Rifle, zanimajo slike, mati je tipična godrnjavka, žena, ki se bolj ukvarja z možem in ga sekira, kot z otroki. Otroka sta igrala Cavazzeva dvojčka. Omeniti moram še, da je snemal Janez Kališnik, igrali so tudi Ulaga, Miklavc, Souček, glasbo je dodal Črt Škodlar, risbe, ki so bile zelo pomembne, je dodal Marijan

Manček, znameniti slikar, vse skupaj pa je napisal Franček Rudolf. Ta serija je prinesla v slovenski prostor razmišljanja o vzgoji, da otroci pač ne smejo biti samosvoji. Moram reči, da je bila s strani vzgojiteljev nadaljevala sprejeta super. Ko je šla ta serija na mednarodni festival, so televizijske postaje cele Evrope serijo vzele v izmenjavo.

Zagotovo ste se s sodelavci v montaži tudi kdaj sporekli, ko so se mnenja razhajala?

Seveda pride do umetniškega nemira. A temu nikoli nisem mogel reči preprič, ampak prepričevanje. Dejstvo je, da je nekdo, ki je na terenu, prežet z občutki, z vsem, kar je videl, montažer pa je prvi gledalec. Jaz tako nisem bil obremenjen s tem, da je nekdo stal na dežju pet ur in čakal dober kader. Mene samo zanima, ali je v kontekstu, ali je dober ali ni dober.

Kaj pa igrani film Pod sinjim nebom, režiserja Dušana Prebila? Sodelovali ste tudi pri njegovem ustvarjanju.

Noro dobra izkušnja. Izkušnja pa tudi zato, ker je bilo snemanje filma že na terenu živa improvizacija. Dogajalo se je na laškem gradu, studio pa je imel nalogo narediti projekt, ki bo uspel. Določeni ljudje so igrali same sebe: Anton Marti, Barl – znameniti Kekec, Boštjan Hladnik, Jelka Cvetičar, Zobec, Derganc ... Najbolj zanimivo pa je bilo po snemanju, bil je deževni ponedeljek, ko so prinesli goro materiala. Dušan Prebil je rekel, da bo to malo uredil. Jasna pri tem filmu sta bila samo začetek in konec, vmes pa so se zgodbe le dogajale. V principu film govori o iluzijah, ki jih mi prodajamo ljudem, znotraj tega pa sami pademo vanje. To se mi zdi izredno dobra poanta tega filma, ki ima na koncu samokritiko. In glede na to, da je ves projekt potekal dosti samostojno z moje strani, je na koncu, tako kot nekaterim na terenu, tudi meni režiser priznal soavtorstvo.

Režiser Slavko Hren o Rudiju Križaniču

Zakaj ste se odločili za pripravo portreta Rudija Križaniča v oddaji Legende malega in velikega ekrana?

Rudi Križanič je kot montažer in osebnost izjemno zanimiv človek. In take v seriji LEGENDE VELIKEGA IN MALEGA EKRANA izbiram za portretiranje. Bil je prvi moški, ki so ga gospe pred desetletji sprejele v svoje vrste, čeprav ne dvomim, da jih je bilo več, ki so to poskušali. Montažer mora imeti kar veliko značajskih lastnosti, široko znanje, sposobnost vizualnega gledanja na svet, veliko potrpežljivosti, natančnosti in obrtnosti. Mnogi so prav slednjo lastnost uspešno pridobili z leti, a ga niso imeli prirojenih najprej naštetih, so ostali samo dobri obrtniki. Rudi pač ni bil iz tega testa. Izkazal se je že kot filmar-amater in potem z delom pridobival izkušnje. In zato v svoji karieri dobival vedno težje naloge. Od začetniških preprostih dnevniških vestičk, kjer je bilo treba smiselno povezati nekaj kadrov, ki so vizualno pokrivali kratek dnevniški dogodek ali poročilo, do najtežjih nalog v igranem programu. V stavku zvoni enostavno, je pa to silno dolga pot, na kateri je trnje, dnevi in dnevi vrtenja filmskega traku, iskanje smiselnih povezav, tudi »reševanje«

Režiser Janez Drozg, eden največjih avtorjev slovenske televizije po številu igranih projektov, je bil vaš sodelavec pri filmu Ljubezen po Kranjsko.

To ni bila najina prva izkušnja, že prej sva skupaj delala kar nekaj dokumentarnih oddaj. Pri njem si se moral 100-odstotno prilagoditi. Tudi če se s kakšno zadevo nisi strinjal, si moral to zadržati zase. Potem si našel trenutek, ko se je malo odprl, in si mu na hitro podtaknil idejo, ki si jo že ves čas nosil v glavi. To se je potem slišalo po celih hodnikih. Ekipa so se kar tresle pred njim, vse je lahko enostavno delal brez megafona.

V začetku 80 let ste delali kar nekaj projektov s takrat mlado režiserko Jasno Hribernik. Med drugim tudi dokumentarec o zgodovini Idrije, Arhimedove točke, Ljubljanski krog. Predvsem slednja je bila za tiste čase povsem netipična ...

Z Jasno Hribernik sva se ujela zelo dobro. Jaz sem imel dvajsetletne izkušnje, ona pa je bila mlada in nabita z novimi pogledi. To se nama je zelo dobro ujelo in sva rada sodelovala. Pri Ljubljanskem krogu je bil pristop za tiste čase kar malo šokanten, kakor tudi tema, ki je v principu še danes aktualna. Oddaja je govorila o viziji urbanističnega razvoja Ljubljane brez vojašnic.

Čeprav ste v svoji dolgoletni karieri na televiziji menjavali različne zvrsti in žanre – od dokumentarcev, filmov in podobno, pa je bilo vseskozi potrebno opravljati tudi tekoča dela, TV-Dnevnik, redne tedenske, mesečne, otroške, mladinske in politične oddaje. Je bilo težko preklopiti z ene na drugo?

Tukaj je bil problem miselnih preskokov. Ko si znotraj nekega projekta, ne moreš narediti rez in ga ni več. Moram reči, da so bili včasih ti preskoki rahlo težki. Potreboval si tudi do 2 dni, da si stari projekt odmisliš in šel v novega. Ko pa se je pojavila nova elektronika, se je tempo še bolj pospešil.

Film je že po specifikih dopuščal malo več časa, elektronika se je začela planirati po sistemu »naj bo narejeno že včeraj«. Elektronika je med filmskimi montažerji dobesedno naredila preplah. Takrat sem bil predsednik RG-12, tehnične komisije za JRT, in smo se dogovorili, da naredimo tečaj v Splitu za usposabljanje montažerjev. Tako smo večkrat poslali skupine po pet ljudi na tedensko usposabljanje.

Kaj pa je s seboj prinesla elektronika?

Šlampaarijo. Pri filmu, preden si sploh začel snemati, so morale biti narejene snemalne knjige. Naenkrat pa smo dobili 10 kaset. Pojdimo na snemanje, v postprodukciji pa ozka luknja ... Najtežje je bilo za snemalce, ker so morali snemati vse, brez koncepta, v drugi fazi pa za montažerje. Kaj je bilo najhuje? Še vedno trdim, da je za montažo osnovni zakon »rez«. To je po pika, klicaj, vejica vsakega izrazoslovja. Na elektroniki pa si imel takoj prisotne vse mogoče trike. A trik sam zase, če ni funkcionalno uporabljen, ne pomeni nič.

Kaj pa vaša zasebna zgodba, predvsem vaše avtorsko delo?

Govoriva lahko kar o projektu Slovenija, domovina kraškega ovčarja. Samo idejo mi je dal moj kraševce in vse tisto, kar sem slišal o tem, da je od vseh 100.000 kužkov, ki obstajajo v Sloveniji, kraških ovčarjev le okoli 1.000 ali še manj. To je lahko dolgoročno zelo problematično, ker vzgojitelji nimajo potem več želje do mladičkov in taka pasma lahko na hitro izumre. Film sem dejansko delal sam, scenarij, režijo, montažo, vse kar spada zraven. Janez Hvale mi je napisal krasno avtorsko glasbo, Gojmir Lešnjak – Gojc pa je posodil glas kraškemu ovčarju, tekst je bil namreč v prvi osebi. Narejena je bila tudi angleška verzija, v Sloveniji je bil film predvajan praktično po vseh televizijah, angleška verzija je šla po klubih vzrediteljev kraških ovčarjev v Nemčiji, na Švedskem, v Italiji, narejena je bila tudi italijanska verzija. Slo je za osveščanje ljudi, naj ne zamenjujejo našega psa s šarplanincem. Kjerkoli sem se namreč sprehajal, so ljudje rekli, da imam lepega šarplaninca. Ne vem, zakaj, ampak ti so bili v Jugoslaviji veliko bolj znani kot naši kraški ovčarji. Verjamem, da sem mnogo ljudi s tem animiral in če danes vedo, kaj je kraški ovčar, sem naredil veliko.

Tinina izbira je zgodba o nenavadnem projektu, ki ste ga producirali na TV-Slovenija, nastajal pa je prav v našem mestu, v Domžalah.

To je v principu projekt, kjer sem slučajno prišel do ideje, ko sem na Krumperku spoznal kolega Bogdana. Ukvarjajo se s konji, preskakovanjem ovir ipd., predstavil mi je svojo hčerko Tino, ki skače s konji, in v pogovoru sem ugotovil, da vozi tudi »šleparja«. Nenavadno za žensko. Naredil sem predlog projekta, ga predal mladinski redakciji, Zoran Lesič je prevzel režijo in potem so stvari stekle kar same od sebe. Po preliminarjih pogovorih z dekletom je sledilo dokumentarno snemanje o tem, kaj se dogaja na konjskih hrbtih ter kaj se dogaja na hrbtih »šleparjev«.

Znano je, da ste velik ljubitelj narave, zato ni nenavadno da vam je precej pri srcu projekt Velike planine.

Z družino ali s kužkom sem šel velikokrat na sprehod in kadar sem se sprehajal med Malo in Veliko planino, sem dobil navdih moči, umirjenosti, vsega tega, kar v dolini ne čutimo. V hribe hodimo počivat, tako fizično kot miselno. Dokumentarni film sem pripravljval skozi štiri letne čase, spremljal osnovne stvari, ki se dogajajo, najtežje pa je bilo posneti nov sneg. Snemal je Marko Smole, zelo lepi motivi so mu uspeli in imel sem to možnost, da sem imel snemalca na klic. Na vrhu gondole smo imeli tedaj dogovor, da nas takoj, ko zapade sneg, pokličejo, in naslednje jutro že lahko snemamo, da ujamemo kristalčke, kajti ko nastanejo, so vidni, potem pa jih ni več. In to se je tudi zgodilo, gondola je samo za nas štartala ob 6. uri zjutraj, da smo ujeli čudovite prizore.

Montažerji ste ustvarjalci posebnih vrst, a v tem vašem avtorskem

opusu ima posebno mesto projekt, kjer lahko začitimo tudi bolečino ob stvareh, ki so se dogajale na Balkanu, in predvsem o trpljenju otrok.

Začetki projekta so bili enostavni. Jerca Mrzel je imela takrat pesem Otroški križarski pohod. V času vojne na Balkanu v letu 1993 sem naredil scenarij, ki govori o otrocih, ki pa se na koncu izgubijo, preživi samo pes. V bistvu kličejo na pomoč za vse ostale otroke, da se jim to ne bi zgodilo. Z montažo mi je iz posnetkov na Mengeškem polju nekako uspelo narediti Sibirijo. Istočasno sem uporabil materiale iz dokumentacije, kjer so asociacije lačnih, ranjenih otrok, ki nastradajo v svetu odraslih, ko se ne znamo nič več miroljubno pomeniti. Mislim, da je ta močna slika, Brechtov tekst in Jerčino izvajanje, večna.

Znano je, da ste v zadnjih 15 letih avtorsko podpisali tudi kar nekaj glasbenih spotov. Med vsemi, ki ste jih naredili – kaj vse ste morali kot avtor urediti, narediti?

Konkreten primer je v videospotu Stare device, ansambla Requiem. Problem je dobiti šest harley Davidsonov, največji problem pa je bil, kako jih spraviti na cesto. Šli smo od Mengša do morja, po stari magistralki. Za vse smo morali dobiti dovoljenje, morala je biti napisana točna ura in datum, jaz pa sem potreboval asfalt, ki žari. Prevzel sem riziko, šli smo brez čelad, ker morajo lasje valovati, in tako je ta videospot, kot še trije drugi, osvojil prvo mesto v oddaji Roka Rocka.

V zadnjih letih ste delali tudi na projektu Razgledi slovenskih vrhov. Kaj lahko poveva o tem projektu?

Imel sem veliko srečo, za razliko od mojih kolegov, ki so naenkrat ostali samo na elektroni. Zahvaljujoč avtorju Igorju Likarju, ki me je povabil, da bi z njim delal serijo Razgledi slovenskih vrhov na filmu. To je dobro, ker je filmski trak ohranitev dediščine. Ta ne bo odvisen od različnih nosilcev, ki danes ali jutri ne bodo več kompatibilni. Delno se take stvari danes rešujejo s presnemavanji, a pri tem izgine ogromno dogodkov, ljudi in časa. Film pa bo ostal še najmanj 100 ali 200 let. In pri tej seriji moram reči, da sem izredno užival, ker se je delalo na pravi filmski način: najprej naj govori slika, potem pa jo bomo podprli s tekstom in pisano glasbo.

Ko razmišljate o svojem življenju, kaj vam je delo na televiziji, v montaži in ustvarjanju v filmskem svetu prineslo, morda kaj odneslo? Ali je pozitivno ali negativno vplivalo na vaše življenje?

Zelo pozitivno. Spoznaš ogromno imenitnih sodelavcev, ogromno se naučiš, njihovega spoštovanja in vidiš tudi, kako te oni spoštujejo. Če bi se še enkrat rodil, bi bil zopet montažer.

Hvala za pogovor.

Mateja A. Kegelj

»zakuhal«, da bo spet sedel v montažo in sestavljal sličice, kot takrat pred tremi, štirimi desetletji ...

Po opravljenem portretu ste Rudija dokaj dobro spoznali, kako bi ga vi opisali?

Rudija nisem spoznal šele sedaj, ko sem ga portretiral. Spoznal sem ga prej – tri desetletja. Se z njim srečeval skoraj vsakodnevno. Včasih mimogrede, včasih, ko je v vlogi vodje skupine poizvedoval, kaj pripravljam in s kom, s katerim montažerjem me bo povezal. Znal je prislunhiti mojim željam, saj me je razumel, da je izjemno pomembno, s kom bom potem mesec ali dva »rojeval« filmskega otroka. Včasih pa sva skupaj tudi sestavljala prispevke in oddaje. O gledališču, filmu ali kakšne druge kulturne oddaje. Ob tokratnem snemanju pa sem spoznal Rudijevo družino. Izjemno prijazno soprogo, ki mi je pomagala sestaviti mozaik fotografij iz preteklih časov, ki so še kako bogato dopolnile podobo mladega moža, ki je s kamero v roki osvojil njeno srce. O tem, kako se je gospa vtisnila v spomin članom moje ekipe, ki jih je gostila, kot bi bili na kakšni veselici, ne bom pisal ... Menda je v starih časih tako bilo ob vsakem snemanju, najmanjšem obisku filmske ekipe v slehernem okolju. Zdaj pa so take razkošne pojedine samo še rariteta in prej izjema kot pravilo. Poznajo se

novi časi, v deželo je prišel kapitalizem, Križaničevi pa še kar po starem. Gostoljubno, veseljaško, dobrohotno, kot da je treba izkoristiti sleherni možnost za obujanje lepih spominov, prijateljsko druženje in prijazno gledanje na vsakdan, kakršen že je ... Pa še nekaj. Letošnjo serijo sem montiral večinoma z enim montažerjem – Gorazdom Todorovičem. Fantom, ki je prišel v službo na RTV v času, ko je bil Rudi njegov šef. Spoznal sem, kakšno spoštovanje je Rudi izgradil v očeh fanta, ki po skoraj 15 letih vselej izjemno lepo govori o svojem nekdanjem šefu, ki ga je mentorsko vodil korak za korakom po skrivnostih montažerskega poklica. Tolikšna prijaznost in podoba odnosa šef-podrejeni, kakršne skorajda nisem več vajen. Spoštljiv odnos, objektivno vrednotenje opravljenega dela in tudi razumevanje eventualnih slabosti. Kateri šef pa jih ni imel. Ampak Gorazd me je znal goreče prepričevati, da je pač tako bilo prav in je Rudi v vlogi šefa pač moral ravnati, kot je že ravnal ... Vsak šef bi si lahko želel, da bi vsaj v večini spomina svojih podrejenih ostal tako zapisan, kot je Rudi v očeh Gorazda. In zato je bila tudi montaža oddaje – portreta o Rudiju, montažerju prijetno obdobje, ki bo ostalo v lepem spominu.

Mateja A. Kegelj

DOBRODELNO-IZOBRAŽEVALNI PROJEKT
USPEŠEN TUDI V NAŠIH VRTCIH

Med slovenskih čebelarjev
za zajtrk vseh naših otrok

nadaljevanje s strani 1

»Največ medu sta za najmlajše ljubitelje medu in medenih izdelkov darovala čebelarja Franc in Francka Peterka iz Preloga pri Domžalah, za kar jima gre še posebna zahvala. Zahvala gre tudi vsem ostalim čebelarjem članom ČD Domžale, ki so skupaj darovali kar trideset kg medu. Zahvaljujemo se Čebelarski zvezi Slovenije, ki je uspela zagotoviti med za akcijo ki je pomembna tudi zaradi promocije slovenskega medu,« je povedal predsednik. Osrednji medeni zajtrk, ki sta se ga udeležila župan Toni Dragar in podžupanja Andreja Pogačnik Jarc s sodelavci, je bil letos v Vrtcu Češmin, kjer je goste in še posebej čebelarje – predsednika društva Janeza Miheliča ter člane Marjana Kodermana, Maksa Karbo, Willi-balda Krušnika ter Rada Remšaka – pozdravila Antonija Doberšek, ravnateljica Vrtca Urša, ki je poudarila pomen skrbi za zdravo hrano otrok, med katero spada tudi med, ter se zahvalila vsem sodelujočim za

Darovalci medu
za akcijo medeni
zajtrk – 2010

Za enote vrtcev Urša in Domžale so med darovali: Janko Kokalj, Drago Mrdjenovič, Peter Svetičič, Roman Krištof, Franc in Francka Peterka, Marjan Žirovnik, Rado Remšak, Milan Burja, Marjan Košak, Marjan Koderman, Ludvik Lap, Drago Lesičar, Stane Rener, Janez Mihelič in Adolf Zupanek. Za enoti Vrtca Domžale – Preserje in Radomlje – pa so med darovali: Vera in Ludvik Lap, Ludvik Jenko, Dušan Skok, Janez Urbanija, Igor Šarc, Franc Zajc, Franc Sušnik in Edo Rems.

Vsem iskrena hvala!

sodelovanje. O dobrodelni izobraževalni akciji je govorila podžupanja

Andreja Pogačnik Jarc ter se posebej zahvalila zaposlenim v vrtcu, ki si prizadevajo za zdravo prehrano, katere pomembni del je prav med, hkrati pa poudarila pomen vzpodbujanja staršev, da med uporabljajo tudi doma. Zahvalila se je tudi čebelarjem za sodelovanje. V kulturnem programu so otroci zaigrali pravo igrico o čebelah, slišali smo znano Župančičevo Ciciban in čebela,

predvsem pa smo bili zadovoljni, ker so otroci sami pripovedovali, kako tudi doma jedo med – najraje ga imajo v palačinkah. Sledila je krajša predstavitev, tudi z lepimi fotografijami, čebel, njihovega življenja in dela, predvsem pa smo slišali veliko o pomenu medu za zdravje. Otroci so bili nad predstavitvijo navdušeni in so povedali marsikatero izkušnjo s srečanj s čebelami in ogledi čebel-

njakov. Prijetno srečanje so otroci zaključili s Pesmijo prijateljstva ter medenimi srčki, ki bodo vse prisotne še dolgo spominjali na medeni zajtrk, na katerem se spet dobimo prihodnje leto, vmes pa želimo, da vsi pojemo veliko medu slovenskih čebelarjev in tudi tako poskrbimo za svoje zdravje.

Vera

NA LJUBLJANSKEM GRADU

Slovesna podelitev priznanj MEPI

V ponedeljek, 22. novembra 2010, je v popoldanskem času na Ljubljanskem gradu potekala svečana podelitev zlatih priznanj Mednarodnega priznanja za mlade (MEPI). Slovesna podelitev zlatih priznanj je potekala v okviru kulturnega programa, prejemniki pa so sodelovali v MEPI programu srednjih šol: Gimnazija Domžale, Gimnazija Škofja Loka, Gimnazija Kranj, Tehniški šolski center Kranj in Škofijska gimnazija. Častna gosta prireditve sta bila predsednik republike Slovenije dr. Danilo Türk in veleposlanik Združenega Kraljestva Velike Britanije in Severne Irske, gospod Andrew Page. Prireditve se je kot posebna gostja udeležila tudi podžupanja Občine Domžale, Andreja Pogačnik Jarc. »Je življenje pred MEPI-jem in je življenje po MEPI-ju, vmes pa je seveda MEPI. Gibanje za ljudi, ki jih zanima sto stvari. Gibanje, ki vas nauči narediti stvari in ne le sanjati o njih. Ko si zastavljaš pomembne življenjske cilje in jih uresničuješ sam ali ob pomoči vestih prijateljev, ti ne pride na misel, da bi ob prvi težavi odvrnil puško v koruzo. Zavrtiš se v ples možnih rešitev in odigraš na prave note, ki te pospremijo tudi čez najtežje ovire,« so bile uvodne besede ene izmed dobitnic zlatega priznanja v preteklih letih.

Priznanja je podeljeval predsednik Republike Slovenije dr. Danilo Türk.

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO DOB

Gradnja gasilskega doma

V mesecu juniju je Prostovoljno gasilsko društvo Dob praznovalo častitljivo obletnico svojega obstoja, in sicer 120 let. Ob tem praznovanju smo postavili temeljni kamen našega novega gasilskega doma. Vsak krajan namreč ve, kako nam je prepotraben in da stari že dolgo ne zadošča operativnim potrebam gasilstva. V zdajšnjem domu ni pravega prostora

za opremo, s katero posredujemo ob nesrečah, bodisi ob poplavih ali požarih. Zelo dobro opremljena in usposobljena operativna enota je vedno pripravljena na izvoz na intervencijo, ko dobi poziv. Problem je, ko se po končani intervenciji vrnemo v dom in ni pravega prostora, kjer bi opremo očistili, pregledali, posušili, kjer bi se moštvo okrepčalo in poskrbelo za

svojo higieno. Da ne bo pomote: vse to naredimo tudi doslej, vendar z veliko pomočjo sosedov, ki se jim zahvaljujem, ker so nam vedno pripravljeni odstopiti sanitarije. Hvala, Ciril. Ob tem je težko najti besede, s katerimi bi opisal, kako je, če imaš vrhunsko opremo, gasilce, ki vedno priskočijo na pomoč, nimaš pa primernih prostorov, kjer bi se naša mladina dobivala z mentorji, kjer bi se člani lahko izobraževali ali zgolj brez improvizacije opravili analizo po intervenciji. Ni niti prostora, v katerem bi veterani ob pripravah na tekmovanje lahko pokramljali o preteklih časih. Novi prostor bi članskim ekipam omogočile

trening, ki ga morajo sedaj opravljati v Centru požarne varnosti na Količevem. Ob tem – hvala vam, kolegi, poklici gasilci, ker nesebično odstopite prostor za trening našim fantom in dekletom, takrat ko ga potrebujejo. Res iskrena hvala. Hvala pa tudi vsem, ki nam pomagata pri projektu, ki smo si ga zadali. To je izgradnja novega gasilskega doma. S ponosom zapišem, da se je prva faza gradnje, ki smo si jo zadali v letu 2010, klet s ploščo in temelji s ploščo v garaži ter ograja, več kot uspešno zaključila. Z vašo pomočjo, krajani, ki ste nam jo nesebično namenili vsako leto. Ob koncu leta bomo vaši gasilci zopet

potrkali na vrata in prinesli koledar za leto 2011. Izkoristite to priložnost za pogovor o gradnji, predvsem pa vedite, da gradimo za vse vas krajane našega prelepega Doba, za katerega vsi potihem upamo, da gasilcev zares ne bomo nikoli potrebovali. Če pa jih bomo, želimo, da so temu primerno opremljeni in usposobljeni, kar pa dobski gasilci brez dvoma smo, saj to nenehno dokazujemo na vajah in na gasilskih olimpijadah, s katerih smo se vedno vračali z najzlahnejšimi odličji, in to kar s šestih olimpijad. Sokrajani, še enkrat iskrena hvala za vaše dosedanje prispevke k razvoju gasilstva v Dobu. Upamo tudi na

Včasih spremljam
pogovore ljudi o
vsem mogočem,
pa tudi o
hudih težavah
današnjega
delovnega
ljudstva

Ne mine dan, da se ne bi slišalo o ljudskih protestih (stavke), ki opominjajo kako zares težko življenje preživljajo delovni ljudje. Vse slovenske nekdane tovarne op. podjetja so razsuli in ljudi poslali na ceste. Vendar nekateri še vedno kujejo velike dobičke, zato jim marsikdo nadene ime tajkuni. Kam se je zgubila nekdanja slovensko-jugoslovanska Titova skupna dežela-ica, ki je bila vsem narodom v ponos in ko je vsak imel službo, s katero si je krojil lepšo prihodnost? Zakaj ni še danes tako kot takrat v nekdani skupni deželi, ko si je sosed sosedu brez strahu lahko segel v roko in trdil, skupaj bomo marsikaj še lahko dosegli!? Na to temo pa bi bila primerna pesem, ki jo je nekdaj spesnil Mile Klopčič.

Verjeli davni so rodovi, da mine suženjstvo nekoč, da padli bodo rok okovi, če združi ljudstvo svoje moč.

Bilo je žrtev brez števila za vsak uspeh za vsak korak, v enotnosti bila je sila, ta nas vodila je do zmag.

Svobodo si priboril, naš delovski je rod, svobodi večna slava, oblast in čast povsod.

Nov svet svobodni si gradimo po svoje s svojimi močmi, sami postavte si krojimo, sami si volimo poti.

Borili, zmagali smo družno, da več ne klonimo nikdar, nikoli več ne bomo sužnji zdaj ljudstvo tu bo gospodar.

Svobodo si priboril naš delovski je rod, svobodi večna slava, naj postane socialna vsem država.

Ta pesem je ravno pravnja za vse-spolšno krizo, ki jo živijo delovni ljudje. Mnogi med nami so že ostali brez služb in brez vseh možnosti, da se ponovno zaposlujejo za nedoločen čas. Vzeli so jim možnosti nadomestil za delo, regres in vse delavske pravice, zato pa vse skupaj konec koncev potisnili ob zid. Res je bilo včasih boljše, imeli smo tri razrede ljudi po izobrazbi oz. sloje ljudi. Danes obstajata le dva: samo bogati in revni sloj. Države to sploh ne zanima, kot je ni zanimalo, kadar so bili oškodovani ljudje ob naravnih nesrečah. A sedaj se govori o delavnem razredu. Tudi tu vsi državni voditelji nimajo posluha zanje. Z vlade v vlado je slabše. Če ljudje ne morejo odplačevati kreditov, jim vzamejo še tisto malo, kar jim ostane, seveda, marsikomu ne preostane drugega, kot da se zateče v brezdomno zavetišče in seveda še tukaj ni priključen, ker nima ničesar dati. Kam nas to pelje – to se lahko vpraša samo tisti, ki to osebno podoživi ali je ob takšni situaciji tudi sam prisoten.

Ivi Bohorč

Dobitniki zlatega priznanja MEPI iz Srednje šole Domžale

ki so s trdim delom in trdom dostili merilom mednarodnega priznanja, uresničili svoj potencial in se pripravili na življenje. Predsednik Republike Slovenije Dr. Danilo Türk, častni pokrovitelj programa MEPI, je povedal: »Program MEPI je eden najbolj celovitih programov, ki omogoča razvijanje različnih možnosti in sposobnosti mladih ljudi na športnem, kulturnem, raziskovalnem in še posebej humanitarnem področju. Je odlična kombinacija intelektualnih in vsakodnevnih praktičnih sposobnosti. Pomembna značilnost programa je tudi netekmovalnost. Udeleženci praktično tekmujejo sami s seboj in s svojimi preteklimi izkušnjami in znanji. To je dobro, glede na to, da

smo vsak dan vedno bolj izpostavljeni prestižu, nenačelnemu tekmovanju, egoizmu in drugim pojavom, ki ne zagotavljajo trdne skupnosti in osebnega zadovoljstva. Presenetilo me je tudi povezovanje in mreženje ljudi.« Pohvalil je učitelje, vzgojitelje, mentorje in starše, ki otrokom pomagajo v tem programu. Po končani prireditvi je sledila pogostitev, nekateri pa so se udeležili diskusijske kavarne, v kateri so se mladi in posamezniki iz družbeno visokih položajev iz sfere gospodarstva, politike in javne uprave pogovarjali o razvoju socialnega kapitala. Diskusijske kavarne se je udeležila tudi podžupanja Andreja Pogačnik Jarc.

Teja Lapanja

Priznanja je podeljeval veleposlanik Združenega Kraljestva Velike Britanije in Severne Irske, gospod Andrew Page.

uspešno leto 2011. Skupaj nam bo uspelo zgraditi dom, vsem v ponos, z dvorano, v kateri se bomo lahko dobili in sproščeno pokramljali. Dom bo od ljudi za ljudi. Hvala ter srečno 2011.

Luka Pušnik
Predsednik PGD Dob

14. SREČANJE GASILCEV IN GASILK VETERANOV GASILSKE ZVEZE DOMŽALE

Ponosni na srčne in aktivne veteranke in veterane

Vodstvo Gasilske zveze Domžale je tudi letos v Domu krajanov v Žejah pripravilo tradicionalno, že 14. srečanje gasilcev in gasilk veteranov, ki delujejo v okviru zveze. Prijetno slovesnost je vodil Franc Pirnat, predsednik Komisije za veterane Gasilske zveze Domžale, domače Prostovoljno gasilsko društvo Žeje-Sveta Trojica pa je poskrbelo za nemoten potek tekmovalnega dela srečanja, prijeten kulturni program ter pogostitev.

Srečanja so se udeležili gasilci – veterani vseh prostovoljnih društev, še posebej prisrčno so bile pozdravljene veteranke, ki so pokazale še več znanja, kot njihovi moški kolegi. Župana Občine Domžale Tonija Dragarja je zastopal Darko Jenko, ki jim je prinesel županove pozdrave, zahvalo za opravljeno delo in želje za dobro zdravje. Prisotne je pozdravil Marjan Slatner, častni predsednik Gasilske zveze Domžale, ter poudaril pomen

vključevanja veteranov v dejavnosti društev ter se jim zahvalil za njihove prispevke v delo društev in zveze. Rajko Novak, predsednik Gasilske zveze Domžale, pa je poleg pohval in iskrene zahvale veteranom posebej poudaril, da ima gasilstvo tudi zaradi zgledov veteranov veliko mladih gasilcev, tako da se za prihodnost ni bati. Prisluhnili smo tudi dobrim željam Marjana Ručigaja, predsednika Komisije za veterane regije Ljubljana III. Posebej je čestital veteranom PGD Študa, ki so na slovenskem prvenstvu veteranov osvojili prvo mesto, ter ekipi PGD Jarše-Rodica, ki je odlično tekmovala na gasilskem pokalu. Med udeleženci je bil tudi častni član dr. Velimir Vulikić. V vseh pozdravih smo slišali, da so veterani in veteranke kljub letom še zelo aktivni in nadaljujejo svoje gasilsko poslanstvo ter s svojimi zgledi vabijo mlade v gasilsko organizacijo. Posebej je bilo poudarjeno, da Gasilska zveza

Domžale zelo lepo skrbi za veterane in veteranke, ki so nesebično vse življenje s svojim zgledom, aktivnostjo, tovarištvom, predlogi in pobudami posameznim generacijam gasilcev pomagali pri organiziranosti in veliko prispevali k podobi današnje gasilske organizacije, katere skrb za starejše člane in članice bo tudi v prihodnje pomembna naloga, s katero se bodo skušali oddolžiti svojim starejšim tovarišem za srčnost in vso pomoč, ki so jo in jo še razdajajo. Tradicionalno tekmovanje v spajanju cevi na trojak, navezovanju ročnika in metanju torbice je potekalo v pravem tekmovalnem vzdušju in zapisati je treba, da so se veterani resnično potrudili, da bi v čim krajšem času opravili naloge. Pri tem so pokazali tako strokovna znanja, kot kljub letom zavidljivo hitrost pri opravljanju nalog, pri katerih je včasih pomagala tudi sreča. Med petnajstimi ekipami sta prvi mesti

zasedli ekipi PGD Jarše-Rodica, dekleta so bila prva, fantje pa drugi, tretje so bile veteranke PGD Rova, PGD Študa je bilo četrto, peto mesto pa je pripadlo PGD Studenec. V kulturnem programu so sodelovali: recitatorki Eva in Tina Ravnika, harmonikarja Ema Smolnikar ter Miha Cencelj, organizatorji pa so prijetno presenečenje pripravili tudi najstarejšim veterankam in veteranom, in sicer: Mariji Rape, Mariji Koderman in Rozaliji Petrič ter Jožetu Rapetu, Francu Urbaniji in Janezu Lobodi.

Veteranke in veterani so bili tudi letošnjega srečanja iskreno veseli, saj jim je bilo priložnost za obujanje spominov na dolgoletno delo v gasilski organizaciji, izmenjavali so izkušnje in si ob željah za zdravje želeli predvsem, da se še velikokrat srečajo.

Vera

Strokovna ekskurzija Gasilske zveze Domžale

Vsako leto ob koncu meseca požarne varnosti Gasilska zveza Domžale organizira strokovno ekskurzijo za člane Upravnega odbora in člane posameznih komisij. Letošnja strokovna ekskurzija je bila organizirana v soboto, 6. novembra. Zbor vseh udeležencev je bil pred Centrom požarne varnosti na Količevem. Ekskurzijo je s strani gasilske zveze vodil g. Pavlič, ki nas je na uvodu seznanil z vsebino ekskurzije. Prvi cilj je bil muzej Vojaške zgodovine v Pivki. Ogledali smo si del artilerije, ki je po besedah vodiča »kraljica bojišča«, še posebno na terenih, ki so težko dostopni. Z zanimanjem smo prisluhnili zgodovinskemu razvoju, še posebno tankovskega dela. Pred odhodom smo na vhodu v muzej

naredili še gasilsko sliko, ki nas bo spominjala na obisk v Pivki. Osrednji cilj ekskurzije je bil v Ilirski Bistrici – pri naših tovariših v PGD Ilirska Bistrica. Domači gasilci so predstavili delovanje samega društva, ki deluje že 124 let. Ogleдали smo si gasilski dom in opremo ter vozni park. Med ogledom nas je pozdravil tudi predstavnik GZ Ilirska Bistrica. Izmenjali smo si medsebojne izkušnje ter si zaželeli, da se ob podobnih srečanjih srečamo tudi v naši zvezi. Ob odhodu se je domačim gasilcem zahvalil predsednik GZ Domžale Rajko Novak in jim izročil priložnostno darilo. Kulturni ogled prelepega okolja Ilirske Bistrice smo zaključili v muzejski zbirki Hodnikovega mlina. Mlin

je deloval do leta 1970, nato pa je bil preurejen v muzejsko zbirko. V okolici mlina smo si z zanimanjem ogledali potok Sušec, ki v soteski skriva svoj čudovit izvir v obliki penastih slapov.

Z mislijo, da sploh ne vemo, kako lepo deželo imamo, smo se v poznem popoldanskem času z lepimi vtisi vračali proti iztočnici ekskurzije.

Florjan Zabret

KOKOŠNJE PRI MORAVČAH

Ličkanje po starem običaju

Pred desetletji je ličkanje koruze sodilo med najpomembnejša jesenska kmečka opravila. Ob tem je bila prava zabava po opravljenem delu za staro in mlado. Zbrali so se iz vasi. Bil je lep, družaben običaj, ki je na kmetijah lepšal jesenske večer in druženje. Tega se radi spominjajo starejši. Kmetje so pospravili koruzo z njive, jo pripeljali domov. Pripravili so jo v velik kup za »ličkovce«. Vasečani vasi so se vsako leto zbrali ob kupu, si pripovedovali različne zgodbe, pripovedovali šaljive zgodbe, pa zapeli, koncu pa še zaplesali, ker je harmonika »spremljala« te običaje. Ob sproščenem vzdušju je šlo ličkanje zelo dobro od rok – v pare povezane koruzne storže so dajali na kup za sušenje v kozolce. Skrbne gospodinje so že prej pripravile domače dobrote in pijačo. Kot se za ta običaj spodobi, je po »likofu« sledilo veselo druženje ob zvokih

harmonike pozno v noč.

To delo še vedno opravljajo na kmetiji pri Celarjevih, pri Francu Peterki v Kokošnjah pri Moravčah. Ob tem zanimivem pravilu jih je obiskal avtor tega prispevka.

Ličkanje sta na dvorišču kmetije opravljali 90-letna Jožefa in snaha Pavla Peterka. Jožefa je vdovela pred 40 leti. Živi vseskozi sama, v stari kmečki hiši. Še vedno rada in z veseljem pomaga pri lažjih kmečkih opravilih. Povedala je, da rada pomaga pri delu, kar seveda zmore. Kljub visoki starosti je ne tare osamljenost. Vsak dan znova čuti, da je na kmetiji njena pomoč potrebna in pomembna. Tako vsa družina Peterka opravlja kmečka dela, kar družji prijetno s koristnim, saj je to njihova dolgotrajna tradicija.

Jože Novak

Naslednja številka glasila Slamnik izide v petek, 17. decembra 2010.

Rok za oddajo prispevkov je četrtek, 9. decembra 2010, do 12. ure.

Prispevke lahko v času uradnih ur oddate v Kulturnem domu Franca

Bernika Domžale, izven uradnih ur v nabiralnik na stavbi ali pa na

e-naslov: slamnik.urednica@gmail.com.

12. DECEMBER 2010, OB 17. URI – NOVOLETNI VIDEOMEH

Ob 20-letnici v Domžalah

Boris Kopitar, znanec s slovenskih televizijskih ekranov in z domžalskih ulic, sicer pa doma iz Ihana, se nehote sprašuje ... je res že dvajset let od prvega pravega slovenskega srečanja glasbenikov narodnozabavne glasbe v Vinski Gori, ki je takoj dobilo ime Novoletni Videomeh? Res je. Čas beži, zato sva z vsem znanim Borisom izmenjala nekaj besed.

Vinsko goro je po dolгих letih zamenjal Kamnik, dvakrat Menges, letos so na vrsti Domžale. Zakaj?

Rekli so mi, da tudi zato, ker je iz Domžal v Kamnik prihajala množica obiskovalcev, ki ji bo gotovo bolj pri roki, da bo prireditve v hali. Prepričan sem, da bodo tako kot do sedaj obiskovalci prireditve prišli iz vse Slovenije, kot tudi nastopajoči. Vesel sem, da so se povabilu odzvale **domžalske ljudske pevke**, ki jih vodi neutrudna pevovodkinja gospa **Mara Vilar**. Zapele bodo v živo, kakor bo potekal celotni koncert z imenom Novoletni Videomeh.

Koga si še povabil v Domžale na "svojo" 20-letnico?

Ponudba nastopajočih je velika, zato sem prepričan, da bo dobri dve uri dolg koncert navdušil mnoge. Pride **Lojze Slak** z ansambлом in **Fanti s Praprotna**, **Adi Smolar**, **Tanja Žagar**, **Modrijani in harmonikarski orkester Roka Švaba**, **ansambel Toneta Rusa**, **Veseli Begunčani** z otroškim zborčkom **Aljažki**, **jodlarica Tina Drole** iz oddaje Slovenija ima talent ob spremljavi Gregorjev, pride novi **ansambel Stanka Petriča**, iz Horjula **Čeponi** in poln avtobus navdušencev, ki prisegajo nanje in na domače viže. Svoj, verjetno za nekaj let zadnji humoristični nastop, je na Novoletnem Videomehu že pred nekaj meseci obljubil kamniški župan **Marjan Sarec**, ko to še ni bil. Obljubo bo držal. Nekaj krepkih po Štajersko bo v Domžale, kjer ga že nekaj časa nismo videli nastopati, prišel povedat tudi veseljak **Jaka Šraufciger**.

Predstava bo prvič v zgodovini Videomeha v nedeljo, 12. decembra popoldne, ob 17. uri. V nadaljevanju tradicionalne veselice ne bo, bo le koncert. Zakaj?

Tako so predlagali, sam pa nisem

imel nič proti. Izkušnje z uspešnimi prireditvami z naslovom Žametne vrtnice so nam pokazale, da ljudje radi zahajajo tudi na koncerte, kjer v miru uživajo ob dobri glasbi in humorju. Takih je veliko, zato si bo treba vstopnice priskrbeti čim prej, saj ima domžalska Hala komunalnega centra omejeno število sedežev. Kdor bo čakal do zadnjega, bo lahko prepozen. Vstopnice obiskovalci lahko naročijo po tel.: 031/222-444, na voljo pa so tudi v blagovnici Vele, v Mercatorjevem centru v Domžalah, na poštah, bencinskih servisih Petrola in vseh prodajnih mestih Eventima.si.

Želim ti, naj koncert dobro uspe v zadovoljstvo obiskovalcev.

Na vseh dosedanjih Novoletnih Videomehih, kot na televiziji, kjer se bomo že tretjič videli tudi na silvestrovo, se zavedam, da me brez podpore zvestih obiskovalcev, mnogih pokroviteljev, ki vztrajajo recesiji navkljub, ne bi bilo, zato se vsem in vsakemu posebej iskreno zahvaljujem za dolgoletno zvestobo in pozitivno energijo, ki kroži med nami. To velja tudi za uredništvo domžalskega glasila Slamnik, katerega dolgoletni sodelavec sem. Se vidimo 12. decembra.

Se vidimo!

Vera

Letošnjega NOVOLETNEGA VIDEOMEHA, 12. decembra 2010, v Hali komunalnega centra Domžale, se bosta na povabilo Borisa Kopitarja udeležila izžrebana bralca, ki sta pravilno ugotovila, da s Koroške pride Adi Smolar:
1. Vera Šmid, Radomlje
2. Pavla Žibert, Domžale

Vstopnice pridejo po pošti. Čestitamo!

CIVILNA ZAŠČITA

Enota za reševanje z višin

Enota za reševanje z višin, ki deluje v okviru Štaba civilne zaščite v občini Domžale, je v letu 2010 posodobila svojo ekipo. Novi komandir enote je postal dolgoletni član enote, Aleš Janžekovič. V stalni sestavi ekipe je osem izkušenih alpinistov, kot variabilni sestav pa še dva alpinistična pripravnik. Vsi člani enote so tudi člani alpinističnega odseka Planinskega društva Domžale.

Za utrjevanje in predvsem usklajevanje vrhne tehnike pri posameznih manevrih je enota v letu 2010 izvedla dve praktični vaji. Prva je bila junija v Kamniški Bistrici – v Kurji dolini na balvanu Mali knof. V lepem vremenu je bilo poletno popoldne prav prijetno in predvsem koristno izrabljeno, člani enote so se posvetili izdelavi sidrišč, vrtnim ograjam ter izdelavi žičnice s spustom ponesrečenca. Druga vaja je

bila novembra v Ospu pod Veliko steno. Skoraj deževno vreme je alpiniste malo skrbelo, a je nekaj strehe nad glavo nudila previsna stena. Člani enote za reševanje z višin so za potrebe tradicionalnega plezalnega memoriala Janeza Jegliča – Johana, ki ga organizira PD Domžale in je bil letos izpeljan že trinajstič, za možko in žensko preizkušnjo v dveh smereh uredili novi sidrišči. Poleg tega so obdelali še uporabo standardnih reševalnih pripomočkov kot sta Petzlov trikotni reševalni sedež in reševalni sedež Gramminger. Enota deluje homogeno, saj jo sestavljajo člani, ki se med seboj dobro poznajo ter so tudi drugače prijatelji, soplezalci in vajeni drug drugega, tudi iz kakšnih včasih celo kočljivih situacij.

Andrej Stuchly
Foto: Dušan Cerar

RAZSTAVA OB 20. ROJSTNEM DNEVU

Cvetličarna Slovnik v Ihanu presenetila

Kdor se je 20. in 21. novembra 2010 vozil po Breznikovi ulici v Ihanu, je bil najbrž kar malce presenečen nad novoletno okrašeno Cvetličarno Slovnik, ki na omenjeni ulici števil. 56 deluje že 20 let. Slovnikovi, predvsem gospod Boštjan in gospa Ditka, pomagata jima sin študent Aljaž, so se namreč odločili, da ob 20. rojstnem dnevu cvetličarne pripravijo razstavo različnih, predvsem prazničnih aranžmajev, povezanih z decembrskimi prazniki.

ŠTUDIJSKA TURA ZA VODNIKE SRCA SLOVENIJE

Obiskali smo Domžale

Agencija za razvoj turizma in podjetništva Kamnik je v soboto, 6. novembra, organizirala nadaljnje izobraževanje turističnih vodnikov, ki so pridobili licenco za vodnika na območju Srca Slovenije. Tokrat smo si ogledali Domžale. Program vodenja je v sodelovanju s Komisijo za turizem Občine Domžale pripravila Jožica Polanc. Po krajši predstavitvi Domžal, s poudarkom na slamlinarstvu, smo se peš sprehodili do Kulturnega doma Franca Bernika, ki je letos slavil 100-letnico. Sledila je pot do Menačn'kove domačije, kjer so nas pričakale šivalke slamlnikov, oskrbnica domačije ter ljudske pevke. Hiša je bila zgrajena tik pred koncem 19. stoletja kot bivališče in delavnica za krojača ter njegovo družino. Ohranjena in obnovljena hiša je primer tipične arhitekture tistega časa na tem območju.

PRISRČNA DRUŽENJA OB UČENJU LEPE PISAVE

S kaligrafijo do čudovitih prazničnih voščil

Kaligrafske delavnice, ki so sedaj že stalnica v kavarni Veronika v Kamniku, navdušujejo vedno več obiskovalcev. Potekajo vsako drugo soboto dopoldan v mesecu, vodi in pripravlja pa jih oblikovalka in kaligrafinja Katarina Rojc iz Domžal, ki je ta trenutek ena najbolj uveljavljenih kaligrafi pri nas. Kaligrafija je čudovita umetnost lepopisja, ki v moderni dobi računalništva ni prav nič zapostavljena, prav nasprotno. Svojo pot si vztrajno utira v svetu umetnosti. Lepa pisava je tudi pokazatelj osebne kulture, še

Na pravi umetniški razstavi – v cvetličarni in ob njej, za katere primerno razsvetljava je poskrbel Andrej Počivavšek s sodelavci, ni manjkalo adventnih venčkov, večine iz naravnih materialov, posebej lepi in kar malce dragoceni so bili posuti celo z kamenčki Swarovski. Obiskovalcev vseh generacij, ki jih v cvetličarni tudi sicer ne manjka, največ pa pridejo iz bližnje okolice, je bilo veliko, vsi pa navdušeni nad več kot sto čudovitimi božično-novoletnimi aranžmaji, božičnimi

zvezdami in drugimi lončnicami, svečniki, drevesi, aranžmaji za okrasitev prostorov in še kaj bi se našlo. Ob tem so se lahko prepričali, da z malce domišljije, te pa Slovnikovim, menda predvsem gospodu Boštjanu, ki mu gospa Ditka in sin Aljaž pravita »mojster, midva pa sva asistent«, nikoli ne zmanjka. Slovnikovi so se za tovrstno razstavo odločili letos prvič. Najprej zato, ker praznujejo 20. rojstni dan cvetličarne, drugič, da popestrijo dogajanje v Ihanu, in tretjič, da obiskovalcem pokažejo čudovite možnosti in priložnosti, s katerimi si lahko polepšajo praznični čas in jih je mogoče dobiti v cvetličarni, ne pa v trgovskih centrih, kjer so morda sicer cenejše, ne pa narejene s toliko ljubezni. Zato na vprašanja, ki jih često postavljajo kupci, ali boste še dobili take aranžmaje, Slovnikovi odgovarjajo: »Seveda, saj vam jih bomo naredili sami – kot boste želeli, če bo le v naši moči.« Spremljajo novosti, se jim prilagajajo, upoštevajo želje kupcev. Za konec novembra so se odločili, ker se sedaj praznično

POLICIJSKO VETERANSKO DRUŠTVO SEVER DOMŽALE SPOROČA

Odkritje spominskega obeležja Gasilski brigadi Ljubljana

»V osemdesetih letih so se v Sloveniji pospešeno odvijali procesi osamosvajanja, v katerih je sodelovala tudi policija. Dogajanja so dosegla svoj vrh 1. decembra 1989 z akcijo SEVER. Že takrat je bila v dejavnosti vključena tudi Gasilska brigada Ljubljana, kasneje pa še mnoge druge gasilske enote, ki so sodelovale na barikadah ter intervencijah na samem bojišču.« S temi besedami je začel svoj slovesni govor Emerik Peterka, predsednik policijske veteranske organizacije ter v nadaljevanju dejal, da so pripadniki Gasilske brigade

okraševanje začenja že novembra. Sicer pa cvetličarna že dve desetletji opravlja vse »cvetličarske posle«. Največ povpraševanja je po rezanem cvetju, aranžiranju daril, poskrbijo za cvetlične aranžmaje ob porokah in jubilejih, uredijo cvetlična korita, pa tudi manjše vrtove, če si to želite. Izdelujejo pa tudi vence in poskrbijo za vse, povezano s pogrebi. »Delamo vse, kar se pričakuje od cvetličarne, in vselej skušamo ugoditi obiskovalcem«, pravijo Slovnikovi (tel. 721 24 58) in vas vabijo, da se sami prepričate o kakovosti, pestrosti pa tudi ugodnosti ponudbe. Dela ne zmanjka, v obdobju, ko je njihovega dela posebej veliko, na pomoč priskočita tudi hči Anja in sin Aljoša, oba študenta. Radi sodelujejo na različnih prireditvah, v njihovi cvetličarni pa je tudi ena od VARNIH TOČK. Vse najboljše, ob 20. letnici vaše cvetličarne, spoštovani Slovnikovi, in naj tudi v prihodnje iz vaše cvetličarne odhajajo z rožicami in vsem drugim le zadovoljni kupci.

Vera

20 let manevrske strukture narodne zaščite

Že leta 1968 so bile v nekdanji Jugoslaviji ustanovljene republiške enote Teritorialne obrambe. V Sloveniji so bile enote TO najboljše organizirane in opremljene, tega se je zavedala tudi Jugoslovanska ljudska armada. Kmalu po prvih demokratičnih volitvah v Sloveniji leta 1990 je JLA 15. maja izdala zloglasen ukaz SZ 625/1-90, na podlagi katerega je bila TO RS razorožena. Že leta 1945 se je zgodilo podobno, takrat je bila razorožena slovenska partizanska vojska. Tokrat se je 16. št. TO, ob podpori občinskih oblasti, odločno uprlo. Republiška oblast se je zaradi neenotnega stališča do tega dejanja oglasila šele dva dni kasneje, 17. maja 1990, in prepovedala nadaljnjo oddajo orožja. Za mnoge je bilo že prepozno, sploh pa za tiste štabe TO, ki so orožje in opremo hranili v vojašnicah JLA. Slovenska javnost je bila ogorčena nad dejstvom, da je JLA orožje, ki je bilo last slovenskih občin, delovnih organizacij in krajevnih skupnosti, iz njihovih skladišč premestila v svoje vojašnice, kjer je bilo praktično nedostopno našim republiškim obrambnim strukturam. Iz tega spontanega odpora je v nekaj mesecih nastal izjemno dobro organiziran projekt MSNZ (Manevrska struktura narodne zaščite). V najstrožji tajnosti je bilo potrebno zbrati in usposobiti obrambne sile, ki bi skupaj z milico vojaško zavarovale demokratične spremembe v Sloveniji. Začelo se je obdobje, ko tistim, vpetim v sistem MSNZ, ni bilo lahko, saj so opravljali razne tajne in nemalokrat tudi zelo tvegane naloge. A vendar so globoko v srcu čutili, da delajo prav, da delajo nekaj velikega za Slovenijo. In kako je bilo v Domžalah pred dvajsetimi leti? V tedanji domžal-

ski občini je bilo orožje v večjem delu premeščeno v vojašnico v Ljubljani, del pa so ga odgovorni posamezniki na OŠTO le uspešno prikriti in premestiti na tajne lokacije. V drugi polovici leta 1990 je bilo na širšem domžalskem območju organiziranih sedemnajst tajnih skladišč. Posamezniki niso vedeli drug za drugega, edina vez sta jim bila Dominik Grmek in Milan Narat, ki sta bila zaposlena v štabu TO Domžale. Veliko orožja, streliva, minskih eksplozivnih sredstev in ostale vojaške opreme je bilo v tajna skladišča pripeljano v nočnih urah. Vozili so ga predvsem iz skladišča JLA iz Borovnice in Kočevske Reke. 4. oktobra 1990 je MSNZ prenehala obstajati kot tajna organizacija in je prešla v pristojnost TO RS. Orožje je na tajnih lokacijah ostalo vse do junija 1991, ko so bile postopno mobilizirane enote TO za obrambo samostojnosti. S sodobno oborožitvijo, za tiste čase, sta bila opremljena dva odreda in nekaj manjših enot.

Tajna skladišča na domžalskem območju so imeli:

- Dominik Grmek, Domžale
- Janez Hribar, Domžale
- Stane Kovač, Domžale
- Anton Smrekar, Domžale
- dr. Franc Habe, Domžale
- Alojz Pichler, Domžale
- Marko Senica, Domžale
- Karol Anžin, Prelog
- Božo Cerar, TVD Partizan, Dob
- Marjan Pohlin, Radomlje
- Janez Stele, Radomlje
- Tatjana in Ivan Kastelic, Kolovec Radomlje
- Franc Semprimožnik, Homec
- Marko Trampuž, Mengeš
- Janez Pirnat, Mengeš
- Martin Voglar, Trzin
- Marjan Vesel, OŠ J. Kersnika, Lukovica

Pripadniki MSNZ – poveljniki enot:

- Bojan Končan, Ljubljana
- Milan Narat, Radomlje
- dr. Janez Kušar, Trojane
- Miran Kralj, Prelog
- Darko Opara, Domžale
- Franc Lipovšek, Rova
- Franc Štrukelj, Radomlje
- Bogdan Zupan, Radomlje
- Jože Narat, Dob
- Miran Stopar, Lukovica
- Tomaž Blejec, Mengeš
- Tomo Marc, Radomlje
- Janez Gregorič, Prelog

Zahvala gre torej tistim, ki so zmogli in si upali aktivno sodelovati v učinkoviti pripravi na vojno. Vojna za Slovenijo brez njih ne bi trajala le deset dni, lahko se tudi ne bi končala z našim zmagooslavjem.

J. Gregorič

RE/MAX
Naj-dom
Vrsta agencije je v neodvisnosti izbrana in izbrana

Svetujemo in posredujemo pri prodaji, nakupu, menjavi, oddaji ali najemu vseh vrst nepremičnin, predvsem na območju občin Mengeš, Domžale, Kamnik in Trzin.

KARO d.o.o. Mengoš, Slovenska cesta 24, 1234 Mengoš
Telefon: 01/72-30-986 Fax: 01/72-38-015

najdom@remax-nepremicnine.net

www.karo.si

Udeleženci pred Osnovno šolo Vidikovac

SREČANJE SLOVENSКИH, BOŠNJAŠKIH IN HRVAŠKIH UČENCEV V PULJU

Mladi smo za sodelovanje, ne za prepiranje

Od 11. do 13. novembra smo bili učenci in učitelji osnovne šole Rodica v gosteh pri vrstnikih iz Pulja. Tam smo se srečali predstavniki treh šol, ki smo skupaj v projektu »Keep trying ...« (Vztrajajmo) v okviru mednarodnega programa ACES. Na Hrvaško nas je iz Slovenije odpeljalo 12 učencev in trije učitelji. V Pulju smo najprej šli na ogled znamenite rimske Arene. Naša vodička nas je še popeljala po mestu in nam pokazala glavne znamenitosti. Nato smo odšli na domove gostiteljev,

kjer so nas toplo sprejeli tudi njihovi starši. Drugi dan smo se razdelili v pet delavnic: igranje dramskih prizorov, risanje stripov, izdelovanje knjižnih kazalk, risanje velikega grafiti in vrstniška mediacija. Nekateri učenci smo se udeležili še okrogle mize o nenasilnem reševanju sporov, kjer smo razmišljali, zakaj sploh pride do prepirov. Po odličnem kosilu smo popoldne preživeli pri naših gostiteljih, zvečer pa smo doživeli vrhunec vseh treh dni – šolski ples, ki mu pravijo »čajanka«. Plesali smo

ob dobri glasbi in se dve uri zelo zabavali. Zadnji dan smo predstavili svoje delo v delavnicah, dobili smo tudi darila. Po predstavitvi smo si še ogledali morske živali v tamkajšnjem akvariju. Sprehodili smo se tudi do morja in se slikali za spomin. Ob slovesu nam je bilo kar hudo, a kmalu se bomo spet videli, tokrat pri nas.

Maša Marija Vrtačnik, Teja Škarja in Katja Vagaja

Angleška jezikovna kopel na OŠ Dob

Letos smo na šoli v Dobu začeli uvajati nov način poučevanja angleščine v prvem trilettju. Gre za tako imenovano jezikovno kopel, ki jo izvaja profesorica angleščine, ki se ponša z dolgoletno prakso, Marija Ogorevc.

Pouk angleščine se izvaja dvakrat tedensko po pol ure v vseh treh razredih prvega trilettja. Pouk izhaja iz igre, zgodbe, pesmi, gibanja, izštevank in še česa. Učiteljica vstopi v razred med rednim poukom, tako med slovenščino, matematiko, okoljem kot tudi med glasbo ali likovnim poukom, in nadaljuje delo v angleškem jeziku. Učenci se brez težav »potopijo« v tuj jezik ob prisotnosti svoje razredne učiteljice, ki v slovenskem jeziku kdaj pa kdaj pomaga prebroditi jezikovno bariero in učiteljice angleščine, ki ves čas govori angleško. Učenci osvajajo jezik kot celoto, v kontekstu z zgodbo, ki so jo morda, ali pa tudi ne, prej slišali v slovenščini, ali matematičnih nalog in kot samostojno nadgradnjo prejšnjega dela. Tuj jezik ni več razkosan na enote, besede, pravila, nič več ni učenja na pamet, ampak vključuje vse otrokove čute, zato učenci poslušajo, gledajo, ponavljajo, opazujejo, sodelujejo, pogosto poskušajo uganiti in se samostojno znajti. Tak način učenja vzbuja veselje in zanimanje. Učenci spoznavaajo ne le jezik, ampak tudi kulturo drugega naroda, krepijo zavest o multikulturalnosti in medsebojni povezanosti. Otroci so velikokrat pohvaljeni, zato se krepki njihova samozavest, veselje do poskušanja, nastopanja, reševanja nalog. Komunikacija je ves čas spodbudna, prijazna, zato otrok razvija znanje, domišljijo in vztrajnost. Otrok se trudi razumeti, povezati prejšnje znanje, sliko ali predmet z besedo, pomenom, stavkom. Otrok ne ponujamo prevodov, ampak ga opogumljamo, da se poskuša znajti v neznanem tujem jeziku, ki mu postaja vedno bolj domače. Nekoč so rekli, da toliko veljaš, kolikor znaš jezikov. To velja še danes. Ob učenju tujega jezika na tak način se krepki tudi strpnost do drugačnosti, posluš za jezik in sposobnost uživljanja v druge.

Pol ure učenja angleščine zelo hitro mine. Kratke aktivnosti, hitro menjavanje, dinamika, zabava, humor in že se ura konča. Učenci komaj čakajo, da po ponedeljku pride spet četrtek.

Tatjana Kokalj

»Biba se igra« v vrtcu Krtek, Ihan

Vrtec Domžale in enota Krtek vabita otroke, stare od enega do treh let, ki niso vključeni v vrtec, da se skupaj s starši z nami igrajo ob ponedeljskih popoldne!

Prosta mesta – vpis je še možen!

Igralne urice za otroke od enega do treh let, skupaj s starši, potekajo ob ponedeljskih, od 16.30 do 17.15. Otroci se tako v prijetni obliki druženja skupaj s starši prvič srečajo z vrtecem, kar posledično vpliva tudi na lažjo vključitev v novo okolje, ko je otrok v vrtec sprejet. Spoznavajo igre, igrače, se družijo z vrstniki, pojejo, plešejo, telovadijo ... skratka počnejo skupaj s starši vse tisto, kar bi v dopoldanskih urah počeli, če bi bili vključeni v vrtec.

Pravljlični medvedki

Vabimo vas

v šolsko knjižnico oŠ Dob na uro pravljic

Kako je nastala božična pesem

pripoveduje
Tatjana Kokalj

v četrtek, 9. 12. 2010, ob 17.00

TEKMOVANJE DRUŠTEV MLADI GASILEC

Državni prvaki Tilen, Klara, Zala in Luka

V petek in soboto, 1. in 2. oktobra 2010, je bilo državno tekmovanje društev Mladi gasilec iz osnovnih šol. Tekmovanje je bilo v Sečoveljah. Šola Rodica se je tekmovanja udeležila z dvema ekipama – z ekipo starejših pionirjev in ekipo mlajših pionirjev. V predtekmovanjih je sodelovalo preko 300 ekip. Tekmovanje je sestavljeno iz teoretičnega znanja in gasilsko-tekmovalnih veščin.

Bil je turoben dan, ko smo se v jutranjih urah odpravljali proti Primorski. Čim bolj smo se bližali cilju, tem lepše je postajalo vreme. V Sečoveljah so nas pristrčno sprejeli in po prijavi nas je že čakala malica. Najprej smo si ogledali okolico in tekmovalni prostor ki je bila posvečena 30. jubilejnu srečanju društev Mladi gasilec.

Sledila je svečana otvoritev s kulturnim programom. Po otvoritvi so sledile delavnice, kjer smo obdelovali, izdelovali, raziskovali okolico solin in drugih krajev v okolici. Nastali so lični izdelki iz naši različnih delavnic in vse to smo prikazali ob slovesnem zaključku. Po kosilu je šlo zares; najprej smo se spopadli s teorijo, ki, moramo priznati, ni bila lahka. Ko nas je mentor vprašal, kako je bilo, smo imeli kar dober občutek in mu dejali, da mislimo, da smo teoretični del dobro opravili.

Popoldne smo si ogledali Sečoveljske soline, kjer so nam prikazali, kako se pridobiva morska sol. Po izletu smo se odpravili na domove svojih vrstnikov, kjer smo prespali, navezali smo stike z njimi in odlično preživeli večer. V jutranjih urah smo se vrnili in se pripravili za drugi del tekmovanja. Tekmovanje je potekalo v sončnem dopoldnevu in vse znanje, ki smo ga pridobili na treningih, smo dobro izkoristili. Tekmovalni prostor smo zapuščali zadovoljni in upali na vse najboljše. Sledilo je kosilo in po njem zaključna slovesnost s podelitvijo pokalov in medalj. Predstavitev delavnic je bila zanimiva in pestra, saj je bilo vloženega tudi kanček našega truda in dela. Vsi smo že nestrpno pričakovali rezul-

tate našega dvodnevne dela. Pri mlajših pionirjih ni in ni bila imenovana naša šola in ko smo slišali, da je šola Rodica druga, je bil močan vzklík in že smo prejeli medalje in pokal. Vedeli smo, da ne sanjamo. Ni se še poleglo veselje, že smo nestrpno čakali, kako so se odrezali starejši. Čakanje in glej: šola Rodica je bila prebrana zadnja in zopet vzklík, saj ni mogoče, pa je. Starejši pionirji so državni prvaki. Podelili so nam medalje in pokal. Veselje in radost je odsevala od vseh tekmovalcev, dejali smo, splačalo se je učiti in trenirati. Po končani slovesnosti smo se z ladjo odpeljali in si ogledali čudovito slovensko obalo. Domov smo se utrujeni in srečni vrnili v večernih urah.

Marian Ručigaj

Učna ura o slamnikarstvu

Občina Domžale – Komisija za turizem – nam je na šolo prijazno poslala ponudbo, da popelje učence 3. in 5. razredov po učni poti slamnikarstva.

V četrtek, 18. novembra 2010, nas je pred šolo počakala gospa Jožica Polanec. Predstavila se nam je kot turistična vodička in nas popeljala na učno pot. Pot nas je najprej vodila do sedeža Občine Domžale, ki je bila v preteklosti slamnikarska tovarna, imenovana Nova fabrika. Tu smo imeli prvi postanek in gospa Polanec nam je povedala veliko zanimivosti o zgodovini slamnikarstva na Domžalskem. Z zanimanjem smo sledili začetkom in razvoju slamnikarstva od druge polovice 18. stoletja pa tja do srede 20. stoletja, ko je slamnik služil kot delovno pokrivalo

kmečkemu prebivalstvu in modno pokrivalo višjemu sloju družbene plasti. Po uvodnem razgovoru nas je čakal ogled mest, kjer so nekoč stale slamnikarske tovarne ali pa stojijo še danes zgradbe, vendar služijo drugemu namenu. V bližini trgovskega centra Mercator in stanovanjskih stolpnih Krizant sta nekoč stali veliki Ravnikarjeva in Oberwalderjeva tovarna. Pot nas je vodila tudi mimo nekdanje tovar-

ne Univerzale in Polzeve tovarne. Ogledali smo si še Ravnikarjevo tovarno in Kurzthalerjevo villo. Na zaključku učne poti smo ugotovili, da so slamnikarske tovarne v Domžalah popolnoma spremenile zunanjo podobo kraja in povzročile njegov velik napredek in razvoj.

Učenci in učenke 5.c razreda in razredničarka Bojana Dorič OŠ Vencija Perka Domžale

Z vzpenjačo na Ljubljanski grad

V petek, 12. novembra, smo Oblački obiskali Ljubljanski grad. Z avtobusom smo se odpeljali v Ljubljano, kjer smo se nato peš odpravili do vzpenjače. Sama vožnja z vzpenjačo na Ljubljanski grad je bila res posebna dogodivščina. Ko smo prispeli na grad, smo nekaj časa občudovali Ljubljano. Na gradu smo odkrivali zanimive prostore, občudovali razgledni stolp z zastavo in se sprehodili vse do grajskega griča. Naše male noge so bile že utrujene, zato smo se kar z dvigalom spustili v grajsko klet, kjer nas je čakala vzpenjača, da nas odpelje nazaj v mesto.

Hiša otrok Mali princ Domžale, skupina Oblački (od 2. do 3. leta)

V Domžalah praznik kruha in potujoča razstava o zakladih krušne dediščine

V okviru praznika kruha je Mercatorjev center Domžale gostil potujočo razstavo Droži, kisló testo o najstarejših naravnih sredstvih za vzhajanje, ki je nastala v sodelovanju s Tehniškim muzejem Slovenije. V soboto so si obiskovalci lahko ogledali izdelavo tradicionalnih slovenskih pletenic, otroci iz vrtca Dominik Savio pa so na zabaven način spoznavali, kako nastane kruh. Mercatorjeva domača pekarna, Pekarna Grosuplje, širi zavedanje o kruhu kot pomembnem delu naše dediščine. S posebno potujočo razstavo predstavlja tradicijo uporabe droži in kislega testa kot naravnega sredstva za vzhajanje. V slovenskih pokrajinah, od Pomurja in Štajerske pa vse do slovenske Istre, so za pripravo kruha zamesili droži iz različnih vrst moke in vinskega oziroma jabolčnega mošta oziroma kisa in jih pustili počivati. Kruh so na podoben način pripravljali s kislim testom, ti postopki pa so v zgodovini človeštva znani tisočletja. Kislo testo je danes še vedno v uporabi, predvsem v deželah z bogato krušno tradicijo, med katere sodi tudi Slovenija. Kruhu daje posebno

aromo, deluje kot naravni konzervans in izboljša njegovo prehransko vrednost. Za pripravo kruha številnih vrst ga uporabljajo tudi v Pekarni Grosuplje. Obiskovalci Praznika kruha so lahko brezplačno poskusili kruh in pekovsko pecivo, poudarek pa je bil prav na hlebcih, izdelanih po dolgotrajnem postopku in z dodatkom kislega testa brez aditivov. Kvaliteto petih tako pripravljenih hlebcov Pekarne Grosuplje je Sekcija za pekarstvo Zbornice kmetijskih in živilskih podjetij Gospodarske zbornice Slovenije aprila tudi nagradila z zlatimi odličji za kakovost. Mojster pek iz grosupeljske pekarnice je obiskovalcem v živo prikazal postopek izdelave tradicionalne pletenice, najmlajši pa so se zabavali ob predstavi Presenečenje peka Matevža. Razstava Droži, kisló testo je plod sodelovanja Poslovnega sistema Mercator s Tehniškim muzejem Slovenije, avtor razstave pa je Studio Kernel. Praznik kruha in razstava Večni zakladi krušne dediščine – droži, kisló testo bosta do konca leta obiskala skupno 22 slovenskih krajev.

ŠTUDENTSKI KLUB DOMŽALE

Brucovanje v Domžalah – razprodano!

Energija polne dvorane Hale komunalnega centra Domžale in fantov skupine Big foot mama, ki že dve desetletji razvnamajo svojo zvesto publiko in vse, ki se jim na pestri poti pridružijo, je navduševala. Brucovanje je uspelo! Okoli 800 navdušencev je sinhrono skakalo, prepevalo v en glas in ustvarilo odlično vzdušje!

... Žur do zgodnjih jutranjih ur, kjer so brucke in bruci doživeli svoj študentski krst ...

Osemnajsto veliko Brucovanje v Domžalah je po nekaj letih spet ustvarilo tisto pravo vzdušje tudi po domžalskih ulicah, ki ga tako pogrešamo. Ljudje, predvsem mladi, so v večernih urah trumoma hodili proti mestu zločina. Res, Big foot mama, virtuozji melodij, ki jih že 20 let prepeva in staro in mlado in tudi tisti, ki so bili ob začetkih skupine mladi, pa so zdaj malo starejši, združuje in po duši boža prav vse. Tudi ta večer je bilo tako!

Brucke in bruci so bili za začetek študijskega leta nagrajeni s pravim študentskih žurom. Odlična skupina, polna dvorana, vedno zadosti srečelov, profesionalna izvedba tako organizatorjev, lučkarjev, tonskih mojstrov in vseh ostalih, ki so

koncert postavili v prave okvirje, pa bližina domačega doma – do tam smo te po končani prireditvi tudi brezplačno varno pripeljali –, srečanje s starimi prijatelji in novimi simpatijami in po dvorani rotirajoče slammer runde ... Brucovanje je bila odlična uvertura nadebudnih študentov v novo ero življenja. Pred koncertom so na odru odlič-

KostanjVinoGlas-ba zabava v funky ritmih

Letošnja jesenska poslastica in prijetno druženje ob odličnem pečenem kostanju, kuhanem vinu in ob milozvočnih plešočih ritmih Dolenjcev skupine Playfulness so dodobra ogreli precej mrzel jesenski večer. Okoli 150 obiskovalcev se je pozibavalo v funky melodičnih ritmih in se sladkalo s kostanjem. Pojedli smo ga kar 100 kilogramov! S polnimi trebuščki in kapljico rujnega smo tako otvorili jesensko pravlico pred klubskimi prostori in se imeli spet nepozabno! Tako kot prejšnja leta! Zaradi izrednega odziva se bomo

no ogreli publiko mladi domžalski reparji, ki nastopajo pod skupnim imenom Studio Riba. Po videnem nastopu bomo fante zagotovo še videli. Po koncertu skupine Big foot mama je sledila še zabava za mešalko z ekipo Partytime, ki je poskrbela, da je mladina uživala vse do zadnjih bitov! Ko smo se morali posloviti ... a obljubili smo si, da se drugo leto spet vidimo! In takrat bo lahko na odru prav tvoja skupina; posrfaj po spletni strani študentski-klub.si, napiši nam svojo željo nastopajočih, mi pa obljubimo, da bomo tehtno razmislili o tvojem predlogu. Se vidimo!

Ana Strnad

tako tudi v prihodnje trudili, da bo neobvezen večerček postal naša in vaša stalnica, ki se je bomo vsi radi spominjali! Se vidimo torej naslednje leto!

Ana Strnad ŠKD

Miklavž piškote peče

V času obdarovanj in hladnih zimskih večerov sta Božo Rustja in založba Ognjišče izdala novo knjižico za najmlajše z naslovom Miklavž piškote peče. Verjetno se še spomnite, ko smo zrl v nebo in, če je goreče žarelo, dejali, da Miklavž piškote peče. Tokrat ob pomoči Jana in njegove družine spoznavamo življenjsko pot svetega Miklavža od rojstva pa vse do škofa. Izvemo tudi, zakaj je postal zavetnik mornarjev in koliko še drugih dobrih del je naredil. Knjiga je v času prihoda in obdarovanja svetega Miklavža še kako primerna za branje, da spoznamo namen in dobrotelost svetega Miklavža tudi v današnjem času.

Djd

Luč miru iz Betlehema

Luč miru ponovno prihaja med nas. V Domžalah jo bomo sprejeli v četrtek, 16. decembra, ob 19. uri, na ploščadi pred Vele. Naj bo to znamenje, da se znamo kljub zunanjemu hrupu in vsakodnevnu hitenju tudi ustaviti in umiriti. Vsi lepo vabljeni, da se nam pridružite, da z lučko poneseemo mir tudi v naše domove. Več nas bo, bolj nam bo toplo.

Domžalski skavti

Prvi GG EKSTREM: Kostanjev piknik in Šumberška gmajna

Četrtri petek v oktobru nam je nara-va postregla z dobro mero sončka in prijetnega vzdušja. Kot pravi taborniki smo ga v celoti izkoristili in se podali na Šumberk. Naši mladi najstniki oz. gozdozniki in gozdovnice so se namreč pomerili v orientacij-

skem teku. S pomočjo orientacijske karte so, kar se da hitro, poskušali poiskati pet kontrolnih točk in na njih reševali test iz topografije, se pomerili v motoričnih spretnostih ter risali skico terena. Po enourni borbi s progno so se utrujeni vrnili

na začetek trim steze, kjer smo jim prijazni vodniki spekli kostanj in postregli z odličnim čajem. To je bil letošnji prvi dogodek v okviru GG ekstrem akcije, ki bo potekala skozi celo leto. Tisti taborniki, ki se bodo udeležili večino GG ekstremov, bodo za nagrado dobili posebno rutko z motivom GG ekstrem. Letos pri tabornikih res ekstremno dogaja, zato hitro rutko okoli vratu in v akcijo!

ISKRENE ČESTITKE

Zlatoporočenca Lojze in Mari Prebil z Vira

Med srečneže, ki jim je usojeno, da se ozirajo na skupaj prehojenega pol stoletja skupnega življenja, sodita tudi Lojze in Mari Prebil z Vira, Jurčičeva ulica 3, ki ju je prav na dan njune zlate poroke, 19. novembra 2010, obiskal župan Toni Dragar in jima ob tako pomembnem življenjskem jubileju iskreno čestital in jima zaželel predvsem veliko zdravja. Že dan prej so jima sosedje iz ulice postavili mlaj in ju obiskali, tako da je bila Jurčičeva ulica na viru tedaj najsrečnejša ulica v naši občini. Po-budnik slovesnosti Hinko Modlic je poskrbel za dva ptička, ki zlatoporočenca gledata z deske med dvema mlajema in jima želita SREČNO, ZLATOPOROCENCA.

Zlatoporočenec Lojze Prebil je rojen 14. junija 1929 v številni družini Prebilovih v Zgornjem Prekarju. Pridna starša sta skrbela za šest fantov in eno dekle. Oče je hodil na delo, otroci pa so delili usodo kmečkih družin, kjer je bilo namesto igre delo. Mladost je prekinila vojna, v kateri je zlatoporočenec deloval kot partizanski kurir, ki je velikokrat nesel pošto čez Savo. Črn dan za Prebilove je bil 15. avgust 1944. Nemci so družino izselili v Nemčijo na Zgornjo Bavarsko, kjer so trpeli, kot vsi slovenski izgnanci. Pot peš domov je trajala dvanajst dni. Ko so se 24. aprila 1945 vrnili v rojstni kraj, jih je čakala požgana domačija. Zasilno so stanovali pri stricah in tetah, nekaj časa tudi pod sosedovim kozolecem, pa v baraki, dokler niso obnovili hiše. Mladi Lojze se je izučil za tesarja in se zaposlil v Gradbenem podjetju Grosuplje. Zlatoporočenka Marija, bolj znana kot Mari, se je v družini Podobnik v Brinju rodila 8. novembra 1938. Oče je bil zaposlen, mama je delala na manjši kmetiji. Skupaj sta lepo skrbela za štiri otroke. Mari je po osnovni šoli kmalu začela voziti kmetijske pridelke na tržnici. Pri 21 letih pa nekaj časa ostala doma na kmetiji. Čeprav so domači želeli, da ostane doma, se je zaposlila v Šumi, kjer je delala čokolado. Kasneje je delala v Astri in Kemofarmaciji, povsod popoldne ali zvečer, da je lahko skrbela za otroke. Današnja zlatoporočenca sta se spoznala na enem od mladinskih plesov v BERICEVEM. Poročila sta se 19. novembra 1960. leta, civilno v Črnučah, cerkvena poroka je bila v Šentjakobu, svatba na nevestinem domu. Ker so na domačiji gospe Mari živele kar tri družine, sta se mlada zakonca odločila za gradnjo hiše. Že leto

po poroki sta kupila zemljo v Novih Jaršah in v letu 1963 končala z gradnjo hiše, za katero lahko rečeta, da sta jo zgradila sama. Hiša je postala dom, toplo gnezdo za njune tri hčerke: Jelko, Mojco in Natašo, ki si so ustvarile družine, tako da imata stara starša šest vnukov. Vse družine so zelo povezane, veliko se obiskujejo in skupaj praznujejo vse rojstne dneve ter pomembnejše praznike. Na Vir sta se preselila v letu 2000, ker je bil dom v Novih Jaršah po odhodu hčerke prevelik. Hiša na Viru, Jurčičeva ulica 3, jima je bila vseč že ob prvem srečanju in potrudila sta se, da je postala prijeten dom, še posebej pa se njuna skrb kaže v urejeni oko-

lici, kjer nikoli ne manjka rož. Imata lepo urejen zelenjavni vrt, ne manjka pa tudi sadnih drevov. V glavnem delata sama, priznata pa tudi, da so jima hčerke in njihove družine v veliko pomoč. Na Viru živita rada. Povesta, da imata same prijetne sosedes, s katerimi se razumejo in praznujejo življenjske jubileje, vedno pa lahko računajo tudi na pomoč, posebej pohvalita najbližje sosedes Modličeve in Miheličeve. »Sploh ne moreva misliti, da je 50

let tako hitro minilo,« pravita in že smo v pogovoru o tem, kdo ima »komando«. Na koncu ugotovimo, da sta življenje vodila oba in s tem se strinja tudi hčerka Jelka, ki mimogrede pove, da je ata predober, na kar se starša samo nasmehneta in sta vesela, ker ju Jelka, tako kot obe sestri, velikokrat obišče. Skoraj ni dneva, da ne bi katera prišla domov in starša sta ju vselej zelo vesela. Zlatoporočenca sta člana organizacije borcev za vrednote NOB Vir, ata Lojze rad obiskuje spominske partizanske prireditve, dolgo časa je bil tudi praporščak. Srečamo ju v Društvu upokojencev Vir, kjer aktivnosti nikoli ne zmanjka, gospod Lojze je član Društva izgnancev Domžale. Rad se spominja svoje pionirske, mladinske in skojevske poti, še posebej sodelovanja v partizanih, kjer je kot 12-letni kurir povezoval Šlandrovo brigado, Zasavski bataljon in drugo Grupo odredov. Lepi so spomini tudi na druge funkcije, ki jih ni manjkalo. Posebej prijetno presenečenje so jima

pripravile hčerke, saj je zlatoporočenca konjska vprega s kočijo odpeljala z Jurčičeva ulice v čudovito okrašeno cerkev v Šentjakobu, kjer so se skupaj spominjali 19. novembra 1960, prijetno pa je bilo tudi v gostišču Soklič, kjer sta prejela lenti in se veselila z najbližjimi in prijatelji. Iskrene čestitke, draga zlatoporočenca Lojze in Mari Prebil. Stopajta zdrava po skupni poti in uživajta v družbi domačih in prijateljev.

Vera Vojska

ISKRENE ČESTITKE OB 75. ROJSTNEM DNEVU

Martin Juteršek

V začetku novembra so na vrata Juterškovih v Dobu, na Bevkovi ulici 10, že drugič potrkali predstavniki Krajevne organizacije za vrednote NOB Dob-Krtina. Sredi junija je namreč 75. rojstni dan praznovala gospa Vida, 7. novembra pa je enak življenjski jubilej praznoval njen mož Martin, ki so mu zaželeli veliko zdravja in prijetnih trenutkov v družbi domačih in prijateljev. Gospod Martin Juteršek se je rodil 7. novembra 1935. Je pravi Dobljan, rojen mami Kati in očetu Karolu v Dobu, kjer se je po domače reklo Pr' Katrc. Oče je delal v Tosami, mama pa je doma skrbno, tudi ob njegovi pomoči, vzgajala pet otrok in po tedanji navadi hodila v tabrh, da je bilo življenje številne družine lažje. V Osnovno šolo Dob je hodil, dokler v drugi svetovni vojni ni bila požgana, »nato pa še nekaj časa v šolo pri Marcijanu,« pove in obuja spomine na težke čase vojne, v kateri sta bila dva brata v partizanih. »Po vojni sem se šel učiti za ključavničarja k tedanjemu mojstru Francu Končanu v Domžalah,« je pripovedoval vedno razpeložen in vesel jubilant in se spomnil, da so mu sestre kupile kolo, znamke Prvi partizan, tako da mu ni bilo treba v Domžale hoditi peš. Obdobje med 1955 in 1957 je preživel v nekdanji JLA, potem si je hotel najti boljshi kos kruha tudi v tujini in bil dve leti v Nemči-

ji. Krajši čas je delal v Induplati, pa pri Bonač, v nekdanji vajeniški šoli je bil učitelj praktičnega pouka, ob delu nadaljeval šolanje, se zaposlil v nekdanji Oljarni – Sončnici, nato pa do upokojitve delal v Leku. Z ženo Vido imata tri sinove, veselita se šestih vnukov in jesen življenja preživljata v skrbi za dom in vrt. Dela nikoli ne zmanjka, saj rada pomagata tudi sinovom, ne nazadnje sta tudi varuha katerega od vnukov. Rada delata tudi v društvih, tako v Krajevni organizaciji borcev

za vrednote NOB Dob-Krtina kot v Društvu upokojencev Dob, Naš dom, srečamo ju pri izgnancih, jubilant pa je tudi član Prostovoljnega gasilskega društva Dob in je aktiven veteran. Pogosto obiskujeta različne prireditve in sta povsod priljubljena sogovornika. Pa še na nekaj ne smem pozabiti. Posebno skrb jubilant namenja zvesti psici Gali in skoraj ni dneva, da ju Dobljani ne bi opazili na krajšem ali daljšem sprehodu, včasih pa ga Gala spremlja ob kolesu. Gospod Martin ji pravi kar moja ljubica in Gala ga tudi ob našem obisku ni zapustila. Iskrene čestitke in vse najboljše, gospod Martin Juteršek, veliko zdravja vam želim in gospe Vidi, pa da se še velikokrat dobimo na kakšni prijetni prireditvi ali izletu.

Vera Vojska

OSKRBOVANA STANOVANJA

V KAMNIKU

	tip stanovanja	površina stanovanja	kupnina v EUR z DDV
	Garsonjera	29,87 m ²	od 60.205,00 naprej
	Enosobno	od 47,97 m ² naprej	od 90.084,22 naprej
	Dvosobno	od 56,52 m ² naprej	od 103.398,61 naprej

Investitor in prodajalec:

DOLEN/GRAD

Gradbeno podjetje, d. o. o.

Pod Hruševco 30,1360 Vrhnika

Telefon: (01)750 72 00

E-pošta: tajništvo@dolenjgrad.si

Internet: www.dolenjgrad.si

- Stanovanja so skrbno načrtovana in prilagojena starejši populaciji.
- Dodatno udobje prispeva tudi 24-urna nujna pomoč prek klicnega centra pa tudi socialna in zdravstvena oskrba.
- Vsako stanovanje ima balkon ali atrij in parkirno mesto v podzemni garaži.
- Pri načrtovanju nismo mislili le na vaše udobje, temveč tudi na kakovostno ter okolju prijazno gradnjo. Več kot 30 odstotkov energije se pridobi iz obnovljivih virov.
- Lokacija je umaknjena iz mestnega vrveža v naravo, a je hkrati le 5 minut hoje do centra Kamnika.
- Parkirno mesto 10.000 Eur z DDV
- Lokacija je v neposredni bližini doma starejših občanov Kamnik.

NAGRADA ZA ŽIVLJENJSKO DELO V VZGOJI IN IZOBRAŽEVANJU
MAG. JOŽICI POLANC

Moja nagrada za življenjsko delo je hkrati tudi nagrada mojim sodelavcem, zato sem je še posebej vesela

Že v eni prejšnjih števk Slamnika sem pisala o najvišji državni nagradi s področja vzgoje in izobraževanja, ki jo je letos za življenjsko delo prejela mag. Jožica Polanc, dolgoletna ravnateljica Osnovne šole Domžale. Med nami s svojo družino živi že več kot tri desetletja in je s svojim strokovnim in prizadevnim delom pomembno vplivala ne le na kvaliteto delo šole, ki jo je vodila, temveč na celotni razvoj vzgoje in izobraževanja, tako na osnovnošolski kot na srednješolski stopnji. Sledi njenega dela pa najdemo tudi na drugih področjih, saj je bila članica Občinskega sveta Občine Domžale in predsednica Sveta Krajevne skupnosti Slavka Šlandra Domžale, da drugih funkcij ne omenjam. V obrazložitvi sem prebrala, da je s svojim delom pomembno vplivala tudi na posamezna področja vzgoje in izobraževanja na državnih ravni. Mag. Jožica Polanc, ki je leta 2000 za svoje uspešno delo prejela tudi srebrno plaketo Občine Domžale, sem zaprosila, da pove nekaj več o svoji življenjski in delovni poti.

Mag. Jožica Polanc, univerzitetna diplomirana pedagoginja, magistrirala je iz organizacijskih znanosti in ima naziv svetnice, se je rodila 6. februarja 1950 v Ravnah pri Krškem in je študirala v Ljubljani. V Domžale je prišla leta 1975. Zakaj?

Izhajam iz delavsko-kmečke družine s šestimi otroki. Že kot majhni smo bili navajeni trdega dela, zato se mi ni bilo težko voziti s kolesom v 12 kilometrov oddaljene Brežice v gimnazijsko, kjer sem si pridobila dovolj široko znanje za nadaljnji študij. Izbrala sem višješolski študij na Pedagoški akademiji (slovenščina in zgodovina), čeprav sem si na tistem želela študirati novinarstvo. Na tak način sem hitreje prišla do poklica in tudi študij mi je bil kasneje všeč. Takoj po končanem prvostopenjskem študiju je prišel sin, ki je bil še dodaten motiv, da sva z možem študij nadaljevala tudi ob delu; on do doktorata iz kemije, jaz pa do diplomirane pedagoginje na Filozofski fakulteti in kasneje do magistriraja iz organizacijskih znanosti. Kadrovskih stanovanj takrat za najine poklice ni bilo, zato sva se morala odločiti za nakup, če sva hotela rešiti stanovanjski problem. Tako sva leta 1975 pristala v Domžalah, na sedanji Miklošičevi ulici. Čeprav mesta do takrat sploh nisva poznala, sva tukaj ostala, »pognala korenine« in sva danes Domžalčana.

Na Osnovno šolo Domžale, nekdanjo OŠ Šlandrove brigade, si prišla leta 1978 in začela vodstveno delo na šoli opravljati 5. oktobra kot pomočnica ravnatelja. Ze 1. marca 1979 pa te je tedanja Občina Domžale imenovala za v. d. ravnatelja, nato pa junija isto leto za ravnateljico. Bi morda lahko kaj več povedala o svoji pedagoški poti v naši občini?

Na šoli je bilo tedaj okrog 900 učencev in je bila po številu učencev in delavcev največja v domžalski občini. Na razredni stopnji je bil pouk organiziran kot celodnevna šola, kar je zahtevalo še posebej široko skrb za celostni razvoj otrok. Moram reči, da sem od prejšnjih dveh ravnateljev (Milan Flerin in Vinko Cedilnik) »podedovala« odličen kolektiv. Prav njihovo zavzeto delo mi je veliko pomagalo, da sem kot ravnateljica lahko šolo vodila v smeri vedno kvalitetnejšega pouka in številnih spremljajočih aktivnosti, ki so bogatila celotno dejavnost šole. Na šoli je bila že takrat dobro založena šolska knjižnica z vsebinsko bogatimi urami knjižnične vzgoje, prehranske vzgoja je bila sestavni del celotnega vzgojno-izobraževalnega procesa, učenci so v okviru tehnične vzgoje prikazovali svoje znanje na sejmih učil, se množično udeleževali v športnih dejavnostih in še bi lahko naštevala. Vse to je bila zasluga številnih posameznikov, ki so v svojo delo vlagali veliko naporov. Da so njihove ideje postale širše podprta vsebina šole, pa je bilo potrebno sodelovanje celotnega kolektiva; pogosto ne samo učiteljev, ampak tudi ostalih delavcev. Vesela sem, da nam je to velikokrat uspelo, in da so od sodelovanja celotnega kolektiva imeli največ učenci, katerim je bilo vse naše delo v prvi vrsti namenjeno. Menim, da je bila prav zato naša šola vsekoli kvaliteta in da je dajala dobro osnovo za nadaljnje šolanje ali pa za vključitev v delo.

Z novo državo v devetdesetih letih se je spremenilo tudi šolstvo, predvsem z vidika financiranja, možnosti izobraževanja strokovnih delavcev, projektnega dela, bolj je poudarjena odprtost šole, predvsem kar zadeva sodelovanje staršev. Kot ravnateljica sem se vsekoli zavedala, da je temelj vsake šole strokovno usposobljen in osebnostno zrel učitelj, zato sem spodbujala in motivirala strokovne delavce za izobraževanje na njihovih predmetnih področjih in na področjih, ki so jim omogočala osebnostno rast, razbremenitev stresnih situacij, spoznavanje večšin komunikacij itd. Učiteljem sem dajala svobodo pri izbiri izobraževalnih vsebin in opozarjala, da je ta svoboda obenem tudi velika odgovornost posameznika, ki mora najprej spoznati primanjkljaje pri svojem delu in nato izbirati tiste izobraževalne vsebine, ki bodo te vrzeli zapolnile. V času mojega ravnateljstva je bilo zato na voljo veliko možnosti za izobraževanje in številni projekti, kar vse je prispevalo k višji strokovni ravni posameznikov in celotnega učiteljskega zbora. Šola se je povezovala s strokovnimi institucijami, in sicer z Zavodom RS za šolstvo (poskusno uvajanje devetletke, mentorska šola za prvo in drugo triletno in podaljšano bivanje), s Šolo za ravnatelje (večletno vključevanje v njihove projekte), s Pedagoškim institutom, s Centrom RS za mobilnost

in evropske programe izobraževanja in usposabljanja ter drugimi. Kot pomembna dopolnitev izobraževanja in širitev že pridobljenih znanj so bile strokovne ekskurzije delavcev po domovini in tujini. Za uspešno delo vsakega kolektiva pa je zelo važen stalni stik ravnatelja z vsemi delavci. Prav zato so bila vrata moje pisarne vedno odprta. Če je prišlo do problemov, njihovega reševanja nismo prelagali na kasnejši čas, ampak smo jih skušali rešiti takoj. Moj delovnik zato ni trajal osem ur, ampak pogosto veliko več. Za nobeno od teh »nadur« mi danes ni žal, saj so tako delavci in učenci čutili, da je na šoli ob vsakem času nekdo, ki jim lahko pomaga.

Odmevno področje tvojega dela je bila skrb za učence z učnimi težavami.

Že pred mojim prihodom na šolo so učiteljice razrednega pouka, ki so si pridobile dodatna znanja, nudile pomoč tistim učencem, ki so imeli specifične učne težave. To področje dela se mi je zdelo izredno pomembno, zato smo v letu 1987 v sklopu svetovalne službe sistemizirali delovno mesto defektologa. Skrb za otroke s posebnimi potrebami je bila takrat na drugih šolah še v povojih. Defektologinja je ob podpori svetovalne delavke izdelala individualni načrt za vsakega otroka, kjer je predlagala vsebine in metode dela z njim. Veliko dela smo posvetili sodelovanju s starši, kar je bila bistvena novost na tem področju. Starši, ki so doslej s strahom spremljali otrokov napredek, saj je bil ta neuspešen na številnih področjih, so vedno bolj dobivali zaupanje v to obliko dela in začeli s šolo bolj zavzeto sodelovati. Uspehe šole na tem področju sem večkrat predstavila tudi navzven v državnem in mednarodnem merilu. Prepričana sem, da je naša šola s svojo prakso mnogo prispevala k razvoju integracije in inkluzije otrok s posebnimi potrebami, ki sta danes doživeli velik razmah v slovenskem šolstvu.

Veliko dela je bilo opravljenega ob uvajanju devetletke.

V letu 2000 smo začeli s pripravi na poskusno uvajanje devetletke v prvem triletno. Največ napora smo vložili v prepričevanje staršev za uvedbo tega projekta, saj je bilo uvajanje odvisno od njihovega soglasja. Ravno v tem letu pa je bilo javno mnenje ljudi v veliki meri usmerjeno proti tej novosti. Moram reči, da sem na številnih roditeljskih sestankih sama vložila zelo veliko truda, da smo pridobili pozitivno mnenje staršev in tako lahko začeli z uvajanjem devetletke v šol. letu 2001/2002. Prav zaradi vključitve v ta projekt smo postali mentorska šola v mreži šol pod okriljem Zavoda RS za šolstvo za učitelje prvega in drugega triletna ter podaljšanega bivanja.

nadaljevanje naslednjič

CVETA ZALOKAR - ORAŽEM

Referendumi – dost jih 'mamo

V Sloveniji se v zadnjem času skoraj vsak dan napove in zagrozi z novim referendumom. Čaka nas prava referendumija in državljani vse večkrat izražajo nezadovoljstvo, ker raje prelagamo odgovornost, tako da tisti, ki bi morali odločiti in smo bili zato izvoljeni, ne sprejemamo odločitev. Svoje nezadovoljstvo najbolj pokažejo z neudeležbo in ta je bila v številnih primerih izjemno nizka. Naj spomnim na popolnoma neustrezne vsebine, ki so se znašle na referendumu: o odpiralnem času trgovin, o preoblikovanju železnic, pa zavarovalnic, o financiranju termoelektrarne Trbovlje, o pokrajinah, o izbrisanih ... In udeležba v teh primerih praviloma ne preseže tretjine volivcev. Vse bolj je jasno, da v Sloveniji institut referendumov ni ustrezno urejen.

Postaja orodje v rokah politike, interesov in kalkulacij, ki nimajo skoraj nič skupnega z osnovnim namenom, to je neposrednim izražanjem volje državljanov. Ti so prav z ne-udeležbo jasno pokazali, kdaj gre v resnici za pomembno državno zadevo – vstop v EU, NATO, arbitražni sporazum. Tudi primerjava z drugimi državami nam pokaže, da pri tem pretiravamo in smo posebnosti med evropskimi državami, saj razen Švice nobena država nima tako neracionalno urejenega instituta referendumov. Zato smo v Zaresu že februarja 2009 pozvali k pripravi spremembe ustave (90. člena), s katero bi uredili nekatere preohlapne rešitve v zvezi z razpisom referendumov in skušali povečati odgovornost tistih, ki ga neodgovorno predlagajo. Velikokrat je tudi slišati ostre kritike na račun

ROBERT HROVAT

Agonija nekega (skoraj da že straho) vladanja

Starši so me od malega učili, da ni lepo lagati. In da je še manj lepo krasti. In da je še najmanj lepo – biti brez srca.

Ko spremljam dogajanja v slovenski politiki na državnih ravni, se pogosto spomnim teh naukov. Ljudje, ki jim je ljudstvo zaupalo vodenje najsvetejšega, kar to ljudstvo ima, svoje države torej, iz dneva v dan dokazujejo taistemu ljudstvu, da so – brez srca.

In brez vesti. In brez sramu. In brez pameti. To, slednje, je najhuje za ljudstvo; da o njegovi usodi tako rigorozno, tako brezobzirno, tako arogantno in tako samovšečno odločajo ljudje, ki niso neuki, o, ne, nikakor ne, temveč so tako do konca pokvarjeni, tako samozadostni, tako brez vesti in s tako nizkimi moralnimi standardi, da bi pred njimi zardevali celo kalibri tipa Al Capone in Dilinger.

Vsej svoji pregovorni strpnosti in tolerantnosti in nagnjenosti k konstruktivnemu dialogu navkljub si ne morem kaj, da ne bi izrazil iskrenega nestrinjanja s politiko vodenja naše države.

Gospod Potrč (Pahorjev SD soldat) me v »Odmevih« prepričuje, da je z mojim narodom nekaj hudo narobe, saj vse poteze trenutne Vlade prepoznava kot slabe, čisto vse.

Njemu podobni (zanj osebno tega ne morem trdit!) nas vsekoli prepričujejo, kako ljudstvo ne razume, da nimamo za uskladitev pokojnin,

saj moramo pomagati ubogim Grkom in Ircom, kar pomeni, da to delamo v korist našega ljudstva. Ljudstvo ne razume, da bomo študentom vzeli pravico do zaslužka preko dela, saj to počnemo v njegovo korist.

Ljudstvo ne razume, da moramo ščititi »graditelje avtocest – milijonarje«, saj to delamo v korist ljudstva.

Ljudstvo ne razume, da moramo zamenjati vsa tista vodstva vseh tistih podjetij, ki še niso »naša«, saj to delamo v korist ljudstva.

Ljudstvo ne razume, da moramo »zavzeti« nacionalno televizijo in radio, saj to delamo v korist ljudstva. Ljudstvo ne razume, da niso potrebne predčasne volitve, saj nismo še čisto do konca zavozili vsega skupaj, in vse to, kar počnemo, počnemo v korist ljudstva.

Ljudstvo ne razume, da se moramo, tu pa tam, malce zlagati, saj to delamo v korist ljudstva. Ljudstvo ne razume, da moramo, za vsako ceno, onesposobiti, diskreditirati in včasih tudi politično likvidirati vse, ki ne mislijo tako kot naš Borut Pahor, ali pa naš Gregor Golobčič, ali pa naša Katarina Kresal, saj to počnemo v korist ljudstva.

Ljudstvo ne razume, da ne smemo zdaj ustvarjati novih delavnih mest, ker bi to od nas zahtevalo prevelik angažma, preveč znanja in sposobnosti in bi nas na sploh preveč oviralo pri našem vsakdanjem ego-koristnostnem grabljenju – čeprav vse

stroškov, ki niso majhni (več kot 4,5 milijona tolarjev). Takrat prave podpore predlogu ni bilo zaznati, še posebej, ker je potrebno za spremembo ustave imeti dvotretjinsko podporo DZ.

Pred dnevi pa smo se v koaliciji odločili, da problematiko ponovno odpremo. Državljanje bomo na posvetovalnem referendumu (ki ga bomo predlagali ob enem naslednjih že napovedanih referendumov, da se znižajo stroški) povprašali, ali ste za to, da se Ustava spremeni in pogoji za razpis uredijo tako, da se omeji vsebina referendumov, ki ne morejo biti razpisani za vsebine s področja obrambe, naravnih nesreč, izvrševanja proračuna, človekovih pravic ... Prav tako bi bilo za zahtevi potrebo zagotoviti vsaj 2/5 poslancev (36, trenutno je dovolj 30 podpisov) in veljavnost referendumov bi vezali na vsaj 2/5 udeležbo, to je 40 % vseh volivk in volivcev.

Tako bodo tokrat državljani lahko jasno povedali, ali pričakujejo, da politika zbere več poguma in predvsem pameti in končno institut referendumov omeji in približa evropskim rešitvam, ki referendum v večini držav močno omejujejo.

Cveta Zalokar Oražem
Poslanka Zares v Državnem zboru

to počnemo v korist ljudstva.

Ljudstvo preprosto ne razume, da moramo nekatere sodne obravnave ZAPRETI za ljudstvo, kot smo to počeli v času s strani ljudstva tako narobe razumljenih »montiranih procesov«, saj to počnemo v korist ljudstva.

In ljudstvo noče razumeti, da moramo denar namenjati socialnim transferjem in socialnim pomočem vseh vrst, saj je to boljše, kot pa če bi ljudem omogočili delo, in bi ti ljudje potem plačevali v državno blagajno iz svojega dela (preko davkov), in bi bili ponosni sami nase, saj bi bili zaposleni – vse to počnemo v korist tega nevednega ljudstva.

Hja, ne bo druge, gospe in gospodje.

Bo treba zamenjati ljudstvo! Nujno! Kdo pa bo vladal takemu ljudstvu, ki ne razume, da je samo 17-odstotna podpora trenutni vladajoči oligarhiji več kot zadovoljiv in zadosten dokaz o tem, kako ta Vlada naravnost briljira s svojim delom?!?

Lepo vas prosim!?

Dajte, no. Ne se hecat!

Robert Hrovat
Poslanec SDS v Državnem zboru RS
www.roberthrovat.sds.si

ROMANA JORDAN CIZELJ

Evropa na poti k novi energetski strategiji

Dogajanje v Evropskem parlamentu ta mesec zaznamuje tudi področje energetike, ki je bilo v preteklosti bolj zapostavljeno in v senci drugih politik, danes pa zaradi sodobnih izzivov, kot so podnebne spremembe, finančno-gospodarska kriza in težave pri oskrbi s plinom, prihaja vse bolj v ospredje, saj smo vse bolj odvisni od energije.

Na novembrskem plenarnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu so poslanci sprejeli poročilo o dokumentu Evropske komisije »Na poti k novi energetski učinkovitosti za Evropo 2011–2020«, v katerem opozarjajo na slabo izvajanje trenutne zakonodaje, nedelujoč notranji energetski trg in slabe rezultate pri učinkovitosti rabi energije. Hkrati pa poudarjajo pomen zagotavljanja varnosti oskrbe, spodbujanja energetskih omrežij in obnovljivih virov energije.

Ukrepi na tem področju pa niso pomembni le za energetski sektor, ampak tudi za gospodinjstva. V poročilu namreč Evropski parlament poziva tudi k uvedbi pamečnih števec za 50 % gospodinjstev do leta 2050. S t. i. pametnimi števci elektronsko merimo porabo energije, porabnik pa lahko sproti spremlja, koliko energije je porabil in koliko ga to stane. Statistike namreč kažejo, da se le malo ljudi odloča za zamenjavo ponudnika električne energije, posledično pa prihaja do pomanjkanja izbire ponudnikov in napak pri izstavljanju računov. Parlament je zato celo predlagal tudi uvedbo minimalnih standardov za račune porabe električne energije.

Na novembrskem plenarnem zasedanju je o izzivih na področju energetske energije govorila tudi slovenska poslanka v Evropskem parlamentu

dr. Romana Jordan Cizelj, ki je poudarila, »da je jedrska energija vedno bolj navzoča kot možen energetski vir prihodnosti tudi v EU. Na evropskem nivoju moramo poskrbeti za varno razgradnjo jedrskih elektrarn ter odlaganje radioaktivnih odpadkov v skladu z načelom »one-snaževalec plača«. Z učinkovitimi in transparentnimi postopki moramo zagotoviti gradnjo novih elektrarn v skladu z najvišjimi možnimi varnostnimi standardi. To bi lahko storili z uvedbo minimalnih evropskih standardov za odobritev in potrditev zasnov novih jedrskih elektrarn. Še več, na nivoju EU bi licencirali določene tipe jedrskih elektrarn. Tako bi izkoristili sinergijo znanja ter pomagali državam, ki jedrsko energijo šele uvajajo, in državam z objektivno odločanja takšni, kot so za premost, obnovljive vires energije, plin in nafto. Evropski parlament mora dobiti pristojnosti soodločanja.«

Karina Medved, asistentka
Pisarna dr. Romane Jordan Cizelj,
slovenske poslanke v Evropskem parlamentu

SOCIALNI DEMOKRATI

Kvaliteta življenja

Vse pogostejše beremo in slišimo, koliko storimo za najranljivejšo populacijo, to je otroke, invalide in starostnike. Pa je res tako! Že nekaj let vemo, da nismo med najbogatejšimi občinami v Sloveniji. Imamo podobne probleme kot druge občine, pa ne le zaradi nezaposlenosti. V šolah se trudijo, da na skupnih in razrednih sestankih pripravijo vzgojne teme za starše, ki pa so največkrat tesno povezane le z vzgojnimi problemi, manj pa je vsebin, ki bi ogroženim družinam pomagale pri lažjem preživetju. Občina

je še vedno pri vrhu po številu mladih prestopnikov (popivanje, kajenje, mamila). Kljub vrsti oblik, s katerimi naj bi na tem področju večje probleme odpravili, ugotavljamo, da ni pravih uspehov. Vsega Center za socialno delo Domžale s svojimi službami in ostale institucije res ne morejo rešiti. Res pa je, da bi morali uveljaviti take oblike dela, ki bi omogočile zaznavati probleme na terenu. Pisarniško delo to vsekakor ne zagotavlja.

Mednarodni projekt izpolnil pričakovanja

V mesecu novembru je v Sloveniji potekala izmenjava med dvema mladinskima organizacijama, Mladim forumom SD in Ligo društvene enakosti iz Vojvodine. Na izmenjavi so bili prisotni tudi člani Mladega foruma iz Domžal, skupina 20 mladih je tako v dobrih sedmih dneh obiskala različne kraje po Sloveniji, prav tako pa smo razpravljali o različnih temah, ki jih združuje naslov izmenjave: Povezovanje mladih v politiki, kulturi in ideji. Poleg izobraževanja na temo medkulturnih razlik smo v času izmenjave obiskali tudi Urad RS za mladino, kjer nas je sprejel direktor Peter Debeljak, Mladinski svet Slovenije in Državni zbor RS, kjer smo se poleg

NOVA SLOVENIJA

Volitve 2010 so za nami

Z rezultati so nekateri zelo zadovoljni, nekateri zadovoljni, mi bi bili bolj zadovoljni, če bi N.Si dobila enega svetnika več, kot jih je imela v prejšnjem mandatu. Novo-staremu županu želim sreče in zdravja, želim mu srečno roko pri izbiri ekipe, s katero bo v naslednjem obdobju za občino in občane naredil čim več dobrega. Prepričan sem, da mu bo nov razpored svetnikov v občinskem svetu pri tem v veliko oporo. Resno mislim! Osebo želim županu le, da kot nosilec liste LTD v politiki ne bi uporabljal

Pred štirimi desetletji smo že imeli organizirano letovanje za šoloobvezne otroke v Izoli, kjer je bilo tudi prek tedanje sindikalne organizacije omogočeno letovanje celim družinam. Ugotavljali smo, da je več kot polovica otrok, ki je bila takrat z Zvezo prijateljev mladine Domžale na letovanju, prvič videla morje. Situacija pa se ponavlja v lanskem in letošnjem letu, ko letujemo na Krku. Vse več je namreč otrok, ki prav z ZPM prvič vidijo morje in dobijo priložnost, da se naučijo plavati. Skrb vzbujajoče ni le to, da še niso videli morja, temveč to, da imamo vse več otrok, ki imajo zdravstvene težave z dihalci, da so v slabi telesni kondiciji in imajo slabe prehranske navade.

Iz dneva v dan prihajajo na vse humanitarne organizacije, na Center za socialno delo Domžale, na Občino Domžale in tudi na Zvezo prijateljev mladine vloge za denarno pomoč. Vsak nekaj da, pa se zbere za šolske potrebščine in oblačila, včasih tudi za plačilo najnujnejših položnic. Pri tem je potrebno opozoriti na problem neusklajenosti teh pomoči. Nekateri trkajo na vsa možna vrata in pomoč tudi dobijo, nekateri pa za tovrstne pomoči sploh ne vedo ali pa predvsem zato, ker želijo ohraniti človeško dostojanstvo, pomoči sploh ne prosijo. Životarijo, ob koncu meseca jim navadno ne ostane več kot za skodelico mleka in kosček kruha. S spremembo zakonodaje na področju socialnega varstva se ne bo dosti spremenilo. Počasi pa se bo spreminjalo, če bomo že v vrsticih otroke vzgajali in jim privzgojili pristen človeški in spoštljiv odnos do starejših.

Emma Škrjanc Ogorevc

Del evidentiranih članov in članic za novo vodstvo OO LDS Domžale.

LDS DOMŽALE

V pripravi na volitve

Lokalne volitve 2010, v katerem je LDS, Liberalna demokracija Slovenije, Občinski odbor Domžale, sodelovala tako na volitvah občinskega sveta kot župana Občine Domžale, vrsta naših članov pa je kandidirala tudi na volitvah v svete krajevnih skupnosti, so za nami. Delo in življenje domžalskega odbora se vrača v stare tirnice. Tako smo na posebnem sestanku posebej analizirali naše sodelovanje na letošnjih volitvah, obravnavali po-

njeni odstop sedanjega predsednika Antona Preskarja ter soglasno sklenili, da ga ne sprejmemo. Pod njegovim vodstvom se namreč delo LDS Domžale krepi. V tem okviru bomo v dneh do konca letošnjega leta posebno skrb namenili volitvam novega vodstva LDS Domžale. Izteka se namreč sedanjim mandat vseh organov in zato je vodstvo že v oktobru začelo z aktivnostmi za volitve novih organov. Sprejet je bil terminski plan priprav, steklo pa je tudi evidentiranje kandidatov za

predsednika, podpredsednika, sekretarja in člane Izvršnega odbora OO LDS Domžale. V evidentiranju kandidatov je sodelovala večina članov in članic LDS. Ti so za kandidata za predsednika Občinskega odbora LDS Domžale v večini evidentirali dosedanjega predsednika in člana Občinskega sveta Občine Domžale, Antona Preskarja. Za podpredsednika bo predlagan Janez Novljan, naloge sekretarke pa naj bi tudi v prihodnje opravljala Darka Bitenc, s katere prihodom na to mesto se je organizacija aktivnosti bistveno izboljšala. Evidentirani so bili tudi kandidati za člane Izvršnega odbora LDS Domžale. Dogovorili smo se, da se bomo člani in članice Občinskega odbora LDS Domžale sestali sredi decembra, sprejeli nov program ter izvolili novo vodstvo organizacije. Zadnji sestanek vodstva LDS Domžale je bil namenjen tudi poročilu obeh svetnikov, Antona Preskarja in Vere Vojska, o poteku konstitutive seje Občinskega sveta Občine Domžale, prisotni pa so bili seznanjeni tudi s predlogom sodelovanja LDS v občinskem svetu.

OO LDS Domžale

DESUS DOMŽALE

Kako naprej v Občinskem svetu?

Izvolili smo nove svetnike za Občinski svet naše občine. Občinski svet ima 31 svetnikov, ki se bodo prav gotovo vsak po svojih močeh trudili dobro opravljati svoje delo v naslednjem štiri letnem mandatu, oziroma bi se morali. V občinskem odboru DeSUS smo že po prvem krogu volitev razmišljali o podpori programskemu delovanju v občinskem svetu, brez zavezujočih koalicijskih povezovanj.

Pri tem smo izhajali iz dveh predpostavk. Prva, ima svojo utemeljitev v odgovornosti vsakega svetnika, ki mora svoje delo opravljati v dobro vseh občanov, ne glede iz katere liste je oziroma kateri opciji pripada.

Druga pa izhaja iz volilnih programov strank in list, ki so na mnogih področjih in točkah skoraj enaki ali pa vsaj podobni. V svetniški skupini DeSUS bomo zagovarjali takšno metodo dela in podprli tiste programe, ki bodo prispevali k razvoju občine, ne glede na to s katere strani bodo podani predlogi. Istočasno pa delovali za uresničitev programov, ki smo jih predstavili volivcem ter so pomembni za našo stranko. Torej, če bi se vsi skupaj odločili za programsko delovanje Občinskega sveta Občine Domžale, bi zagotovo ta mandat lažje izpeljali in mnogo več naredili za občane. Verjetno pa je to le želja, ki vsaj še nekaj časa ne bo uresničena, ker živimo v prepričanju, da se moramo medsebojno bosti, se boriti eden proti drugemu, ker sicer ne bi bili več to »mi«. Torej je problem v nas samih, ker brez delovanja »mi proti vam« ne znamo predstaviti svojega dela in seveda svojih zaslug občanom. To pa je očitno izjemno pomembno. In

Času je treba pustiti čas. Ine, kot ga kličemo privatno, je postal svetnik v aktualnem občinskem svetu. Je zelo razgledan in ima vrlino, ki bo vse bolj cenjena – je izjemen poštenjak. Ko ga boste v naslednjem mandatu spoznali iz poročilih sej občinskega sveta in dela odborov, si boste želeli,

da bi čez 4 leta ponovno kandidiral. Proti koncu moram spet malo pokritizirati našo volilno zavest. Z našo ne mislim le N.Si, mislim na vse občane naše občine in državljanke Slovenije. Kako je mogoče, da na volišča pride manj kot polovica volivcev z različnimi izgo-

poslovanja mladih. Kot kaže pa levo podmladke in vlade mladi ne zanimajo.

Do sedaj Vlada RS ni predlagala nobene jasne in dolgoročne strategije zaposlovanja mladih.

SDS DOMŽALE

(Tragi) Komedija zmešnjav! (prosto po domžalsko)

Telo, katerokoli že, mora delovati usklajeno, če je živo in ima namen preživeti. Za mrtva telesa pravkar navedena trditev seveda ne velja. Za živa pa. In to zelo hudo velja. Delovati usklajeno pomeni, da roke delujejo kot roke, noge kot noge, vrat kot vrat, prsni koš kot prsni koš, prebavni trakt kot prebavni trakt in glava tako kot glava, vključujoč možgane. Si predstavljate, kakšna zmešnjava bi nastala, če bi roke delovale tako kot vrat, prsni koš tako kot noge in glava (delujo) kot greben. To ne bi bila le zmešnjava, temveč vrhunska tragikomedija. S kančkom grenkobe. To je treba priznati. Grenkobe, ki je vsej smešnosti navkljub in vsej nenormalnosti navkljub navdajala vse tiste, ki so se udeležili prve seje novega domžalskega občinskega sveta.

Uvod je obetal. Resnost predsedujoče, ga. Marije Majde Zevnik (SD), je botrovala potrditvi novih svetnic in svetnikov in župana (potrdili so tudi novo svetnico ga. Marjetko Kristan, ki je zasedla mesto Tonija Dragarja). Potem se je pa začelo ... Komisije za volitve in administrativne zadeve (KVIAZ) nikakor nismo mogli skupaj spraviti. »Tonetovi« so se »preštelili« in ugotovili, da imajo premalo glasov, da bi lahko udeležili svojo vizijo KVIAZ-a (štel naj bi 5 članov). Župan je predlagal formulo: prve štiri liste po volilnih rezultatih (LTD,

SDS, Lista Peter Verbič, SD) predlagajo po 1 člana, on, Toni Dragar, župan, pa še dodatnega. »Ostali« se s tem nismo strinjali in smo predlagali, da prvih pet list (LTD, SDS, Lista Peter Verbič, SD, NSi), torej po volilnem rezultatu, dobi v KVIAZ-u svojega člana. Župan je bil odločno proti, zato je sklical posvet vodij svetniških skupin v svojem kabinetu, kjer pa je v vsej svoji politični zveličanosti zasijala Cveta Zalokar-Oražem in vsem navzočim dodobra dala vedeti, kdo pri hiši »hlače nosi«. Predlog »ostalih« pa vehementno označila za pobalinskega. Zagrozila je celo z obstrukcijo seje, s strani vseh podpornikov Tonija Dragarja, če se ne bo priznala Dragarjeva formula. Grožnja zaman. »Ostali« smo vztrajali. Prepričani, da je volilni rezultat edino merilo za sestavo KVIAZ-a. In tragikomedija je doživela svoj vrhunec.

V dvorani je sedelo 29 svetnic in svetnikov. Župan je predlagal prekinitev seje. Ob pregledu navzočnosti se je ugotovilo, da je le 15 svetnic in svetnikov prisnilo na tipko, ki izkazuje prisotnost v dvorani, kar je bilo premalo za doseg kvoruma, ki zagotavlja delovanje občinskega sveta. **Farsa številka 1.** Pričakovati je bilo (vsaj taka je bila večletna praksa!), da bo predsedujoča ponovila preverbo prisotnosti v dvorani navzočih svetnic in svetnikov. Pa se to, na vsesplošno začudenje, ni zgodilo. Sejo je razglasila za prekinjeno! Seveda se je vsul nanjo plaz nestrinjanj s strani »ostalih«, a to je, kljub 5-minutni prekinitvi (ki jo je, zelo verjetno, izkoristila za posvet z županom; mimogrede, ta je predsedujočo že prej pustil samo (čeprav je vedel, da ni ravno večša vodenja tovrstnih sej!) in odkorakal iz dvorane), ni omajala – sejo je dokončno prekinila.

Farsa številka 2. In tako je v dvorani obsedelo po volji ljudstva izvoljeno svetništvo in se gledalo, tako, drug drugega, in se čudilo nastali situaciji, predvsem pa totalno neodgovornemu in skorajda sramotnemu vedenjskemu vzorcu predstavnikov »Tonetovih« (v katero sodi tudi »moštvo« LTD. Da ne bo pomote: prvi te listi, zaenkrat, ni ne duha ne sluha o kakršnikoli »politični neodvisnosti«!). **Farsa številka 3.** Predsedujoča se nam je v svoji neobjeljenosti dobesedno zasmilila. Res. »Padla je notr«, potisnili so jo v nekaj, kar si zagotovo ni zaslužila. A kaj, ko nekateri, vsem nam dobro znani posameznice in posamezniki, še vedno (in vedno bolj!) razumejo politiko kot hojo preko trupel, kot poligon za zadovoljitev svojih lastnih ali pa ozko strankarskih interesov, za teptanje vsega, kar bi dišalo po dobrem za ljudi. *»Ne, ne boste! Če ne bomo mi zraven, tudi vi ne boste naredili nič. Pa čeprav bi bilo to dobro za ljudi!«,* je njih geslo. Uboge Domžale! In ljudje, ki v tej občini prebivamo!

SDS Domžale

vori od lepega ali slabega vremena naprej? V pokojni Jugi je bila včasih udeležba tudi več kot 100 %. Takim dirigiranim volitvam smo po nastopu demokracije rekli ENOUMJE. Prebral sem, da če se demokratičnih volitev udeleži pol volilnega telesa, je to POLUMJE.

Če pa nisi zadovoljen z obstoječo oblastjo in njenimi ukrepi, na volitve pa ne greš, je to NEUMJE!!! Na svidenje na prihajajočih referendumih, ki naj ne bodo NEUMJE!

Janez Vasle

Pokojninska reforma škoduje tudi mladim

V Mladi Sloveniji – podmladku N.Si se nikakor ne strinjamo z Mladim forumom SD in MLD, ki sta v izjavi za javnost podprla pokojninsko reformo. V podmladku N.Si smo prepričani, da pokojninska reforma ne škoduje samo upokojencem, ampak tudi in predvsem mladim, saj dvig starostne meje za upokojitev pomeni, da bodo mladi še težje prišli do prve zaposlitve. V Mladi Sloveniji – podmladku N.Si menimo, da bi morala vlada vzporedno s tem, ko pripravlja pokojninsko reformo, urediti tudi politiko za-

poslovanja mladih. Kot kaže pa levo podmladke in vlade mladi ne zanimajo.

Do sedaj Vlada RS ni predlagala nobene jasne in dolgoročne strategije zaposlovanja mladih.

In tudi pokojninska reforma je le kratkoročen cilj, kako zapolniti pokojninsko blagajno. Pri tem pa se vlada ne sprašuje, kaj bo z mladimi in njihovim vstopom na trg dela. Vlada ne naredi prav ničesar za zagotavljanje novih kvalitativnih (dobro plačanih) delovnih mest, preko katerih bi se izdatno polnila pokojninska blagajna. S prejemom pokojninske reforme je na kocko postavljena socialna država. Pokojnina je temeljna pravica, ki jo imajo upokojenci na podlagi svojega dela v preteklosti in te pravice jim vlada ne more

vzeti. Zato ne razumemo MF SD in podmladka LDS, ki trdita, da bo zavrnitev pokojninske reforme rušenje medgeneracijske solidarnosti. Mladi forum SD in MLD pozabljata na koalicijsko pogodbo, v kateri je tudi zapisano, da bodo koalicijske stranke upokojencem z najnižjo pokojnino omogočile dostojno življenje. Mar je temu res tako? Najnižja pokojnina v Sloveniji pod levo vlado ni dovolj niti za osnovne življenjske potreščine, kaj šele za dostojno življenje.

Koledar dogodkov

Petek, 3. december 2010

KDAJ: ob 17. uri
KJE: Knjižnica Domžale
Glasbeno lutkovna predstava Čarobna smrečica, ki jo pripravlja Glasbeno gledališče Melite Osojnik, je namenjena otrokom od 3. leta dalje. Zagotovite si brezplačne vstopnice. Vabljeni!

Torek, 7. december 2010

KDAJ: ob 9. uri
KJE: Knjižnica Domžale
Predšolske otroke od 3. leta dalje in starše/skrbnike ter dedke/babice vseh starosti vabimo na IGRALNE URICE.Na igralnih uricah želimo predšolskim otrokom in staršem/skrbnikom, dedkom/babicam predstaviti zanimive in predvsem kakovostne didaktične igrače ter igralne knjige, ki so otrokom še posebej zanimive. Vstop je prost! Zaželeno je predhodna prijava! Vabljeni!

KDAJ: ob 18. uri
KJE: Knjižnica Domžale
V Knjižnici Domžale nadaljujemo z nizom gorniških večerov Planinskega društva Domžale. V torek, 7. decembra 2010, ob 18. uri, vas vabimo na gorniški večer z naslovom Gore so parki. Gostja večera bo Mateja Keršič Svetel. Prireditelj: Planinsko društvo Domžale. Vstop je prost!

Sreda, 8. december 2010

KDAJ: ob 18. uri
KJE: KD Bernik
Vabimo vas na 2. obletnico skupine Domžale. V Kulturnem domu Franca Bernika si bomo ogledali romunski film (satirična komedija) Ali smo imeli revolucijo ali ne? Člani skupine Domžale lahko kupijo vstopnice pri Mici od 1. decembra dalje, ostali jih lahko karte na blagajni Kulturnega doma Franca Bernika v Domžalah.

Četrtek, 9. december 2010

KDAJ: ob 16.15 in 17.15 uri
KJE: Knjižnica Domžale
Vabimo na delavnico izdelovanja novoletnih voščilnic, ki bo v četrtek, 9. decembra 2010. Za mlajše otroke (4-8 let) bo delavnica ob 16.15, ter za starejše otroke (9-15 let) ob 17.15. Zaželeno je predhodna prijava! Delavnico vodi: Nives Podmiljšak.

KDAJ: ob 19. uri
KJE: Knjižnica Domžale
Vabimo vas na potopisno predavanje Japonska, ki bo v četrtek, 9. decembra 2010, ob 19. uri. Japonska ni samo dežela samurajev in poslovnéžev, na Japonskem ne obstajajo samo hoteli s kapsulami, Japonska hrana ni samo sushi... Popotnik: Martin Šala. Vstop je prost! Vabljeni!

Petek, 10. december 2010

KDAJ: ob 10. uri
KJE: Knjižnica Domžale
Vsak drugi petek v mesecu vam bibliotekarja Gorazd Jesihar in Janez Dolinšek nudita brezplačno izobraževanje o uporabi informacijske tehnologije v knjižnici. Izobraževanje je namenjeno začetnikom na področju informacijske tehnologije in daje poudarek predvsem vsebinam, ki uporabnikom omogočajo bolj samostojno uporabo knjižnice, kot je npr. iskanje po katalogu COBISS in uporaba storitve Moja knjižnica. Naučite pa se lahko tudi osnovne uporabe spletnih iskalnikov, kot sta Najdi in Google, si ustvarite elektronski naslov ter osvojite osnove še kakšnih drugih uporabnih vsebin informacijske tehnologije. Če vas tovrstno izobraževanje zanima, vas prosimo, da nas pokličete na telefonsko številko 01/724-12-04 in se prijavite – prijave sprejemata Gorazd Jesihar in Janez Dolinšek. Vabljeni!

KDAJ: ob 17. uri
KJE: Knjižnica Domžale
Vabimo vas na družinsko ustvarjalno-lutkovno delavnico MEDVEDEK POLDEK. Zaželeno je predhodna prijava! Ustvarjalno delavnico vodita: Mirjam Štih in Nives Podmiljšak.

KDAJ: ob 19. uri
KJE: Knjižnica Domžale
Vabimo vas na praznovanje sv. Lucije, švedskega praznika luči. Vabljeni!

Naj ne mine dan brez knjige

Miklavž je že tu in z njim darila. In katero darilo je lepše kot knjiga? Preberite z menoj nekaj besed o dobrih knjigah in se odločite za Celovško Mohorjevo družbo. KONTANTIN NA BAZENU je bogato ilustrirana knjiga za najmlajše bralce, ki jo je napisal Walter Wippersberg in ilustrirala Helga Demmer. Govori o mačku Konstantinu, ki je pameten in razumen, saj zna celo govoriti, a težava je v tem, da vse razume dobesedno. In nič čudnega, da se zaradi tega zaplete v mnoge pustolovščine, ki pa bodo zelo zabavale bralce. Knjigo je prevedel Peter Svetina. In še odlomek, ki naj vas privabi k branju: »Dober dan, dragi gospod. Bi mi lahko pokazali pot k bazenu?«, »K bazenu?« je ponovil vprašanje gospod Zemlja in premišljeval. »Hm, prav enostavno. Greš dol po Murnikovi ulici ...« Dlje ni prišel. »Ja, pa naprej!« je vprašal maček. Ampak obraz gospoda Zemlja je bil nenadoma videti, kot bi ga kdo posul z moko. Takobled je postal. »Govoreči maček!« je izdaval. Potem se je z obema rokama zgrabil za glavo in zaječal: »To vendar ni mogoče!

Govoreči maček! Mislim ... o, Bog, o Bog ... bojim se, da sem bil predolgo na soncu. Sončarico sem staknil!« ... Peter Svetina in ilustrator Damijan Stepančič sta avtorja slikanice KAKO JE JAROMIR ISKAL SREČO. Glavni junak je zvezdoznalec Jaromir, ki opazuje zvezde in verjame, da bo njegova sreča prišla kot komet. Ko Jaromirjeva pomočnica Jarmila odide na dopust in mu vreme ne omogoča opazovanja zvezd, upre teleskop v mesto ter na nekem oknu uzre silhueto dekleta, v katero se zaljubi. Pozneje ugotovi, da je dekle z okna Jarmila. Zgodba se odvija v Pragi, mestu, ki je pisatelju blizu, za nameček pa je mesto navdušilo tudi ilustratorja. Slikanica je polna humorja, prežeta z ironijo in samoironijo. LENI MAČEK JOŽEF je delo avtorice in ilustratorke Franziske Biermann. Govori o mačku, ki ima rad ima svoj mir, ki ga ima, dokler nekega dne ne stakne bolh. Ker je televizijsko izobražen, ve, da se naloge lahko znebi, če najde novega gostitelja. Zdaj preostaja debeluharju le eno: mora iti med druga bitja.

Ponedeljek, 13. december 2010

KDAJ: ob 18. uri
KJE: Knjižnica Domžale
Vabljeni na pogovor s poslancem, karikaturistom, bivšim veleposlanikom in poročnikom Frankom Jurijem ob izidu nove knjige VRNITEV V LAS HURDES, ki bo v ponedeljek, 13. decembra ob 18. uri. Pogovor bo vodila Cveta Zalokar- Oražem. V Knjižnici si lahko do 18. decembra lahko ogledate tudi razstavo njegovih karikatur

Torek, 14. december 2010

KDAJ: ob 9. uri
KJE: Knjižnica Domžale
Predšolske otroke od 3. leta dalje in starše/skrbnike ter dedke/babice vseh starosti vabimo na IGRALNE URICE. Na igralnih uricah želimo predšolskim otrokom in staršem/skrbnikom, dedkom/babicam predstaviti zanimive in predvsem kakovostne didaktične igrače ter igralne knjige, ki so otrokom še posebej zanimive. Vabljeni!

KDAJ: ob 19. uri
KJE: Knjižnica Domžale
Vabljeni na tretje predavanje z naslovom PRIHODNOST KAPITALIZMA IN USODA ČLOVEŠKEGA (kako lahko osebnost preživi v kibernetičnem kapitalizmu). Predavatelj: dr. Dušan Rutar. Vstop je prost. Vabljeni!

Sreda, 15. december 2010

KDAJ: ob 18. uri
KJE: Knjižnica Domžale
Vabljeni na VEČER ZA STARŠE. Večer bodo oblikovale specialiste zakonske in družinske terapije: Nataša Bider Humar, Metka Mejač Toplišek in Barbara Novak. Prireditelj: Center za družinsko terapijo Kamnik Vstop je prost. Vabljeni!

Četrtek, 16. december 2010

KDAJ: ob 18. uri
KJE: Knjižnica Domžale
Vabimo vas na predstavitev dvanajstega literarno-likovnega zbornika Društva LIPA. Ob predstavitvi bo razstava likovnih del, ki so v zborniku. Pripravile jo bodo članice likovnih krožkov. Razstava bo v dvorani Knjižnice Domžale na ogled od 15. decembra do 3. januarja 2011. Vabljeni! Vstop je prost!

Petek, 17. december

KDAJ: 17. december –31. december 2010
KJE: Knjižnica Domžale
Vabljeni na razstavo Prizori iz božičnega in novoletnega življenja. Avtorji razstave: KD Vera Terstenjak; otroci od 8. do 14. leta starosti. Razstava bo na ogled od 17. do 31. decembra 2010.

Turistično društvo Jarše-Rodica

vabi na

božično-novoletni koncert

KLAPE MALI GRAD

v soboto, 18. decembra 2010, ob 19. uri,

v dvorani Kulturnega doma Groblje.

Prodaja vstopnic: Trgovina Vistra d.o.o., Papirnica Lipa Radomlje in dve uri pred koncertom. Cena vstopnic: 10 €.

Rezervacija vstopnic in več informacij na tel.: 031/357-444

Vljudno vabljeni!

Mačku Jožefu je vseeno kako, divje je odločen, da bo živel brez bolhe! Mačkove pustolovščine je prevedel Stanislav M. Marušič. V zbirki Kamenčki zgodovine izhajajo otroških slikanic Nika Kuppra. V slikanici KRALJ SAMO koroški avtor mladim bralcem na igriv način predstavlja vladarja prve slovenske države, ob tem pa nevsiljivo spre govori o nosilni vrednoti države, o slogi. Druga slikanica MODEST – GOSPOŠVETSKI govori, kako so bili obiski pri starih starših za malega Sama vedno zelo zabavni. V veliki hiši ob jezeru sta mu ded in babica uredila celo lastno spalnico. Ded, upokojeni zgodovinar, mu je od nekdaj pripovedoval zanimive zgodbe iz preteklosti. Samo je bil navdušen nad zamisljo in je komaj čakal, kdaj bo lahko spet prišel na obisk k dedku in babici. Ni mu bilo treba dolgo čakati, saj so imeli konec naslednjega tedna njegovi starši nujne opravke ter so prosili stare starše, če bi spet popazili na Sama. »Ravno prav,« se je oglasil dedkov odgovor po telefonu, »saj bomo tako lahko prav 31. marca obiskali Gosposvetško polje.« Samo je bil nekoliko razočaran, ko so namesto na grad pripeljali do velike cerkve. Dedek mu je razložil, da Krnski grad, na

katerem so vladali karantanski knezi, ne stoji več. V knjigi PO PRAVLJIČNIH STEZAH se avtor Niko Kupper in ilustratorka Cerjak Mojca odpravita na koroško pravljično pot. Otroci bodo z veseljem prebirali štiri nove zgodbe: Beli bik, Modrec iz Roža, Nenavadni labod ter Strup sovraštva. Avtor Adelheid Dahimène in ilustratorka Heide Stöllinger sta ustvarila duhovito slikanico OSLA. Stara osla sta se pripravljala na svojo srebrno poroko. Skupaj sta preživela že polovico svojega življenja in skupaj sta storila veliko oslarij. Ko sta se v mladosti prvič srečala, sta oba hkrati zarigala »ia« ter se takoj poročila. Otroci potrebujejo pravljice. Ne televizija in ne računalnik ne moreta nadomestiti pravljičnega sveta. »Domišljija je dragocen gradbeni kamen v zgradbi duha in duše,« bemo ob knjigi pravljic Hansheinza Reinprechta z naslovom NEKOČ JE ŽIVEL ZMAJ. Ob tem je avtor pripomnil: »Tega se veselim, kajti pravljice naj bi nagovorile vse ljudi, ne glede na njihovo starost. Podžigajo namreč našo domišljijo, to pa v našem popredmetenem svetu nujno potrebujemo.«

Tatjana Kokalj

D.P.N.T.I.

Decembrske aktivnosti društva

V Društvu za promoviranje nedovoljenega trgovanja z idejami imamo v mesecu decembru še posebej pestro dogajanje. Na dan prihaja kar nekaj aktualnih dogodkov in projektov, ki jih z veseljem delimo tudi z vami! Poleg akcije, ki smo jo imeli v mesecu novembru od svetovnem dnevu boja proti odvisnosti z naslovom Stop odvisnost!, pa bomo v decembru pripravili tako ustvarjalne projekte kot dobrodelne trenutke.

Izdelovanje voščilnic in okraskov
Že ta konec tedna, v nedeljo, 5. decembra, ob 16.30, vas vabimo v Domžalski dom (bivša knjižnica), kjer bomo na delavnici izdelovali voščilnice in druge predpraznične izdelke. Sredstva vseh izdelkov, ki bodo nato prodani, pa bomo namenili v dobrodelne namene eni od domžalskih organizacij za pomoč otrokom. Upamo, da se nam pridružite in tudi vi postanete drobna lučka upanja za otroke v mesecu decembru. Prav tako bomo izdelovali lutke in živali iz blaga, izkupiček vseh prodanih pa bo prav tako namenjen za dobrodelne namene.

Z našo podporo izšla nova otroška knjiga
Ob tem pa vas obveščamo, da je konec meseca novembra luč sveta ugledala otroška knjiga Korenčkovi, pod katero smo se v društvu kot podporniki z veseljem podpisali, saj sta tako avtorica kot ilustratorka naši aktivni članici in ustvarjalki. Knjigo bomo predstavili tudi na uradnem dogodku, ki ga bomo pospremili z razstavo ilustracij, ki krasijo knjigo.

Več o sami knjigi pa v prihodnji številki Slamnika. Naj vam namignemo – morda se v knjižici najdete tudi vi z vašimi domačimi ... prigode so namreč povsem vsakdanje!

Literarni večer na prostem
10. decembra 2010, ob 19. uri, pa se bo zgodil – literarni večer na prostem. V paviljonu parka pri občini Domžale se bodo predstavili mladi literati, avtorji pesmi, besedil, knjig, šolskih spisov, skratka del, ki so nastali po njihovi lastni ideji. Ob prijetni spremljavi spremljevalnih aktivnosti in ob soju bakel ste vabljeni, da se nam pridružite, tako kot gledalci kot tudi ustvarjalci. Več informacij na drustvo.dpnti@gmail.com.

Prednovoletne obljube
Sicer pa napovedujemo že tudi aktivnosti, ki jih v društvu pripravljamo za prihodnje leto. V mesecu januarju pripravljamo dve potopisni predavanji. Da ne bomo razkrili preveč, lahko povemo, da se bomo na enega podali s kolesom, drugega pa bo predstavila skupina mladih in sicer na prav poseben način. Dežele in kraji pa naj zaenkrat ostanejo skrivnost ...

Sicer pa ste vabljeni, da nas obiščete na naši facebook strani, kjer bomo od 5. decembra dalje zbirali ideje in vaše najbolj nore novoletne želje ... V facebook vtipkajte D.P.N.T.I. in nam zaupajte, kaj ste si pa vi zaželeli, kaj ste si obljubili? Najbolje ocenjeno idejo bomo ob koncu leta nagradili!

(mak)

Vabimo vas, da se nam v četrtek, 2. decembra, ob 8. uri, pridružite na jutranji telovadbi v Dobu (nogometno igrišče Dob, na koncu Doba). Skupina Dob praznuje 1. obletnico delovanja.

NATAŠA BARBARA GRAČNER, TJAŠA ŽELEZNIK, BORIS CAVAZZA, KLEMEN SLAKONJA, BRANKO ZAVRŠAN, NEŽA DROBNIČ in mnogi drugi vrhunski igralci v filmu režiserja JANEZA LAPAJNETA

osebna prtljaga
domžalska premiera

Kulturni dom Franca Bernika
petek, 10. decembra ob 20.00
edini domžalski predstavi sledi pogovor z ustvarjalci filma

Smučarski sejem nove in rabljene opreme bo potekal v Športnem parku Domžale:

- 17. decembra 2010, od 14. do 19. ure,
- 18. decembra 2010, od 9. do 19. ure,
- 19. decembra 2010, od 9. do 17. ure.

VLJUDNO VABLJENI.

SMUČARSKO DRUŠTVO DOMŽALE

DRUGI KONCERT 13. SEZONE MODREGA, GLASBENEGA ABONMAJA V KULTURNEM DOMU FRANCA BERNIKA

Pevsko-klavirski duo naše mezzosopranistke Barbare Jernejčič Fürst in litovske pianistke Gaive Bandzinaite

Tako kot je bil več kot obetaven že začetek letošnje nove, 13. (2010/11) sezone modrega – glasbenega abonmaja Kulturnega doma Franca Bernika Domžale, se je le nadaljeval tudi na 2. koncertu, ko sta v tradicionalni vokalno-instrumentalni zasedbi, v duetu, nastopili naša pevska prvakinja, mezzosopranistka Barbara Jernejčič Fürst, in njena zdaj že tradicionalna klavirska spremljevalka, v Litvi rojena in v Salzburgu delujoča pianistka Gaiva Bandzinaite. Na Lieder abned sporedu so bila

dela vokalno instrumentalne miniaturre, torej samospevi letošnjih slavljencev: Roberta Schumanna (200 let rojstva), Huga Wolfa (150 let rojstva), Gustava Mahlerja (150 let rojstva in drugo leto 100 let smrti) in Marijana Lipovška (100 let rojstva).

V prvem delu je šlo za Schumannov ciklus, splet osmih samospenov, povezanih v naslov Frauenliebe und leben/Ljubezen in življenje žene, op. 42. Poustvarjalni crescendo obeh izvajalk se je pel od začetka do konca

in kjer sta praktično »šele« v sklepni pesmi (vse so na besedila poeta Adalberta von Chamissa) z naslovom Nun hast du mir den ersten schemrzt getan/Prvikrat prizadel si me dosegli že prvo kulminacijo tega večera. Solistka B. Jernejčič Fürst je namreč vsa nemška besedila pela v izvirnem jeziku. Pianistka pa je imela prav v tem delu na koncu obsežno klavirsko poigro, ki jo je izpeljala tako rekoč bravurozno. Sledil je ciklus (šestih) pesmi iz Wolfove zbirke Španska pesmarica (1891) na besedila dveh nemških pesnikov. Wolfov glasbeni jezik je za razliko od Schumannovega in Mahlerjeva (ki je neposredno sledil Wolfu) trši, bolj dramatski kot ne, zato tudi manj lirčnih, ali če že hočete, tudi ženskih poudarkov v tem spletu. Vrhunca, ki sta sledila, sta bila morda kar dva, trije, štirje: najprej zadnji dve pesmi G. Mahlerja Erinnerung/Spomini in Urlicht/Praluč iz zbirke Dečkov čudežni rog. Z vsemi tehničnimi pevsкими dispozicijami, v pevski nadgradnji in v skrajni simbiozi obeh izvajalk je izzvenel tale Mahlerjev fragment praktično kot višek večera. Sledil je ciklus M. Lipovška Sedmih samospenov na pesmi iz ciganske poezije. Večinoma temni

takti tega ciklusa pa so bili potem pravi kontrast dvema dodatkoma (Kaj b' jaz tebi dal in Moj očka so mi rekli) iz povsem drugega Lipovškovega ciklusa 12 ljudskih pesmi za glas in klavir. Sklep in posamični odseki tega recitala so bili po tistem, kar je naša B. Jernejčič Fürst že odpela (med barokom in moderno, ne nazadnje tudi na dveh dokaj odmevnih cedejkah izmed številnih drugih: Samospenov Marija Kogoj in povsem svežega dosežka Dotiki z domala a cappella posnetki del L. Beria, L.Vrhunc, V. Globokarja, U. Pompe, B. Jež Brezavšček, A. Baulda in C. Monteverdija) na vrhuncu podobnih večerov. Odlična jezikovna dikcija večine nemških besedil (Schumann, Wolf in Mahler) prve od dveh enakih in odličen izvajalski tandem je tudi tokrat nastopil »le« v Novi Gorici, Domžalah in Velenju. Na naslednjem koncertu istega (glasbenega) abonmaja pa se bomo že 7. decembra na istem odru srečali s tradicionalnim godalnim kvartetom in s tem z glasbo za 16 strun. Z glasbo skladateljev Beethovna, Ligetija in Mozarta pa bo nastopil mladi avstrijski Godalni kvartet MINETTI.

Dr. Franc Križnar

TD JARŠE RODICA

Oživlja se Kulturni dom Groblje

Turistično društvo Jarše-Rodica je eno bolj produktivnih društev v Občini Domžale, deluje že dvanajsto leto. Pohvalijo se lahko z uspešno promocijo kraja, tako doma kot v tujini.

Svoje prostore ima društvo v Kulturnem domu Groblje, kjer vsako leto organizirajo številne, tematsko različne prireditve; tradicionalni ribjki piknik, kolesarski rally, pranje perila po starih običajih, kostanjev piknik, spuščanje ladjic na Gregor-

Božično-novoletni koncert Klope Mali grad bo 18. decembra v Kulturnem domu Groblje.

jevo, različne dobrodelne akcije ... V letu 2008 so pripravili odmeven dogodek Pozdrav Evropi iz Slovenije, kjer so predstavili vse slovenske regije v kulinariki, pesmi in tradicionalno narodno nošo. V tem letu so

bili člani društva povabljeni v Belgijo, na povabilo evropske poslanke Ljudmile Novak so uspešno predstavljali Slovenijo, tako v parlamentu kot tudi Slovenski hiši, nastopali so skupaj z ansambлом Stoparji in folklorno skupino Mengeš. V mesecu januarju naslednje leto bodo gostili vrhunsko monokomedijo v izvedbi odličnega igralca Borisa Kobala Kdo vam je pa to delal?, Kulturno društvo Tuhinji pa se bo prav tako v mesecu januarju predstavilo v grobeljski dvorani s

predstavo Branka Đuriča Đura – Avdicija.

Društvo si želi z različnimi prestavami, koncerti in drugimi prireditvami oživeti dvorano v Grobljah, z izkupičnikom od prodaje vstopnice bodo obnovili železniško postajo na Rodici, kjer bodo vzpostavili turistično-informativni center. Vljudno vabljeni, z udeležbo nam boste pomagali pri izvedbi naših zastavljenih ciljev in pripomogli k polepšanju našega kraja.

Vida Strajnar

Letos, v prazničnem mesecu decembru, pripravljajo božično-novoletni koncert priljubljene Klope Mali grad, ki izvrstno izvaja dalmatinsko glasbo, pohvalijo pa se lahko tudi s skupnim nastopom z Oliverjem Dragojevičem. Koncert bo v soboto, 18. decembra 2010, ob 19. uri, v Kulturnem domu Groblje, v Jaršah.

CITROËN priporoča **TOTAL**

OMEJENA KOLIČINA VRHUNSKO OPREMLJENIH VOZIL CITROËN C4 PICASSO

CRÉATIVE TECHNOLOGIE

www.avtomerkur.si

CITROËN C4 PICASSO
Dynamique VTi 120 KM
s kovinsko barvo
ŽE ZA **16.730 €**

Slika je simbolna. Poraba za vozilo iz oglasa: 5,9-10,00 l/100 km, emisija CO₂: 174 g/km. Akcija velja do 31. 12. 2010 oz. do razprodaje zalog.

PE BTC, ŠMARTINSKA 152, HALA 3, LJUBLJANA TEL. 01 547 20 00
PE SAMOVA, SAMOVA 14, LJUBLJANA TEL. 01/306 60 30
PE NOVO MESTO, LJUBLJANSKA 91, NOVO MESTO TEL. 05/373 76 60

DECEMBER 2010
KULTURNI DOM FRANCA BERNIKA DOMŽALE

petek, 3. december 20h
MISSISSIPPI HEAT
Pierre Lacocque (ustna harmonika), Inetta Visor (vokal), Carl Weathersby (kitara), Stephen Howard (bas), Andrew Thomas (bobni), blues koncert

Mississippi Heat so nastali pred slabimi dvajsetimi leti v enem od čikaških klubov, ko je kitarist Jon McDonald ob svoji stalni zasedbi na oder povabil tudi virtuosa na ustni harmoniki Pierra Lacocque. Na začetku je za njihove plošče skrbela založba Van Der Linden, potem pa so presedali k legendarni založniški hiši Delmark, ki je pomemben del zgodovine čikaškega bluesa in jazza. Pri izvedbi koncerta nam je pomagal Veleposlanstvo ZDA v Sloveniji.

sobota, 4. december 10h - Sobotna otroška matineja
Lutkovna skupina Kuglica
RACEK NACE, lutkovna predstava

Kuhar Matevž želi pripraviti zelenjavno omleto, pa je pozabil kupiti jajca. V shrambi vendarle najde veliko in zaprašeno jajce, ki ga razbije nad ponviljo in nenadoma zasliši jamranje in stokanje. Pod počeno lupino zagleda racmanovo glavo, ki radovedno gleda okoli. Ne prostane mu drugega, kot da se z racmanom začne igrati. Ampak kaj pa se najraje igrajo mladi rački? Bomo videli ali so to skrivalnice, žoganje ali bobnanje po loncih ... Predstava traja 30 minut in je primerna za otroke od 3. leta dalje.

torek, 7. december 20h
GODALNI KVARTET MINETTI (Avstrija)
Maria Ehmer (violina), Anna Knopp (violina), Markus Huber (vevra), Leonhard Rozek (violončelo); program: L. van Beethoven, F. Džoni W. A. Mozart

Godalni kvartet Minetti od leta 2003 sestavljajo štirje izvirni mladi avstrijski glasbeniki, ki tudi po svetu uživajo velik ugled. Razgovor za takšno razvitost je velik, med drugim prva nagrada na tekmovalju Rimibotti v Firencah, Haydnova nagrada na tekmovalju Joseph Haydn na Dunaju, obe je kvartet osvojil leta 2007, leto prej pa še zmaga na tekmovalju »Franz Schubert and the music of modern times« v Grazu.

četrtek, 9. december 19h
Predstavitve knjige z naslovom »SREČA NAS IŠČE«
literarni večer, organizacija: Janko Štifter

četrtek, 9. december 20h - GALERIJA DOMŽALE
JAZZ v galeriji: ELEKTRIK JAZZ QUARTET
Klemen Kotar (saksofon), Ziga Stanonik (kitara), Aleš Ogrin (klavijature), Tomi Purič (bobni), VSTOP PROST

Zasedba, ki jo vodi bobnar Tomi Purič, smo v okviru cikla Jazz v galeriji pred leti že poslušali, letos pa je združba prekaljenih jazz-jev posnela novo ploščo, ki jo bodo predstavili tudi v Domžalah. EIQ deluje kot stalna zasedba, občasno pa medse povabijo različne goste, ki dopolnijo njihovo žanrsko zelo raznoliko godbo, ki je mešanica jazza, swinga, funka, a lonca in latina.

sobota, 11. december 10h - Sobotna otroška matineja
Cirkus Bufeto
PALČKOV CIRKUS, klovnovska predstava

Palčki Gusti, Kai in Foki se mirzično pripravljajo na cirkusko predstavo, kjer bo skupaj s palčki nastopil sam ... Dedek Mrz. No ja, vsa tako je obljubil. To, da Dedek mrz spretno jaha konjčke in obdaruje otroke vemo vsi, ampak da bo nastopil kot cirkuski artist ... kaj takega pa še ne. Presenečen pa za palčke še zdaleč ni konec, kajti cirkuska trobenta naznani začetek predstave, Dedka Mrza pa od nikoder! Je mar snedel besedo?! Ampak Dedek mrz vendar ne laže ... Predstava traja 40 minut in je primerna za otroke od 3. leta dalje.

četrtek, 16. december 19h - GALERIJA DOMŽALE
LUČKA KOŠČAK »Srce srca«

Lučka Koščak, rojena leta 1957 v Ljubljani, je študirala kiparstvo najprej na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani in nato na Ecole supérieure d'art visuel v Ženevi, kjer je leta 1990 diplomirala in dve leti kasneje zaključila specializacijo iz kresnitosti na smeri tridimenzionalnega izražanja. Živi in ustvarja med Ljubljano in Ženevo. Odprtje razstave, ki bo odprta do 31. decembra 2010. Vstop v Galerijo Domžale (Mestni trg 1, blizu Veje) je prost.

petek, 17. december 18h - GALERIJA DOMŽALE
LUČKA KOŠČAK »Srce srca«
Vodstvo po razstavi z umetnostno zgodovinarico Katarino Rus Kruželj in avtorico razstave. VSTOP PROST

sobota, 18. december 10h - Sobotna otroška matineja
Lutkovno gledališče Kranj
Brata Grimm: JANKO IN METKA
lutkovna predstava

Janko in Metka z očetom in zlobno mažeho živita v hišici na robu velikega gozda. Mažeha nekega dne ugotovi, da doma ni dovolj hrane za vse in se odloči, da bo otroka pustila v gozdu. Iznajdljiva otroka vendarle najdeta pot do doma, zato se mažeha odloči, da gredo globoko v gozd sekati drva. Otroka ostaneta izgubljena v gozdu, po treh dneh tavanja pa gozdu pa prideta do čudovite hišice iz sladkarij, v kateri živi čarovnica, ki ima z njima posebne načrte. Predstava traja 40 minut in je primerna za otroke od 3. leta dalje.

sobota, 18. december 10h - GALERIJA DOMŽALE
USTVARJALNE SOBOTE V GALERIJ DOMŽALE

V decembrski ustvarjalni soboti se bomo posvetili glini in njenemu oblikovanju. Raziskovali bomo kiparska orodja in materiale. izdelali bomo glinene umetnine in jih podarili starem, sorodnikom, prijateljem. Ne pozabite prinesiti s seboj predpasnike za zaščito obleke. VSTOP PROST. Ustvarjalne sobote podpira Prometelj – Svet idej.

četrtek, 23. december 20h
ASTORPIA Z GOSTI
Francesco Bruno (bandoneon), Oksana Pečeny (violina), Ravi Shrestha (kitara), Jan Sever (klavir), Marko Turšič (kontrabas); pesalca: Samuele Fragiaccorno in Nadja Bičkova, večer tango glasbe in plesa

Kvintet Astorpia sestavljajo mladi a že izkušeni ter uveljavljeni klasični glasbeniki, ki dokazujejo, da se lahko preizkusijo v malone vsaki glasbeni zvrsti. Delujejo od septembra leta 2006, v tem času pa so že posneli prvo zgoščenko »Mar del Plata«, ki je izšla pri založbi Dallas Records. Nastopajo širom Slovenije po festivalih, dobrodelnih prireditvah ter samostojnih koncertih.

INFO:
Ljubljanska 61
1230 Domžale
tel. 722 50 50
info@kd-domzale.si
www.kd-domzale.si

Kulturni dom
Franca Bernika
Domžale

KONCERT DOMOLJUBNIH PESMI ŽENSKEGA PEVSKEGA ZBORA STANE HABE DU DOMŽALE TER OTROŠKEGA PEVSKEGA ZBORA GLASBENE ŠOLE DOMŽALE, DOMŽALČKI, IN KVINTETA PIRNAT

Vsa zemlja je z nami zapela ...

Zanesljivo lahko rečemo, da je Občina Domžale med slovenskimi občinami ena od tistih, ki ima največ društev in skupin, med katerimi ne manjka niti vrste pevskih zborov, ki jim vsi po vrsti radi prisluhnemo. To se je pokazalo tudi ob koncertu domoljubnih pesmi, ki ga je Ženski pevski zbor Društva upokojencev Stane Habe pod vodstvom Marike Haler pripravil 12. novembra 2010 v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale, saj je vstopnic takoj zmanjkalo.

Tako bodo morali številni ljubitelji njihovih pesmi ter petja gostov: Otroškega pevskega zbora Domžalčki, pod vodstvom Jožice Vidic, kvinteta Pirnat, katerega mentor je Luka Pirnat, ter pianista prof. Mirana Juvana, na skupno prepevanje ljudskih, narodnih in partizanskih pesmi počakati.

Domoljubna pesem, povezana s podobnimi teksti naših pisateljev, ki nam jih je predstavljala povezovalka pevskega večera Dragi Jeretina Anžin, vzbuja pri malem narodu, kot smo Slovenci, ponos na košček zemlje, ki jo imamo iskreno radi in so ji številni pesniki in skladatelji, predvsem pa pevci sami, namenili številne pesmi, med katerimi sta tudi znani partizanski Koračnica ter Počiva jezero v tihoti, s katerimi je ženski pevski zbor, ki poje že več kot tri desetletja, začel koncert. Kaj ti je, Mojca, je bila namenjena spominu na zborovodja prof. Staneta Habeta, ki jih je vodil dve desetletji, že deset let pa pevke kvalitetno rastejo pod vodstvom Marike Haler. Nepozabni Rož, Podjuna, Zila je sledila Avsenikova Slovenija, od kod lepote tvoje, ki so jo morale pevke ponoviti, pa ne le enkrat. V Pesmi o svobodi so pev-

ke združile svoje pomoči z mladimi pevci iz Otroškega pevskega zbora Glasbene šole Domžale, pod vodstvom zborovodkinje Jožice Vidic, in tudi tu ni šlo brez ponovitve. Po pesmih: Srečen je, kdor glasbo rad ima, Domovine in Nasvidenje, nas je s svojim odličnim petjem navdušil Kvintet Pirnat, ki je pod mentorstvom Luke Pirnata zapel Slovenec sem Oj, Triglav moj dom, Tam, kjer pisana so polja in Oj, Doberdob, nato pa smo spet prisluhnili dekle-tom, ki so zapele Komandant Stane, Pozdrav in svojo najljubšo Falo. Koncert domoljubnih pesmi se je končal s skupnim petjem Ženskega pevskega zbora DU Stane Habe, Kvinteta Pirnat in dvorane, ki se je pevcem in pevkam navdušeno pridružila pri znanih partizanskih: Na oknu glej, Ob tabornem ognju in Kovači smo ter zadnjo tudi po-

novila, pevski večer pa smo skupaj zaključili z Avsenikovo Slovenija, od kod lepote tvoje, kjer je kot solistka nastopila Jožica Vidic. Poslušalci in poslušalke vseh generacij so bili nad koncertom navdušeni. Ugajale so jim pevke in pevci, izbor pesmi, od katerih mnoge le redko slišimo, predvsem pa priljubljenost, da so nekatere pesmi zapeli skupaj. Bil je nepozaben večer, kakršnih si še želimo. Prepričana sem, da bi po tovrstnih koncertih imeli našo domovino še raje – tudi mladi, ki pesmi, ki smo jih prepevali skupaj s pevkami Ženskega pevskega zbora Stane Habe Društva upokojencev Domžale ter njihovimi gosti morda premalo poznajo. Iskrene čestitke, spoštovane pevke in pevovodkinja Marike Haler, za res prijeten pevski večer.

Vera

NOVA KNJIGA DR. VELJKA VULIKIČA

Gregor Ahčin, slovenski kiropraktik

Velika dvorana Knjižnice Domžale je bila 15. novembra 2010 mnogo premajhna za vse, ki so želeli prisluhniti predstavitvi nove knjige dr. Velimira Vulikiča, Gregor Ahčin, slovenski kiropraktik, s katero se eden od pomembnih Domžalčanov dobiva mesto na knjižnih policah, kjer je že kar nekaj knjig omenjenega avtorja. Med njimi vrsto takih, v katerih ostaja zapisana zgodovina Občine Domžale, kot na primer: Senator s Svete Trojice, Bratje Pirnat, Glasbenik Stane Habe – Vrhnica in Domžalah, Ljudje izpod vrha Svete Trojice, Domžalska leta prof. Matije Tomca, posebej pomembno mesto pa ima dr. Vulikič na področju zapisovanja zgodovine slovenskega zobozdravstva in drugih področij. Knjiga Gregor Ahčin, slovenski kiropraktik pa ne prinaša le opisa zgodovinske in pomembne delovne poti glavnega junaka knjige, temveč nas obenem seznani z življenjem cele družine, ob njej pa je popisana tudi zgodovina mesta, v katerem so in še živijo Ahčinovi.

Pomemben del knjige je njen drugi del, v katerem je pod naslovom Čarobnih rok so se spominjali avtor zapisal številne spomine hvaležnih ljudi, ki jim je Gregor Ahčin pomagal s svojimi čarobnimi rokami. Predstavitve knjige, ki jo je vodil Mitja Zupančič, je prinesla še nekaj novih utrinkov iz življenja glavnega junaka knjige, ki sta jih predstavila avtor knjige Veljko Vulikič in posebni gost predstavitve, Oto Giacomelli, ki je v uvodu h knjigi med drugim zapisal: »Knjiga o Gregorju Ahčinu, ki jo je spretno napisal dr. Velimir Vulikič, je pričevanje o nenavadni in burni življenjski poti izjemno zanimivega in ustvarjalnega človeka bogatega znanja in izjemnih sposobnosti, predvsem pa širokega in čutečega srca«.

Prijeten literarni večer so s pesmijo polepšali bratje Pirnat. Za nagradni kviz z vprašanji iz slovenske literar-

ne zgodovine je poskrbel Gregorjev brat Andrej iz Švice, prisotni pa so lahko pozdravili tudi Gregorjeve sorodnike, med njimi ženo Darinko in hči Ano, ki sta si posebej prizadevali za izid knjige, ki jo je Ana tehnično uredila in oblikovala naslovnico.

Avtor Velimir Vulikič začenja življenjsko zgodbo družine Ahčin v letu 1914 ter jo s prepoznavnim slogom pisanja razgrinja pred bralcem tako, da ob njej spoznavamo tudi zgodovino občine, posebej našega mesta in pomembnih posameznikov, ki so povezani z Ahčinovimi. Posebej nas že v uvodu opozarja na Ahčinove, ki so se pomembno vpisali v zgodovino slovenskega naroda: Vinko in Ivan sta bila teologa, Ivan še posebej znan politik, pisatelj in profesor; njun brat Franc pa očče številne družine, ki jo spoznavamo ob branju knjige, v kateri avtor razgrinja usodo družine, še posebej Franceta kot likovnega umetnika in kiparja; Gregorja, sprva priznanega modnega kreatorja usnjenih oblačil, nato pa prvega uspešnega alternativnega zdravnika in kiropraktika na Slovenskem ter bratov Janeza in Andreja, bratov treh domovin.

Prve strani knjige so namenjene Ahčinovim v času prve svetovne vojne, nato pa jih spremljamo na življenjskih poteh, ki so bile zelo pestre in včasih tudi malce nenavadne, vsekoli pa zelo zanimivo opisane. Največ strani je namenil najmlajšim trem Ahčinovim: Gregorju (roj. 1930), Janezu (roj. 1933) in Andreju (roj. 1935), saj se njihove življenjske poti prepletajo, vsekoli pa izkazujejo veliko povezanost in ljubezen do domovine, do slovenske pesmi. Spremljamo jih na poteh za boljšim kruhom v tujini, še posebej njihova leta v Argentini, kjer je zelo zanimivo opisano tudi Gregorjevo sodelovanje v gorskih odpravah, poseben prostor pa je avtor namenil tudi Andreju in njegovi bitki za slovensko dopolnilno šolo v Švici.

Na razpotju je prvo poglavje, ki ga je dr. Velimir namenil življenjski poti Gregorja Ahčina ter svetovnim uspehom na področju izdelave usnjenih oblačil.

Sledi poglavje Ljubo doma, ki je namenjeno njegovemu odhodu iz Argentine, slovesu od zveste doge Save ter novemu življenju, ki si ga je ustvaril s poroko z Darinko 28. decembra 1974 in katerega najpomembnejši del je alternativno medicinsko delo kot kiropraktika. V delu knjige Hišica v nedrhih zemeljskega raja spoznamo vrsto njegovih prijateljev, med njimi tudi brate Pirnat. Posebej je opisan neprecenljiv prispevek k bližjemu počutju in večji uspešnosti smučarskih skakalcev in tekačev ter drugih športnikov, ki nikoli ne bodo pozabili pomoči prvega priznanega slovenskega kiro-

praktika, katerega roke so dokončno obmirovale 4. maja 2005. Poseben pomen ima zadnji del knjige, ki ga je avtor dr. Velimir Vulikič naslovil Gregorja Ahčina in njegovih čarobnih rok so se spominjali. V njem beremo vrsto pripovedi in izjav, ki se spominjajo dobrega in iskrenega prijatelja vesele narave in dobrega srca, Gregorja, ki je bil s svojo pozitivno energijo vedno pripravljen za akcijo. Številne iskrene zahvale kažejo na neprecenljivo dobroto in pomoč Gregorja: »Najlepša hvala, Gregor, za vse, kar sem dobil – od zdravja do raznih nasvetov, ki mi še vedno pomagajo.« ali pa: »Je eden tistih ljudi, ki vstopijo v tvoje življenje kot dar in pustijo za seboj neizbrisni pečat ...«

Avtorju, dr. Velimirju Vulikiču, iskrene čestitke za 22. knjigo, ter ženi Darinki in hčerki Ani, ki sta z izdajo knjige možu in očetu postavili spomenik, bralcem pa so vsi trije približali delček naše zgodovine, ki tako ostaja za vedno med nami. Tako kot prvi slovenski kiropraktik, Gregor Ahčin, o katerem povedo veliko tudi besede, ki jih je ob koncu knjige napisala žena Darinka: »Njegove vrednote so bile: ljubezen, družina, zdravje, iskreno prijateljstvo ter pomoč drugim. V njegovih rokah je bila zdravilna moč, srce je bilo sočutno do trepetih, um pa poln dovtipov in šal, s katerimi je razveseljeval svoje bližnje, zdravljencem pa vlival optimizem v težkih trenutkih.«

Vera Vojska

sobota, 4. december

17h **ŽELVINO OSUPLJIVO POTOVANJE** / Turtle: The Incredible Journey / r: Nick Stringer / dokumentarni film

20h **HARRY POTTER IN SVETINJE SMRTI – 1. DEL** / Harry Potter and the Deathly Hallows: Part 1 / r: David Yates / domišljajska pustolovščina

nedelja, 5. december

17h **HARRY POTTER IN SVETINJE SMRTI – 1. DEL** / Harry Potter and the Deathly Hallows: Part 1 / r: David Yates / domišljajska pustolovščina

ponedeljek, 6. december

20h **METROPOLIS** / r: Fritz Lang / nemi klasični film z živo glasbeno spremljavo / film bo na klavirju spremljal Mitja Reichenberg / za abonma FILMSKI IN IZVEN

petek, 10. december

20h **OSEBNA PRTLJAGA** / r: Janez Lapajne / drama / **domžalska premiera, pogovor z avtorji**

sobota, 11. december

17h **ŽELVINO OSUPLJIVO POTOVANJE** / Turtle: The Incredible Journey / r: Nick Stringer / dokumentarni film

20h **TRIAŽA** / Triage / r: Danis Tanović / drama

sreda, 15. december

20h **BRATA** / Brothers / r: Jim Sheridan / drama

petek, 17. december

17h **JAZ, BARABA** / Despicable me / r: Pierre Coffin in Chris Renaud / animirana družinska pustolovščina, sinhronizirano

20h **LJUBEZEN NIMA CENE** / Hors de prix / r: Pierre Salvadori / romantična komedija

sobota, 18. december

20h **LJUBEZEN NIMA CENE** / Hors de prix / r: Pierre Salvadori / romantična komedija

nedelja, 19. december

17h **JAZ, BARABA** / Despicable me / r: Pierre Coffin in Chris Renaud / animirana družinska pustolovščina, sinhronizirano

torek, 28. december

17h **ČAROBNO SREBRO** / Julenatt i Blåfjell / r: Roar Uthaug in Katarina Launing / pravljica družinska avantura

20h **SOCIALNO OMREŽJE** / The Social Network / r: David Fincher / drama

sreda, 29. december

17h **ČAROBNO SREBRO** / Julenatt i Blåfjell / r: Roar Uthaug in Katarina Launing / pravljica družinska avantura

20h **SOCIALNO OMREŽJE** / The Social Network / r: David Fincher / drama

četrtek, 30. december

20h **SVET JE VELIK IN REŠITEV SE SKRIVA ZA VOGALOM** / The World is Big and Salvation Lurks around the Corner / r: Stefan Komandarev / drama

INFORMACIJE

MESTNI KINO DOMŽALE se nahaja v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale, Ljubljanska 61, 1230 Domžale. Blagajna je odprta uro in pol pred prireditvami ter vsak dan od 10 do 12 ure, ob sredah tudi do 17 ure.

t. 722 50 50, www.kd-domzale.si

Cenjenim strankam se zahvaljujemo za izkazano zaupanje, v letu 2011 pa vam želimo veliko zdravja in uspeha.

LILA, trgovina s tekstilnim blagom
Ljubljanska ulica 1, Dob
tel.: 01 72 14 085
delovni čas: non-stop 8.00 - 19.00
sobota 8.00 - 12.00

KATARINA ŠOLN

Za star zvezek in svinčnik se vselej najde prostor

Katarina Šoln, moja tokratna sogovornica, ima 17 let in je dijakinja 3. letnika Gimnazije Bežigrad. Katarina živi v Preserjah, obiskovala je OŠ Preserje pri Radomljah, v prostem času pa je običajna punca, ki rada igra košarko, ustvarja, riše, skrbi za živali in raziskuje nove kraje. Ima tudi mlajšega, 13-letnega brata Gašperja, s katerim preživljate proste ure na igrišču. Oba sta navdušena košarkarja. A Katarine ne predstavljamo zaradi njenih športnih uspehov, pač pa zato, ker je Katarina s svojimi šestnajstimi leti postala ponosna avtorica mladinskega pustolovskega romana Mreža. Kako lahko najstnica izda svojo prvo knjigo, kako je knjiga nastajala in kaj Katarina že pripravlja za bralce in bralke, mi je zaupala v pogovoru, ki ga lahko preberete v naslednjih vrsticah.

Zakaj si se odločila, da napišeš knjigo?

Knjigo z naslovom Mreža sem napisala med poletnimi počitnicami 2009, tj. na svojem prehodu med 1. in 2. letnikom. Ko sem začela s pisanjem, smo bili ravno na morju in ker sem vse svoje knjige pozabila doma, po nekaj dnevih brezdelja in ležanja na plaži pa mi je postalo dolgčas, sem sklenila, da jo pač napišem sama. Ošlila sem svinčnik in se prepustila navdihu. Ker pa me je zgodba nekako potegnila vase, s pisanjem nisem mogla prenehati, zato sem nadaljevala tudi, ko smo prišli domov. Tako je bila knjiga do začetka septembra napisana. Nato je sledilo dolgo obdobje pretipkavanja na računalnik, celoten roman sem namreč napisala ročno. Nekateri so me spraševali, zakaj ne pišem direktno na računalnik. Jaz pa sem jim odgovorila, da to pri meni preprosto ne gre. Pišem namreč ob bolj neobičajnih urah; zgodaj zjutraj, pozno zvečer ali pa na krajih kjer računalnika nimam pri sebi – za star zvezek in svinčnik pa se vselej najde prostor. Zdi se mi tudi, da s pisanjem na računalnik ne bi mogla dovolj hitro zapisati vseh idej, ki se mi poro-dijo med ustvarjanjem.

Pa je bil to trenutni navdih ali je želja po lastnem knjižnem ustvarjanju že dlje tlela v tebi?
Že od vrtca sem si želela videti svojo knjigo na knjižnih policah. Tako

Sipki čas ...

Spleten v kito cvetja, dnevov, noči, iz mesecev spleta.

Odvečna leta prerano nasuje, kot da tkal bi jih iz sinjega nedra.

Že je tu jesen, lase nam z modrostjo posrebrji, nekdanj lepi obraz v brazde globoke spretno prepleta.

Dobro je, da se ne ve, kaj sipki čas čez leta obeta.

Nihče mu ne uide: ne mlad, ne star, ne reven, ne bogat.

Sipki nas minljivi čas nikoli ne sprašuje, za vsak naš zakaj ima vedno odgovor – **zato**, tako mora biti.

Ne. Brezbrizen je, a za vse ljudi enak. **Pravičen**

Sipkasti čas vsakemu izmed nas dobro vedeti da, zakaj nam dan ali noč, ko pregorimo, v večnost ugaša ...

Nikoli več kite cvetja za nas ne spleta v leta. Nikoli več ne vpraša za leta boleča, **prerano vzeta**.

Jožica

sem svojo »prvo« knjižico napisala in ilustrirala v 4. razredu. Nato sem sodelovala na številnih literarnih natečajih, pa tudi domišljjski spisi mi niso delali pretiranih težav. A vsakič, ko sem sklenila napisati kaj daljšega, mi preprosto ni uspelo. Ideje so bile, a kaj, ko jih je bilo preveč, da bi jih uredila in napisala kakšno zaokroženo celoto. Potem so prišla zadnja leta osnovne šole in prvo leto gimnazije in časa je bilo še manj kot prej. Potem pa so prišle tiste usodne počitnice ... Zdi se mi, da se je od tistega poletja naprej nekaj v meni odprlo, sprostito in zdaj brez »napora« napišem kako novo zgodbo. Ugotovila pa sem, da sebe ne moreš prisiliti, da napišeš zgodbo. Preprosto moraš biti dovolj star, imeti določene izkušnje in zvrhano mero vztrajnosti. Zgodbe ne napišeš ti, zgodba se napiše sama, brez prisile.

Niti polnoletna še nisi, a tvoje ime je že na zemljevidu slovenskih mladinskih pisateljev, kaj to pomeni zate?

Zdaj se s tem še ne obremenjujem preveč, živim normalno življenje, kot sem ga živila, preden je knjiga prišla v knjigarne. Seveda pa sem zelo ponosna, da se je moje ime znašlo med avtorji, ki jih tudi sama občudujem.

O čem pripoveduje tvoja prva knjiga – Mreža?

Zgodba govori o 13-letni Lani, ki poletne počitnice preživlja pri noni, ob morju. Skupaj s prijateljico Petro opazujeta skrivnostnega motorista Jerneja, odkrivena podvodno jamo, doživita brodolom in se srečata z morskim psom. Seveda ne gre brez občasnih preprirov, ljubosumja in sestrskih težav. Vse pa se spremeni, ko Petra nenadoma izgine. In javna plaža je vedno bolj prazna ... Je za to razlog plavut, ki se pojavlja ob rdeči kopališki mreži? In kdo je pobil vse rake, ribe in morske ježke? Roparji, tihotapci, gusarji? Letos je Lano čakalo poletje, polno dogodivščin.

Zakaj si se odločila za žanr mladinski pustolovski roman in od kod pravzaprav ideja za knjigo?

Za žanr se nisem odločala tako, da bi si npr. pred začetkom pisanja rekla – Prav. Zdaj bom pa napisala grozljivko. – tako ne gre. Najprej sem napisala zgodbo in jo potem poskušala uvrstiti v nek žanr. Mislim, da sem se za tako tematiko odločila, ker sem pred nekaj leti dobesedno požirala pustolovske knjige. Idejo za knjigo pa sem dobila na morju, ko sem opazovala valove, sončne zahode ... Na začetku sem dobila neko osnovno idejo, tisti glavni zplet, potem pa sem začela pisati in zgodba se je razvijala sama. Tako na

začetku še nisem vedela, kakšen bo konec.

Je v nastajanju morda že druga, tretja?

Tudi letos (poleti 2010) so bile poletne počitnice kar dolge in spet mi je bilo dolgčas. Tako je tudi letos nastala nova knjiga (zgodba se dogaja ob koncu srednjega veka), ki je precej obsežnejša kot prva ... Zanj sem porabila tudi kar precej časa – pisati sem jo začela junija in končala med oktobrskimi počitnicami. Zdaj pa me čaka še dolgotrajno pretipkavanje ...

Sicer pa ne le knjiga, kultura, zanimala te tudi šport. Aktivna si v Šolski košarkarski ligi, kajne?

Da, svojega življenja si ne predstavljam brez športa. Ko sem bila mlajša, sem nekaj časa trenirala plavanje, pa tenis, roket ... Na koncu sem ostala pri košarki, ki sem jo resno trenirala 5 let. Zdaj mi na žalost, zaradi obilice dela, napornega tempa v šoli in oddaljenosti kluba ne znese, da bi še vedno aktivno trenirala. Zato sem našla drugo pot; zdaj treniram v šoli in igram v SKL-ju. Tudi moj mlajši bratec, ki je zdaj pravzaprav že brat, Gašper, se je vrgeel v košarkarske vode. Tako lahko popoldneve preživiva na igrišču.

Lahko v prihodnje pričakujemo tudi kakšne druge zvrsti ali je tvoja sedanja želja ostati v mladinski literaturi?

Trenutno se najbolje najdem v mladinski literaturi. Mogoče bom čez leta prešla tudi v bolj resne vode, bomo videli ... V tem trenutku pa si ne predstavljam, da bi pisala nek resen roman za odrasle ali pa kak psihološki roman, kot je npr. Zločin in kazen. Za vsako pisanje namreč potrebujem določene izkušnje, spoznanja, teh pa zaenkrat še nimam toliko. Če mi bo namenjeno, bo zgodba prišla sama. Že zdaj pa vidim, da se mi slog pisanja spreminja, verjetno bom z vsako knjigo malce odrasla in v vsakem novem romanu pustila delček sebe. Če pogledam nazaj, bi zdaj, ob pisanju Mreže, verjetno kaj spremenila, dodala, izpustila ... Ampak tako sem pač pisala, ko sem bila stara šestnajst let. Mislim, da ne bi bilo prav, da bi zdaj nekaj popravljala za nazaj – zdaj je čas za nove izzive.

Morda nasvet, ideja mladim, ki jih zanima, kako pridi do izdaje lastne knjige?

Najprej je potreben talent, nato veliko vztrajnosti in časa. Nekateri sošolci so me spraševali, kako mi ob vsem zahtevnem šolskem delu uspe najti čas in napisati knjigo. Nasmehnila sem se in rekla, časa nimam, ampak si ga preprosto vzamem. Pravzaprav ni toliko odvisno od tega, ali imaš ali nimaš časa; važno je, da si ob vsej naglici, ki nas obdaja, uspešno vzeti čas zase in stvari, ki nam veliko pomenijo. Svoj talent, slog, stil pisanja lahko mladi pilijo na raznih literarnih natečajih, na kakšnem literarnem krožku ali pa krožku kreativnega pisanja (tak krožek sem obiskovala

tudi sama, ko sem bila stara 10 let). Knjižni svet me je navdušil, ko sem med osnovnošolskimi leti obiskovala knjižni sejem, na katerega nas je vodila učiteljica Urška Zupančič. V roman Mreža sem vključila tudi svoje tri stare osnovnošolske spise, ker se mi je zdelo škoda, da bi ostali pozabljeni. Nauk: tudi svoje stare spise je dobro shraniti – nikoli ne veš, kdaj ti bodo prišli prav.

Potem ko sem že imela pred sabo celoten rokopis (ob koncu poletnih počitnic), se mi je zdelo škoda, da bi ležal nekje zaprašen v omari – zato sem stopila v »akcijo«. Tudi sama sem spraševala, kako najti založbo. Kako dobiti kontakt, kako vsa stvar poteka, je potrebno svoj izdelek avtorsko zaščititi ... Zdelo se mi je najbolje, da povprašam nekoga, ki je že dolgo aktiven na tem področju – tako sem vprašala gospoda Ivana Sivca, ki mi je še isti večer odgovoril in mi vlil veliko upanja za naprej. Če ima nekdo željo (pa naj bo to izdaja knjige ali pa postati glasbenik) in če bo sledil tej želji in poskušal vse, da bi jo uresničil, mu bo na koncu uspelo. Podobno je bilo tudi pri meni. Poslati sem morala veliko prošenj, da mi je na koncu – po srečnem naključju – uspelo najti založbo Educa, ki mi je knjigo v istem letu tudi izdala.

In kot pravi Katarina ...

... zdaj imamo v šoli spet polne roke dela, tako da že komaj čakam naslednjih počitnic, ko bom v roke vzela star oguljen zvezek, ošlila svinčnik in se lotila pisanja novih zgodb.

Mi pa z veseljem čakamo nove knjižne uspešnice, ki bodo nastale izpod ošiljenega svinčnika in oguljenega zvezka Katarine Šoln.

Mateja A. Kegel

je metafora našega obstoja. Skozi stoletja so filozofija, umetnost in religija vodi pripisovale pomembno vlogo v raznovrstnih duhovnih manifestacijah. Tako kot nekoč, se umetniki tudi dandanes ukvarjajo s tem elementom in ga na različne načine v različnih pomembnih kontekstih vključujejo v svoje delo, »je« v povabilo na ogled razstave PLA-VAJOČE PODOBE NESKONČNOSTI, ki si jo v Miheličevi galeriji na Ptujju ogledate vse do 15. januarja 2002 zapisala mag. Metka Županič, akademska slikarka in kuratorka. Med petimi umetniki, ki razstavljajo, je poleg Andreja Ostermana, Mirana Kreša, Jasne Hribenik ter Aleksandre Saške Gruden tudi naša kiparka Polona Demšar, ki živi in dela na Sveti Trojici in v Ljubljani. V svojih razstavljenih steklenih prozornih formah govori o čistosti vode, ki predstavlja vi življenja. Njeni skeleti so zamrznjene podobe neskončnosti, ki jih umetnica niza eno zraven druge. V njenem delu se prepletata mrtva in živa narava, večni cikel, ki predstavlja neizbežno za vsa živa bitja.

Umetnici, ki ima za sabo številne referenčne razstave doma in v tujini in je tudi prejemnica študentske Prešernove nagrade za kiparstvo, iskrene čestitke, bralcem in bralkam pa povabilo, da si razstavo, če boste kje v bližini Ptuja, tudi ogledate.

Vera

PREDSTAVITEV KNJIGE

Igralec ragbija

V domžalski knjižnici je bila v začetku meseca novembra zanimiva in obiskana predstavitev najnovejše knjige izpod peresa dr. Mihaela Brejca. Vodil jo je direktor založbe Nova Revija, Tomaž Zalaznik, pri kateri je knjiga tudi izšla. Roman Igralec ragbija, ki ga nekateri imenujejo tudi politični triler, preko glavnega lika mlade dame Lije in igralca ragbija Marka razkriva skrbno skrito skorumpiranost političnih veljakov komunistične oblasti. Ta je v zadnjem desetletju obstoja SFRJ velik del deviznih sredstev, ki so jih ustvarila slovenska podjetja, zadržala na računih v tujini. Znano je, da je del kapitala iz Slovenije prenesla na račune v tujini, ni pa znano, kako se je ta denar v preteklih dveh desetletjih uporabljal in kdo je upravljal in ali če še kdo upravlja s tem denarjem. Vsebina romana je širša, kot pove sam naslov, saj se preko Lijine zgodbe razkriva tudi sicer skrbno skrivana skorumpiranost političnih veljakov tedanjega komunističnega časa. Od tod pa do zgodbe o orjaskem in nadvse surovem lovu na razkrivalko kriminala ni daleč. V knjigi se že tako

srečamo z Lijino malo pomembno nalogo: organizirati ora avtobusni prevoz tretjerazredne ekipe francoskih ragbistov; nato pa sledimo edinstveni ljubezenski zgodbi, ki se odigrava med to protagonistko in – francoskim igralcem ragbija. Vsekakor pa tematika romana tu zopet dobiva širši kontekst, kot ga nakazuje zgolj naslov: Lija, v romanu nekašna svetovalka direktorja, za to svojo sicer nepomembno nalogo zasluži politično prevaro ...

Po sami uvodni predstavitvi je potekal pogovor z avtorjem, v katerem je pojasnil in navedel nekatera dejstva, ki so ga navdihnili, da je napisal to knjigo. Z njo je želel opozoriti na anomalije nekdanjega komunističnega sistema, spregovoril je o vplivnih lobijih, odtekanju denarja v tujino in mrežah povezav, ki ta denar po njegovem mnenju koristijo še danes. Občinstvo je tudi zanimalo, kaj je s tem denarjem, ki je odšel v tujino ter čigav je (bil). Zgodb na tematiko, ki jo opisuje v knjigi Igralec ragbija, je še veliko. Dr. Brejc je v nadaljevanju opozoril tudi na lažno social-komunistično ideologijo. In še zanimivost: ob zaključku je s strani občinstva prišlo vprašanje glede glavnih junakov knjige – sta resnična? Dr. Brejc se je ob tem nasmehnil in dejal, da sta resnična ter da oba še vedno živita.

Janez Stibrič

Dr. Mihael Brejc, avtor novega političnega trilerja z naslovom Igralec ragbija (foto: Janez Stibrič)

KULTURNO DRUŠTVO DOMŽALSKI ROGISTI

Pred jubilejnim letom

V letu 2011 Kulturno društvo Domžalski rogisti praznuje 20-letnico obstoja. Predsednik društva Gregor Otmar Rettinger, ki vse to obdobje zvesto piše kroniko, je zbral kar 720 nastopov. Največkrat so zaigrali v Sloveniji, njihovi glasbi pa so prisluhnili tudi na sosednjem Hrvaškem, v Avstriji in Italiji. Na tekmovanjih v Avstriji in na Češkem so osvojili kar deset zlatih in en srebrn rog ter tako vsa leta dokazovali svojo kvaliteto rast. Še posebej smo tovrstno glasbo spoznali v letu 2009, ko so bili skupaj z občinami Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin ter Lovsko zvezo Slovenije uspešen organizator 36. srečanja slovenskih lovskih pevskih zborov in registrov ter v tem okviru pripravili kar pet koncertov, med njimi tudi najštevilčnejšega v hali Komunalnega centra Domžale. V letu 2010 so opravili 24 nastopov, med njimi tudi dva v tujini. Tako so junija 2010 gostovali v Karlovcu na 14. srečanju hrvaških lovskih pevskih zborov in registrov. Zaradi poplav so bile celo edina slovenska skupina in organizatorji so jih zato zaprosili za kar več nastopov. Kot pravi predsednik Kulturnega društva Domžalski rogisti, Gregor Otmar Rettinger, imajo na nastop v Karlovcu zelo lepe spomine. Gostitelji so se zelo potrudili in pripravili res enkratno vzdušje,

številni poslušalci pa so bili posebej navdušeni tudi nad nastopom prijateljskih glasbenikov iz Slovenije.

V novembru 2010 so na povabilo Lovske zveze Italije – Sekcije Videmske pokrajine igrali v kraju Talmasons v bližini Palmanove. S Hubertovo mašo so nastopili na 18. tradicionalni slovesnosti, ki jo vsako leto pripravijo v drugem kraju. Nastopili so tudi na dobro obiskanem koncertu, kjer so, tako kot številni obiskovalci, občudovali sokolarje, ki so predstavili del lova z ujedami. Domžalski rogisti so bili prijetno presenečeni nad gostoljubnostjo, za dobro počutje pa je poskrbel tudi (prevajalec) zamejski Slovenec, Mario Leopoli.

Domžalski rogisti so v teh dneh že pričeli s pripravami na praznovanje 20. rojstnega dne. Tako je v teku snemanje CD z lovskimi melodijami, za ljubitelje njihove glasbe pa bodo pripravili v letu 2011 tudi jubilejni koncert.

V jubilejno leto Domžalski rogisti stopajo v naslednji sestavi: Ivan Kozarič (umetniški vodja), Jernej Hribar, Anže Korošec, Irena Keš-Gombač, Uroš Oražem, Drago Vuk, Klemen Zabret ter Gregor Otmar Rettinger (predsednik). Vabijo vas, da se jim pri praznovanju jubileja pridružite ter prisluhnete njihovi glasbi.

Vera

Hempi z družino med letošnjim dopustom v Kranjski Gori.

POGOVOR Z ANDREJEM HAUPTMANOM

Danes kolesari le za dušo

Z najboljšim slovenskim kolesarjem vseh časov Andrejem Hauptmanom smo se pogovarjali na nedavnem srečanju športnikov ob odprtju razstave fotografij Aljoša Rebolja v Calcitovem kamnolomu v Kamniški Bistrici. Domžalčan, ki z ženo Tejo, štirinapolletno hčerko Klaro in enoinpolletnim sinom Jakobom živi v Radomljah, nas je presenetil s svojo odprtostjo, videti je bilo, da se je tudi sam v družbi kolesarjev, ljubiteljev kolesarstva in športa nasploh dobro počutil. Naš pogovor je stekel okoli njegovega življenja po »kolesarski upokojitvi« in kolesarjenju, ki je v zadnjih letih v razmahu, tako da skoraj ni ceste, na kateri ne bi srečali kolesarjev, še posebej na »specialkah« .
Hempijeva biografija je zgodba o športniku, ki je v slovenskem kolesarstvu pustil velik pečat. Z bronom s svetovnega prvenstva v Lizboni 2001 in petim mestom na OI v Atenah 2004 je zagotovo eden najboljših športnikov Slovenije. Specialist za enodnevnih dirke je nanizal še vrsto drugih pomembnih uspehov: tretji 2001 in četrty 2002 na svetovnih prvenstvih v Zolderju, dvakrat tretji v etapi na Giro d'Italia, četrty v etapi na Tour de France, peti na velikih klasikah Pariz-Tour in Hamburg, 14. v svetovnem pokalu, štiri zmage med profesionalci z največjo GP Fourmies v Franciji... Pred štirimi leti je dokončno razkril svojo odločitev, da zaradi zdravstvenih težav, preстал je namreč kar tri operacije ob srcu zaradi težav z nenadzorovanim srčnim utripom, zaključil bogato športno pot in obrne nov list v knjigi življenja.

Če se ozreva na tvojo kolesarsko pot, kdaj se je začela in kdaj je kolesarjenje postalo tvoj »poklic«, za katerega se je bilo vredno toliko naprezati?
Za kolesarstvo me je kot desetletnega fanta navdušil oče, ki je bil dober rekreativni kolesar. Skupaj sva si ogledala kar lepo število kolesarskih dirk v bližnji in daljni okolici. Še posebej me je navdušila Kranjska dirka oz. dirka po ulicah Kranja in še isto leto sem kolesaril v KK Hrast-Dob, takrat edinem kolesarskem rekreativnem klubu. Na vso moč sem si želel dirkati, zagnano sem treniral in me ni bilo moč ustaviti. Očitno so v meni opazili talent in vztrajnost, zato sem se z enajstimi leti pridružil ekipi KK Rog in leto pozneje v sezoni 1987 odpeljal svojo prvo dirko. Prva dirka je bila v Domžalski občini – republiško prvenstvo v ciklokrosu na Krumperku, kjer sem dosegel 3. mesto. Obiskoval sem OŠ Rodica, kjer mi je bil v veliko podporo učitelj športne vzgoje Marjan Tancik, ne samo na začetku moje

STEKLARSTVO
IRMI
HOME-
C-
DOMŽALE

T: 01/722 89 97 M: 041 956 537
F: 01/722 89 98 M: 041 676 198
E: steklarstvo.irmi@iol.net

- ALU in PVC okna in vrata
- zvezekitve baličnicov
- izdelava termopan stekla
- brušenje stekla in ogledal
- izdelava izbočenih stekel
- poskarpje stekel
- fuzije - vtradi
- uokvirjanje slik

športne poti, pač pa vse do mojih največjih uspehov. Moj prvi trener je bil Domžalčan Janez Pavli. V mladinskih kategorijah sem dosegel kar nekaj zmag v Sloveniji in na svetovnih dirkah ter bil stalen član slovenske reprezentance. V kategoriji do 23 let sem dosegel 2. mesto na Sredozemskih igrah in bil peti na svetovnem prvenstvu. Zadnjo sezono preden sem postal profesionalni kolesar (leta 1998) sem zabeležil 10 zmag, zato sem iz italijanske ekipe dobil ponudbo za prestop med profesionalce. V največjih profesionalnih klubih sem kolesaril 8 let. Predvsem sem imel veliko ljubezen do kolesarstva. Na kolesu sem preprosto užival. Če neko stvar delaš rad, potem jo delaš rad tudi takrat, ko pride do krize. So me pa pri mojih začetkih zelo podpirali družina, trener in okolica. Zaradi zdravstvenih težav sem leta 2006 predčasno zaključil kolesarsko pot. Še sedaj mi je hudo, ker moji vrstniki še vedno zmagujejo na svetovnih prvenstvih, kar je bila vseskozi tudi moja največja želja. Vendar sem po enoletnem bivanju v Kliničnem centru in po življenjski zmagi, da sem zaradi bolezni na črvesju sploh preživel, danes vesel, da se lahko vsaj rekreativno ukvarjam s športom.

Med tvojimi največjimi uspehi sta bronasta medalja s svetovnega prvenstva v Lizboni 2001 in 5. mesto na olimpijskih igrah v Atenah leta 2004, odlične etapne uvrstitve, naziv slovenskega športnika leta, športnika Domžal in Bloudkova plaketa za izjemne tekmovalne dosežke. Kateri dosežki ti največ pomenijo?
Zagotovo me najbolj poznajo po bronasti medalji na svetovnem prvenstvu, saj je zaenkrat edina. V življenjski formi sem bil na OI v Atenah in mi je še vedno tesno pri srcu, ker mi je sreča obrnila hrbet in sem na koncu ostal brez medalje. Lep spomin imam na zmago leta 2000 v francoskem Fourmiesu, kjer sem prvič v velikem slogu premagal največje kolesarske velemojstre.

Težko si predstavljamo koliko naporov, treningov in vztrajnosti je vloženi za dosego dobrih rezultatov. Nam lahko na kratko opišeš življenje vrhunskega tekmovalnega kolesarja?
O tem bi lahko govoril kar nekaj časa. Dejstvo je, da delavnik vsakega vrhunskega športnika traja 24 ur na dan, vsak dan v letu. Če hočeš biti uspešen, je pomembna vsaka malenkost npr. počitek, trening, prehrana, masaža, raztezne vaje, organiziranost, iznajdljivost, potrpežljivost, motiviranost itd. Profesionalni kolesar na leto prevozi od 30 do 35 tisoč kilometrov, tekmuje na 70 do 110 tekmah, od doma pa je približno 250 dni na leto.

Kako pa ocenjuješ pogoje za delo z mladimi kolesarskimi potenciali pri nas? Imajo pogoje, primerljive za vrstniki po Evropi in svetu?
V cestnem kolesarstvu do kategorije 23 let imajo pri nas mladi kolesarji odlične pogoje za dosežek vrhunskih rezultatov, vse od trenerja do dobrih pogojev za tekmovanja. Kolesarji, ki pridejo v reprezentanco, vozijo najboljše dirke na svetu, in sicer svetovni pokal. Mislim, da imajo ogromne možnosti za napredek. Letos je slovenska mlada reprezentanca do 23 let zmagala svetovni

pokal. Dva mlada tekmovalca sta šla v najboljše klubske ekipe Protour na svetu. Na cesti držimo stik z najboljšimi in mladi imajo res super pogoje za to, da uspejo.

Kako pa gledaš na kolesarstvo v naših krajih, saj je od tu kar nekaj dobrih kolesarjev, res, da pretežno gorskih, ki se v zadnjih letih usmerjajo tudi v cestno kolesarstvo?
Kolesarski klub Energija iz Domžal, ki je eden izmed najuspešnejših klubov v Sloveniji, zelo dobro dela z gorskimi kolesarji, prav tako jih v Domžalah in okolici vedno veliko srečam. Trend kaže, da gre ogromno gorskih kolesarjev na cesto in da so tudi tam uspešni. Luka Mezgec je denimo tak primer, ko je lani iz gorskih prišel med cestne kolesarje in prvo leto dosegel zmago na svetovnem pokalu v Kanadi. Ne vidim razloga, zakaj se te dve disciplini ne bi sodelovali.

Pri katerih letih so fantje in dekleta najbolj dovzetni za napredek, treninge?
Kolesar naj bi začel redno trenirati pri 10. letih. Treba je paziti, da imajo mladi res strokoven kader, ki jih trenira. Pri vzdržljivih športih je zelo pomembno, da se športnika ne pretrenira in vedno jim je treba vtepesti v glavo, da se zmage začnejo šteti šele v članski kategoriji in kasneje med profesionalci. Mislim, da je treba najprej mlade sploh navdušit za kolesarstvo, jim dati ljubezen do tega športa, potem pride vse samo od sebe v starejših kategorijah.

Za promocijo kolesarstva

Hempi ima kolesarjenje v krvi, zato je tudi njegova sedanja poklicna pot povezana s kolesarstvom. Danes Hempi svoje izkušnje profesionalca prenaša na nove rodove slovenskih kolesarjev kot športni direktor kolesarskega članskega moštva Radenska, ki v sezono 2011 štarta s povsem pomlajeno ekipo talentov. Poleg strokovnega dela v klubu Radenska usmerja svojo energijo

in ideje v promocijo kolesarstva in blagovnih znamk pri podjetju A2U bikes, med katerimi so cestna kolesa Willier, Bianchi, Fondriest in Cipollini, gorska kolesa Merida, otroška in mestna kolesa Torpado, kolesarska oblačila Santini, kolesarska oblačila po meri Soullimit in Giordana, plašči in tabularji Veloflex, kolesarski čevlji DMT, kolesarske čelade Las in Cratoni ter trenazerji in valji Elite. Hempi je enega svojih največjih uspehov – 5. mesto na olimpijadi v Atenah, dosegel prav na kolesu Willier, v vrhunskih kolesarskih oblačilih Santini je kolesaril nekaj let, kolesarske čevlje DMT pa uporablja danes, saj jih prej ni imel priložnosti nositi. Danes je podjetje A2U bikes sponzor ekip Sava Kranj in Radenska, kar pravzaprav ne preseneča, saj so ga leta 2004 ustanovili trije prijatelji iz ljubezni do vsega, kar je povezano s kolesi in kolesarstvom. Svojo prvo prodajalno koles in kolesarske

opreme so odprli leta 2005 v Tacnu pod Šmarno goro. Prav s pomočjo Andreja Hauptmana so začeli tržiti italijansko znamko koles Wilier. Sodelovanje s tem legendarnim izdelovalcem koles, ki v svetu uživa zelo velik ugled, je že v prvem letu doseglo dobre rezultate. V petih letih delovanja so postali prepoznavno podjetje na slovenskem kolesarskem trgu tako med tekmovalci kot med rekreativci. Hempi z veseljem svetuje, kako se je potrebno peljati s kolesom in kakšna oprema je primerna, da bi v kolesarjenju uživali.

Kolesarjenje za dušo

Odkar se je leta 2004 po desetih letih življenja v tujini vrnil domov, se Hempi aktivneje vključuje v življenje domačega kraja. Že od nekdanj je imel željo, da bi kot upokojen kolesar kolesaril za dušo. Ker na kolesu uživa in se rad druži, je na

predlog prijateljev ustanovil športno rekreativno društvo Protim. Glavna dejavnost društva je kolesarjenje in druženje v krogu prijateljev in somišljenikov, saj je ob današnjem tempu dela športno udejstvovanje na svežem zraku še kako pomembno in koristno, v dobri družbi pa je še toliko bolj prijetno. »Domžale in Kamnik z okolico predstavljata odlično izhodišče za kolesarske ture in želim si, da bi v tej smeri naredili korak naprej tako v smeri profesionalnega kolesarstva, predvsem pa rekreativnega vrtenja pedal v prijetni kolesarski družčini na tem koncu«, ugotavlja Hempi. Prekolesaril je dobršen del Evrope, a danes najraje kolesari v domačih krajih, kjer je veliko možnosti za odlične ture. Njegova najljubša je: Škrjančevo-Dob-Račni vrh-Krtina-Vrhopolje-Moravče-Ne-gastrn-Lukovica-Zlato polje-Tuhinjska dolina-Kamnik-Volčji Potok-Radomlje-Škrjančevo.

Anita Mejač

AVTO SET d.o.o.

NIHČE NE OBDARUJE KOT RENAULT!

ODLOG PLAČILA PRVEGA OBROKA DO POMLADI ZIMSKE PNEVMATIKE OBVEZNO IN KASKO ZAVAROVANJE ZIMSKI PAKET PODALJŠANA GARANCIJA

BOGATA PONUDBA VELJA SAMO DO BOŽIČA!

Odprite novega Renaulta z zimskimi pnevmatikami, z vključenim obveznim in kasko zavarovanjem*, s podaljšano garancijo* in z zimskim paketom, na plačilo prvega obroka pa pozabite do pomladi 2011*. Bogata ponudba velja samo do božiča! Več na www.renault.si

* Vključeno obvezno in kasko zavarovanje, odlog plačila in brezplačna podaljšana garancija velja ob nakupu z Renault Financiranjem.

AVTO SET d.o.o.
Dragomelj 26, 1230 Domžale

Prodaja vozil: 01/56 27 111, 041/648 166,
Servis: 01/56 27 333, 031/648 166
Renault pomoč: 080 1 080, Avtovleka: 031 331 357
E-mail: info@avtaset.si, Internet: www.avtaset.si

DELOVNI ČAS: SALON: od 8. do 18. ure, SERVIS: od 8. do 17. ure

ŠPORTNI CENTER FIT FIT

Razmigajte in zabavajte se

Športni center Fit Fit v Domžalah že kar nekaj let uspešno zadovoljuje potrebe rekreacije in zabave željnih Domžalčanov. V letošnjem letu je center dobil končno podobo. Obiskovalcem so na voljo številne dejavnosti za kvalitetno preživljanje prostega časa. Tako se lahko vsak dan razgibate v njihov **fitness centru**. Fitness z najsodobnejšo opremo in 400 kvadratnih metrov površin je namenjen tako zahtevnih strankam, kot tistim, ki so šele začetniki. Poskrbeli so tudi za posebno ponudbo osebnih treningov, ki jih izvajajo strokovno usposobljeni inštruktorji. Skupinska vadba je v zadnjih letih postala zelo priljubljena vrsta rekreacije. V centru Fit Fit vam ponujajo vadbe vseh zahtevnosti in za vse starosti. Izbirate lahko med programi: **Body pump, Zumba, Pilates, Joga, Fit Spinn, Zlata leta, 40+, Zlati mix in Fit mix vadbe**. Pozabili niso tudi na nosečnice, mlade mamice in malčke. V času nekaterih vadb imajo urejeno celo brezplačno varstvo otrok.

Zelo zanimiva je ponudba, namenjena predvsem sproščenem vzdušju, zabavi za odrasle in praznovanju rojstnih dni za otroke, saj na področju celotne Domžalske občine in v bližnji okolici ni primerljive. Ena izmed popularnejših zabavnih iger je **bowling**. Na šestih stezah vam omogočajo sproščeno igranje za odrasle in otroke. Na voljo je tudi

moderno opremljena **biljardnica**, ki s šestimi mizami na 200 kvadratnih metrih ponuja prave užitke. V ločenem delu sta na razpolago še **ročni nogomet in pikado**. Dodatna dejavnost, ki jo športni center Fit Fit ponuja je tudi **plesna šola**. V sodelovanju s plesno šolo Urška organizirajo različne tečaje za odrasle in otroke.

V športni center lahko pridete samo na kavico ali na ogled kakšne športne tekme, saj imajo v svojem baru pripravljeno veliko platno. Ponudba **Fit bar-a** zajema bogato izbiro toplih in hladnih napitkov, alkoholnih in brezalkoholnih pijač ter pestro izbiro prigrizkov (pizza, toast, čips...). Priprani smo, da se boste v športnem centru Fit Fit počutili prijetno, za kar bo poskrbelo prijazno osebje in odličen ambient. Športni center Fit Fit je namenjen vsem generacijam. Vljudno vabljeni! Center Fit Fit, Slamnikarska ulica 1, 1230 Domžale, tel: 729 22 33, www.fit-fit.net.

KOPIJAŠICA BERNARDA LETNAR

Z jasno načrtano potjo med najboljše evropske kopijašice

Pred dobrimi petimi leti je na atletski stadion v Domžalah stopila navdušena in zagnana športnica Bernarda Letnar. Prve atletske korake je naredila v vseh štirih metalskih disciplinah, visoko se je uvrščala na šolskih tekmovanjih v skoku v višino in sprintih, uživala je na mnogobojskih tekmovanjih – in se v nekaj letih iz vsestranske atletinje oblikovala v odlično kopijašico. Tako odlično, da se je 13. julija 2010 z metom 55,69 m v slovensko atletsko statistiko zapisala kot najboljša mlajša članica vseh časov v Sloveniji – državna rekorderka. »Moje prvo tekmovanje je bilo že po slabem tednu treninga, saj je bil na sporedu ravno klubski miting Domžale open,« pove Bernarda, katere prvi uradni rezultat v metu kopja je bil nekaj pod 20 metri. Berni je s treningi začela pri Danilu Emberšiču, od leta 2009 naprej pa trenira pod vodstvom trenerja in kopijaša Roberta Terška. »Menjava trenerja je bila posledica razhajanja mnenj o treningu, trenutno pa so moji treningi usmerjeni predvsem v popraviljanje tehnike, kjer imam še velike rezerve. Met kopja je izrazito tehnična disciplina, zato je potrebno »trenirati z

glavo«, drugače ni napredka. Število in tip treningov je odvisno od obdobja trenajnega procesa, trenutno pa to pomeni 1-2 treninga na dan.« Da je kopje res Bernardina disciplina, tako teoretično kot praktično, matrantka Gimnazije Ljubljana Šiška in trenutno študentka ljubljanske Fakultete za šport potrjuje tudi s 1. mestom na državnem tekmovanju mladih raziskovalcev gimnazijcev: »V gimnaziji sem naredila štiri raziskovalne naloge na temo športa, s katerimi sem zmagala na področnem tekmovanju. Ko sem bila v četrtem letniku, so področje »šport« uvedli tudi na državno tekmovanje, kjer sem z mojima raziskavama osvojila 1. in 2. mesto. Najljubša mi je bila prav raziskava, s katero sem osvojila 1. mesto, saj je bila opravljena na metalkah kopja. Na splošno me raziskave na področju vrhunškega športa zelo zanimajo.« Glede na to, da je Bernarda v svet atletike vstopila relativno pozno, ji motivacije za nadaljnje delo nikakor ne manjka. Z mnogobojskih tekmovanj, ki bi se jih z veseljem še udeležila, in zabavanja ob metu kladiiva in diska ter suvanja krogle je vso svojo energijo usmerila v kopje. »Z metom kopja sem pričela šele kot mlajša mladinka in sem še vedno zelo motivirana, posebej zato ker vidim še veliko možnosti za napredek.« Bernarda iz sezone v sezono daljša svoj spisek reprezentančnih nastopov, ki bi bil lahko še daljši, a sem zaradi poškodbe v 2009 zamudila nekaj priložnosti za večja tekmovanja. Njen pogled je usmerjen v prihodnost, ko si želi osvojiti medaljo na velikih tekmovanjih, kot so olimpijske igre, evropsko in svetovno prvenstvo. »Če pogledam samo v naslednjo sezono 2011, nameravam še izboljšati državni rekord za mlajše

članice, čakajo pa me tudi evropski pokal v metih, evropsko prvenstvo za mlajše člane ter Univerzijada.« Dosedaj največje in najpomembnejše Bernardino tekmovanje je bil evropski pokal v metih marca 2010 v francoskem Arlesu, kjer se je članica Atletskega kluba Domžale z metom 50,97 m, v konkurenci mlajših članic uvrstila na visoko sedmo mesto. »Tekmovanje na evropskem pokalu je bila definitivno odlična izkušnja, saj so na njem potekale samo metalske discipline atletike in sem tako imela priložnost srečati najboljše atlete v njih.« Sicer je Bernardin najdaljši dosežek v sezoni 2010 še precej daljši – znamko je postavila na 55,69 m. Še dodatne pohvale je vredno tudi dejstvo, da je navedeni rezultat tudi slovenski državni rekord za mlajše članice. »Veliko motivacijo mi pomeni še uvrstitev na osmo mesto na evropski lestvici mlajših članic v sezoni 2010, še posebej zato, ker sem naslednje leto še vedno v kategoriji mlajših članic.« V vsaki disciplini športniki lovijo magično mejo. Kopijašice (pionirke do pod 16 let mečejo 400-gramsko kopje, mlajše mladinke do pod 18 let 500-gramsko, starejše mečejo 600-gramsko kopje) na primer 20, 30, 40, nato 50, 60 metrov. Bernarda je v letu dni naredila velik rezultatski preskok, z 49,90 na 54,81m, kar na prvi tekmi v 2010! »Doseganje 50-metrške znamke mi pravzaprav ni prestavljalo velikega preskoka, so se pa cilji zaradi zares odličnega rezultata na prvi tekmi, razumljivo, takoj dvignili, pa tudi pod mejo 50 m sem se v letošnji sezoni spustila zelo redko. Odlični rezultati v letošnji sezoni so nedvomno odraz kvalitetnega treninga, pri katerem je poudarek predvsem na izboljšanju tehnike.« Letos druga slovenska kopijašica, takoj za letošnjo evropsko prvakinja Ratejevo, na met kopja gleda kot na disciplino, v kateri je vrhunski rezultat možno doseči le

z »vsestransko pripravljenostjo, hitrostjo, eksplozivnostjo, gibljivostjo, koordinacijo ter odličnim obvladanjem tehnike. V prihodnosti si želim še napredovati v metu kopja, da se lahko popolnoma posvetim treningom in tekmovanjem.« Kot smo včasih navijali za Brigito Bukovec, Matica Osovnika, Alenko Bikar, Primoža Kozmusa in številne druge v različnih disciplinah kraljice športov, si je v zadnjem letu svoje mesto med »slovenskimi atletskimi disciplinami« pridobil tudi ženski met kopja. Večji del zasluge gre izjemno uspešni Martini Rateji, ki je v sami svetovni špici meta kopja. Šentjurčanka je v Sloveniji trenutno za razred boljša od konkurentk, tekmovanja pa so zagotovo bolj zanimiva tudi zaradi kopijašic, tudi Bernarde, ki ji vztrajno sledijo. »Ratejeve zaenkrat še ne smatram za konkurentko, saj je v samem svetovnem vrhu, katerega pa si želim v prihodnosti krojiti tudi sama. Veliko mojih konkurentk se je v letošnjem letu ukvarjalo s poškodbami ali posvetilo šolanju, zato so njihovi rezultati razumljivo padli. Zanimivo bo videti, kakšne rezultate bodo dosežale naslednje leto.« Želja, talent, predanost in pridnost je veliko, a ni vse. Tega se zaveda tudi Bernarda, ki se ukvarja s podobnimi težavami kot veliko športnikov na dobri poti k vrhunskim uspehom: »Menim, da je najtežje uskladi- študij in treninge. Težko pa si je tudi zagotoviti finančno podporo, ki omogoča nemotene treninge, saj ob 8-urnem delovniku preprosto ni mogoče vrhunsko trenirati. Da se prebi- ješ v evropsko in svetovno elito je nareč potrebno ves svoj čas posvetiti treningom in regeneraciji. Za čas in trud, vložen v treninge, se zahvaljujem trenerju, vesela pa bi bila, če bi se našel sponzor, ki bi se odločil, da mi pomaga na moji športni poti.«

Bojana

Leni detektivi svetovni prvaki

Od 28. do 31. oktobra je na Madžarskem, v mestu Pecs, potekalo svetovno prvenstvo v show dancu, ki se ga je udeležila tudi mala skupina iz plesnega kluba Miki Domžale. Skupina sedmih plesalk: Maja Gregl iz Domžal, Laura Potočnik in Lana Smolnikar iz Doba ter njihove soplesalke Monika Karnar, Lea Razpotnik, Eva Smodiš in Eva Gorjup so v kategoriji Show Dance Groups Children osvojile prvo mesto in s tem naziv svetovnih prvakinj. V njihovi kategoriji je tekmovalo 26 ekip iz različnih držav in vsaka izmed njih je prikazala svojo plesno zgodbo. Slovenska ekipa iz plesnega kluba Miki je predstavila zgodbo lenih detektivov, ki poskušajo ujeti dva nepridiprava, dva roparja. Zgodba je zanimiva, glasba pa še popestri dogajanje na plesnem odru. Malo skupino trenira Maja Lavrinc, ki je s svojimi dekleti in zanimivo plesno točko z naslovom Leni detektivi osvojila laskave rezultate. Skupaj so osvojile naslov državnih prvakinj in drugo mesto na svetovnem pokalu v Zagrebu. Skupina se odlično razume, družijo

jih veselje in želja po plesu, zato treningi ne pomenijo velikega napora, pač pa veselje in hkrati tudi zabavno druženje, kar je, kot pravi njihova trenerka, bistvo dobrega plesa. Laura Potočnik in Lana Smolnikar, državni prvakini, obe iz Doba pri Domžalah, sta si s plesno točko Gasilki priplesali odlično drugo mesto v kategoriji Show Dance Duo Children, na Svetovnem pokalu v Zagrebu pa prvo mesto. Dekleta so zelo vesela, presrečna tako velikega uspeha, zato se skupaj s starši zahvaljujejo vsem sponzorjem. Velika zahvala pa gre tudi seveda njihovim trenerki Maji Lavrinc, ki svojo skupino uspešno usmerja in vzgaja. Mesto Pecs na Madžarskem je v letošnjem letu mesto evropske kulture. Vsekakor pa bo za vedno ostalo v srcih deklet male skupine iz plesnega kluba Miki najlepše in najprijetnejše. Bravo, dekleta, bravo, trenerka Maja! Veliko plesnih užitkov in plesnega veselja vam želimo tudi v prihodnje!

Polona Gorjup

Smučarsko skakalni klub Sam Ihan

Poletna sezona na plastičnih skakalnicah je za nami. Prihaja mraz, sneg in z njim tudi nova zimska sezona smučarskih skokov. V letošnjem letu smo se močno okrepili na trenerskem in tekmovalnem področju. Pridružila sta se nam zelo kvalitetna trenerja Simon Podreberšek in Gaj Trček. Z njima je zavel nov veter. Postavili smo si visoke cilje, ki jih nameravamo uresničiti že to zimo. Pridružil se nam je tudi nov tekmovalc Jure Šinkovec, ki je z močno voljo in vztrajnostjo ter Simonovo strokovno pomočjo, že postal član slovenske B-representance. Že v poletni sezoni je nastopal in zmagoval na tekmah celinskega pokala. Po dolgih letih smo uspeli sestaviti tudi člansko ekipo, ki je že v poletni sezoni uspešno nastopila na držav-

nem prvenstvu in se uvrstila med deseterico najboljših. Juretov uspeh in volja dajeta zgled tudi našim mlajšim tekmovalcem, ki trenirajo z veliko zagnanostjo in željo doseči čim boljše rezultate. Želimo pridobiti čim več novih mladih nadobudnih tekmovalcev.

Zato bomo med novoletnimi počitnicami organizirali ŠPORTNI TABOR od 27. do 29. decembra 2010. Vabimo vse mlade, ki vas zanimajo smučarski skoki, sankanje, drsanje in ostale športne aktivnosti, da se nam pridružite. Dodatne informacije na tel.: 041/ 988-533 (Simon).

Skakalni pozdrav

SSK Sam Ihan

POKAL »DOMŽALSKIH 50«

Končni vrstni red

Eden od udeležencev zelo dobro sprejete akcije POKAL »DOMŽALSKIH 50«, ki je polepšala tekaško leto 2010, me je opozoril na napačno zapisane skupne rezultate. Objavljamo pravilni vrstni red letošnjega tekmovanja in vabimo vse tekače in tekačice, da se Atletskemu klubu Domžale na njegovih atletskih poteh pridružite tudi v letu 2011:

Končni vrstni red najboljših desetih za Pokal »Domžalskih 50« 2010:

Moški absolutno:
1. Anton DERGANC, Rekreativno društvo Revoz Novo mesto
2. Jože TURNSEK, Atletska šola Živko
3. Robert ŠPORAR, Telemach
4. Branko VREČAR, Tekški klub Šmarogorska naveza
5. Fredi ADLER, Atletski klub

Domžale
6. Andrej TROJER, Planinsko društvo Domžale
7. Jože ŠKODNIK, Tekška šola Živko
8. Vid JELENC, KD Mengeš
9. Dejan ŽOHAR, Tekška šola Živko
10. Miran ZAJC, Tekški forum

Ženske absolutno:

1. Jana STRAHINIČ, Atletski klub Domžale
2. Justina KOPRIVŠEK, Tekški forum
3. Nataša ALJANČIČ, Atletski klub Domžale
4. Andreja KUŠAR, ŠCRM Kamnik
5. Mateja TUŠEK, Domžale
6. Irena VIDMAE ZORIČ, Domžale
7. Polona GRAHEK, Kamnik
Še enkrat iskreno čestitamo!

Vera

TVD PARTIZAN DOMŽALE

Novost v fitness vadbi

Vadba na fitness plošči FLOWIN je nova iznajdba za vadbo celega telesa. Prihaja s Švedske, kjer so jo po nekaj letih testiranje in raziskovanje v letu 2006 predstavili javnosti. Naše

društvo se je s to novostjo seznanilo konec leta 2009 preko programa Zdravo društvo, ki ga pripravlja in vodi Šporna unija Slovenije. FLOWIN vadba izboljša stabilnost

trupa, moč, gibljivost, ravnotežje in hitrost. Osnovni princip vadbe je izvajanje vaj na drsni plošči z priloženimi drsnimi blazinami in bremenom lastne teže. Obremenitev zlahka kontroliramo z obremenitvijo drsni plošč, ki z določenim trenjem drsijo po glavni drsni plošči. Tri osnovne kontrole, s katerimi si prilagajamo težavnost vadbe, so: točke opore, dolžina giba in hitrost izvajanja. Namen FLOWIN vadbe je trening celega telesa pri obremenitvi in vajah, ki vam najbolj ustrezajo. FLOWIN vadba je postala izredno priljubljena tako pri treniranih športnikih kot pri rekreativcih, uporabljajo jo tudi v programih krepitve zdravlja in rehabilitaciji po boleznih. FLOWIN vadba je primerna za sa-

mostojno vadbo, skupinski trening ali krožno vadbo. Flowin sekcija je izpolnila pričakovanja, saj je vadba, ki krepi predvsem »sredico telesa« – body core, za letošnjo sezono polna. Na voljo imamo 11 vadbenih blazin in dva certificirana vaditelja. Vadba traja 30 minut in je sestavljena iz ogrevanja, glavnega dela vadbe za celo telo. Glavni del izvedemo skozi šest vaj s tremi ponovitvami v treh različnih nivojih zahtevnosti, v 30 sekundnih intervalih, tako da si vsak izbere obremenitev glede na osebne sposobnosti. Na koncu pa še kratko raztezanje in Flowin vadba popolnoma izpolni skoraj vse vadbene želje!

Primož

BALINARSKI ŠPORTNI KLUBU BUDNIČAR KOLIČEVO

Leto 2010 – leto številnih uspešnih nastopov

Uspešno tekmovalno in organizacijsko delo Balinarskega športnega kluba Budničar se je tudi v letošnjem letu nadaljevalo z dobro organizacijo družabnih in športnih ter rekreacijskih prireditev, kronika leta 2010 pa kaže tudi obilico športnih uspehov, s katerimi budničarji s Količevega nadaljujejo več kot tri desetletja dolgo športno pot.

Ker je preveč uspehov, ki jih dosega vse generacije balinarjev, za začetek napišimo, da je BSK Budničar osvojil prvo mesto na tradicionalnem mednarodnem tekmovalju za prehodni POKAL OBČINE DOMŽALE. To je bil zelo lep uspeh, saj je sodelovalo 16 ekip, med njimi tudi italijanski in hrvaški balinarji. Ob tej priložnosti bi se zmagovalci radi vsem zahvalili za finančno in drugo pomoč, posebej še Občini Domžale ter Restavraciji Park Domžale.

Ob tem največjem tekmovalnem uspehu kluba pa posebej omenimo super uspeh na mednarodnem balinarskem turnirju v Lovranu. Na Maroniadi, 17. oktobra 2010, so

med domačimi tekmovalci ter balinarji iz Italije, Črne gore in Slovenije Brane Magerl, Robi Skok in Stane Žavbi ml., BSK Budničar Količevo, zmagali in še enkrat več ponesli glas o uspešnih balinarjih tudi v druge države.

Vsak nastop v 1. državni članski ligi, kjer so balinarji s Količevega osvojili četrto mesto in tako dosegli zastavljeni cilj, je bil pomemben, vsak uspeh pa lepo pozdravljen. Tekmovalci Domen Grašič, Uroš Markič, Aleš Žavbi, Grega Markič (letos je imel dvojno registracijo in je uspešno balinal tako za člane kot mladince), Cveto Lanišek, Darko Svetlin, Brane Magerl, Stane Žavbi, ml. – tudi kapetan ekipe, in selektor Jakob Zanoškar zaslužijo vse čestitke za borbenost in številne uspešne nastope. Čestitke pa zaslužijo tudi mladi balinarji, ki nastopajo v 3. ljubljanski območni balinarski ligi in so osvojili šesto mesto: Grega Markič, Grega Dolenc (v prihodnji sezoni bo z dvojno registracijo lahko balinal tako med člani kot mladinci), Blaž Cerar, Matej Jasenc, Franci

Hribar, Sandi Joger in kapetan Robi Dolenc

Posebej praznično je bilo letos na turnirju, na katerem so se letos že petindvajseti pomerili gostinci iz občin Kamnik, Komenda, Mengeš, Lukovica in Domžale. Nastopalo je 16 ekip, ki so pokazale veliko borbenosti ter prijateljstva. Posebej pa sta bili iskrenih čestitk deležni ekipi balinarjev gostilne Škarja s Prevoj in Gostišča Marjanca iz Kamnika, ki sta sodelovali na vseh 25 tekmovalnih srečanjih. Po tekmovalni plati so bili prijetno presenečenje člani ekipe znanega gostišča Gašper s Prevoj, ki so osvojili prvo mesto, pred ekipo bifeja Scena, tretji so bili balinarji Pizzerije Kapra iz Doba, četrta pa ekipa bifeja Golišče iz okolice Jevnice. BSK Budničar je tudi tokrat na pokritem balinišču turnir organiziral za oceno odlično.

Številni veterani in veteranke, ki so se na zaključku lige v septembru zbrali na balinišču na Količevem, so bili dokaz, da je balinanje še kako primeren šport tudi za starejše. Na turnirju je sodelovalo kar 24 ekip iz osmih občin. Vsak zase in vsi skupaj so bili zmagovalci ter so znova dokazali, kako pomembna je rekreacija v jeseni življenja in kako lahko tovrstna srečanja popestrijo njihova življenja.

Uspešno so balinarji BSK Budničar nastopali tudi na spominskem turnirju na Duplici, saj so skupaj osvojili peto mesto, posebne čestitke pa zasluži Aleš Žavbi ml., ki je osvojil

prvo mesto pri bližanju v krog. Čestitamo!

Ob koncu sezone so najboljšim podelili priznanja oz. pokale, jim čestitali in si vsi skupaj zaželeli, da bi bilo tudi naslednje leto uspešno. Na posebnem prijateljskem srečanju so priznanja in pokale prejeli naslednji: med dečki je bil najboljši Grega Markič, pred Gregom Dolencem in Blažem Cerarjem. Največji pokal med veteran-kami je prejela Dani Ilijaš, za njo se je uvrstila Lojzka Hribar, Vera Lavrič je bila tretja, Rezka Zemljarič pa četrta. Največji pokal med veterani je domov odnesel Miro Slapar, takoj za njim se je uvrstil Jakob Zanoškar, tretje je bil Janez Vodlan, četrta pa Janez Kožar. Najbolj borbeno je bilo med registriranimi člani, kjer je tekmovalo 14 tekmovalcev, prvo mesto pa je osvojil Brane Magerl, pred Urošem Markičem, Romanom Borcem in Alešem Žavbijem. Vsem dobitnikom pokalov iskreno čestitamo in želimo tudi v prihodnje veliko uspeha. Ob številnih balinarskih turnirjih in tekmovaljih ter redni rekreaciji za vse generacije pa je Balinarski športni klub Budničar tudi letos organiziral tradicionalno prvomajsko srečanje pod pokroviteljstvom Občine Domžale, ki je zelo lepo uspelo. Balinarskemu športnemu klubu Budničar iskrene čestitke ob koncu uspešnega športno-rekreativnega leta. Vsem bralcem Slamnika pa povabilo, da se jim pridruže na pokritem balinišču na Količevem!

Vera

Na črno-belih poljih

Iz dejavnosti ŠD Domžale – turnir Med zvezde

Prva članska liga zahod: Domžale četrte

V prvi članski ligi zahod je zanesljivo zmagala zasedba Šahovskega društva dr. Milan Vidmar iz Ljubljane, ki se je tako ponovno vrnila v Državno šahovsko ligo, iz katere je izpadla v letu 2009. Pred drugo uvrščenim Koprom je imela pet točk naskoka, prav toliko tudi v meč točkah. Koper zmagovalca nikoli ni resno ogrozil, tretja je bila presenetljivo povečini mlada in bojevit ekipa Komende. Milan Vidmar je igral s stabilno zasedbo, trem mednarodnim mojstrom Barletu, Igorju Jelenu, Šolnu in mojstru Guidu, ki so odigrali vseh devet partij, pa je bilo le težko konkurirati. Tudi mojstrska kandidata Saradjen in Starčič sta igrala zelo zanesljivo. Šoln je oddal le točko, Jelen dve, Barle na prvi deski tri, Guid pa dve in pol točke, kar kaže, da je bila ekipa v visoki igralni formi. Za Koper je na prvi deski igral hrvaški mednarodni mojster Golubovič, na drugi pa vele-mojster Bogdanovski. Sledila je vrsta izenačenih mojstrskih kandidatov Jeras, Beletič, Širnik, Vrčon in Brečević, ki niso blesteli, so pa imeli solidne točkovne izkupičke. Še posebej velja omeniti mojstra Branka Maslešo, ki je nedavno postal predsednik vrhovnega sodišča. V zadnjih letih ne nastopa preveč pogosto, vendar je na visokih deskah zbral pet točk in pol iz osmih partij. Zanj sta posebej značilna zagrizenost in bojevitost. Simpatična ekipa Komende je večidel tekmovalja držala v rokah tretje mesto: z Bojanom Hribarjem na prvi deski, pa mlado gardo Gantarjem, Debevцем, Kozarskim in izkušeni-ma Borisom Skokom in Juhantom. Domžale so imele težave zaradi zasedenosti igralcev in niso uspeli sestaviti zasedbe, ki bi igrala ves čas. Vseh devet partij (ekipe so štele

šest igralcev), je odigral le Plaskan, ki zbral štiri točke, Filip pa partijo manj, osvojil je pet točk in pol. Srbski mojster Mladen Milenković se je na prvi deski ekipi priključil šele v četrtem kolu, pa vendarle je zbral pet točk in pol iz šestih partij. Odlikuje ga izjemna zagrizenost in boj za zmago do zadnjih možnosti. Pravi čudež je, da Mladen še nima naslova mednarodnega mojstra, saj premaguje tudi igralce z omenjenim naslovom. Med Domžalčani velja omeniti še Rebernika, ki je ekipi priboril tri točke in Špelo Orehek z dvema točkama in pol, oba sta odigrala štiri partije, pa Bojana Osolina, ki je iz treh partij osvojil dve točki. Šemrl in Jeran sta odigrala pet partij in bila pod polovico možnih točk. Kapetan ekipe Vavpetič se je moral kar potruditi, da je sproti krpal ekipo. V njej se je v devetih kolih zvrstilo kar enajst igralcev. Tokrat je tekmovalje potekalo v treh vikendih in ne le v dveh, obremenitev je tudi bila, ker so igralci nastopali, dan poprej, v četrtek, tudi v Slovenski osrednji ligi. Domžale so izgubile z Milanom Vidmarjem, tesno s Komendo in visoko z vedno neugodnimi Jesenicami v sedem kolu, kar je bilo že skoraj odločilno v boju za tretje mesto. Premagale so Stari Mayr iz Kranja, Gorenjko Lesce, Trebnje BMP, Krko Novo mesto, v zadnjem kolu pa s točko naskoka Kočevje, neodločeno pa so v tretjem kolu igrale s Koprom. Komenda je v zadnjem kolu izgubila z dvema točkama razlike s Koprom, pa je še vedno zadržala tretje mesto. V drugo člansko ligo zahod se seli Stari Mayr Kranj. Vrstni red: Dr. Milan Vidmar 38.5, Koper 33.5, Komenda 30.5, Domžale in Gorenjka Lesce po 29.5, Trebnje BMP 26.5, Kočevje 24, Jesenice 21.5, Krka Novo mesto 20, Stari Mayr Kranj 16.5.

Jože Skok

KOTALKARICE KDK DOMŽALE

Za Slovenijo osvojile tri medalje

V oktobru so kotalkarice Kotalkarsko drsalnega kluba Domžale nastopile z reprezentanco Slovenije na dveh mednarodnih tekmovaljih v umetnostnem kotalkanju ter z njih prinesle tri medalje. Mednarodno tekmovalje v umetnostnem kotalkanju za Pokal Evrope 2010 je potekalo v italijanskem mestu Catania na Siciliji, med 5. in 9. oktobrom. Za reprezentanco Slovenije sta nastopili dve kotalkarici KDK Domžale. Chiara Mordej Filipini se je med kadetinjami uvrstila na deveto mesto, Ajda Tič pa med starejšimi deklicami na enajsto mesto.

Trenerka Violeta Mordej z reprezentantkami Chiaro Mordej Filipini, Manco Hribar, Tjaša Kovačič in Neža Pezdirc Med 16. in 18. oktobrom je potekalo v belgijskem mestu Neerpelt mednarodno tekmovalje v umetnostnem kotalkanju za Pokal Interland 2010. Med kotalkarji iz osmih evropskih držav so za slovensko reprezentanco nastopile tudi štiri kotalkarice KDK Domžale. Sloveniji so z uspešnim nastopom priborile tri medalje. Manca Hribar je zmagala v kategoriji starejših deklic, Chiara Mordej Filipini je zmagala v kategoriji kadetinj (v isti kategoriji je bila Tjaša Kovačič deveta), Neža Pezdirc pa je bila v kategoriji

mlajših mladink druga. Kotalkarice KDK Domžale so pod vodstvom trenerke Violete Mordej odločilno prispevale k skupnemu slovenskemu uspehu, saj je reprezentanca Slovenije na tem tekmovalju osvojila drugo mesto, za Nemčijo, tretja pa je bila Nizozemska.

KDK Domžale

SONJA VASILJEVA

Domžalska plavalka s prvo medaljo

Mlada Domžalčanka, učenka 4. razreda Osnovne šole Domžale, Sonja Vasiljeva se je odločila, da bo svojo športno mladost posvetila plavanju. Ker v Domžalah nimamo možnosti celoletnega udejstvovanja v plavalnem športu, se Sonja tako vsaj štirikrat tedensko vozi na treninge v Ljubljano, v plavalni klub Olimpija. Želja po aktivnem plavanju pa je že obrodila prve sadove, saj je Sonja pokazala močno voljo in bila za to nagrajena z medaljo. Ker je prav, da se mladi, uspešni športniki predsta-

vijo širši javnosti, vam tokrat predstavljamo Sonjo Vasiljevo, morda prihodnji biser slovenskega plavanja, ki so poleg plavanja želi postati tudi pevka ali učiteljica.

Od vseh športov si izbrala ravno plavanje, kaj je bila tvoja motivacija, od kod navdušenje za plavanje? Že od rojstva imam zelo rada vodo. Poleg tega pa sem tudi po horoskopu riba in mogoče prav zato tako rada plavam v vodi.

Si članica plavalnega kluba Olimpija, kar pomeni, da se moraš na treninge voziti v Ljubljano. Kdo običajno poskrbi, da prideš pravočasno na trening?

Običajno za to, da pravočasno pridem na trening, poskrbi kar moj očka, občasno tudi mamica. Ker sem zdaj v selekciji, bi morala imeti treninge vsak delovni dan, ampak poleg plavanja obiskujem tudi glasbeno šolo, zato en dan v tednu ne morem imeti plavalnega treninga.

Kaj pa plavalne discipline, katera je tvoja najljubša?

Sicer treniram v skoraj vseh plavalnih disciplinah, tako delfin, kravl, prsno, hrbtno. A med vsemi temi je moja najljubša disciplina kravl. V tem stilu sem tudi zelo uspešna in imam največ uspeha prav v tej disciplini.

Osvojila pa si že tudi svojo prvo medaljo.

Letos sem se prvič udeležila dr-

žavnega prvenstva, kjer sicer nisem osvojila nobene medalje, saj je bila konkurenca res huda. To pa ni bilo moje prvo tekmovalje, saj sem se že pred tem udeležila nekaj drugih tekmovalj. V tej sezoni pa sem že v prvem krogu za pokal Ljubljane osvojila prvo mesto v disciplini kravl na 50 metrov. Upam, da bom v tej sezoni osvojila še kakšno medaljo.

Najbrž ti je uspeh dal veselje do tekmovalja tudi naprej, kakšni so tvoji cilji v plavanju?

Moji cilji v plavanju so, da bi dosegla prvo mesto na državnem prvenstvu, osvojila pokal. Zavedam se, da je zato potrebno veliko trenirati, kar upam, mi bo tudi uspelo.

Imaš v plavalnih vrstah kakšnega vzornika?

Moji vzorniki v plavanju so trenerji našega plavalnega kluba Olimpija. Posebej bi rada omenila mojo trenerko Tjašo.

Sicer pa obiskuješ Osnovno šolo Domžale, si učenka 4. razreda po-družnice v Ihanu, kaj še rada poč-neš poleg plavanja v prostem času? V prostem času hodim v glasbeno šolo, saj igram kitaro, rada berem knjige, igram šah, rišem, se igram s svojim mlajšim bratcem ali se ukvarjam z računalnikom.

Te zanimajo tudi kakšni drugi športi ali le plavanje?

Zanima me tudi šah, obiskujem šahovski krožek v osnovni šoli in

občasno grem tudi na kakšno tekmovalje po Sloveniji. Poleti veliko kolesarim z očetom in mamom po okolici Domžal. Prav tako pa rada hodim v hribe.

Mladih nadebudnih športnikov imamo v domžalski občini zelo veliko, plavanje pa je eden izmed športov, ki za naše mesto ni vsakdanji, glede na to, da se plavalci in plavalke na treninge vozijo v druge bližnje občine. Sonji tako želimo še veliko plavalnih uspehov!

Mateja A. Kegel

Mesarstvo Capuder-Brezje

Sveže domače meso
Koline (krvavice, pečenice ...)

Domači suhomesnati
izdelki, zaseka, ocvirki

Sezonska ponudba: vse za klanje, čreva vseh
vrst, svinjske polovice in telečje meso.

Vsem strankam in občanom želimo prijetno
decembrsko praznovanje in srečno 2011.

Delovni čas:
sre, čet.: od 9. do 17. ure
pet.: 9. do 18. ure
sob.: 8. do 14. ure

Brezje 23, 1233 Dob
tel.: 01 724 90 02
Gsm: 031 540 638

MEDICINSKA
PEDIKURA
PANČUR

01/72 45 106

VLASTA PANČUR
(v starih območjih Domžal)

Popoldne: ponedeljek, sredo
Dopoludne: torek, četrtek, petek

POGOVOR S ŠPORTNIKOM: DAVID OREŠNIK

»Namizni tenis mi pomeni zdrav način življenja«

Čeprav v domžalski občini ne obstaja namiznoteniški klub (najbližji je v Mengšu), je namizni tenis v naši občini kar dobro zastopan. Imamo vrsto namiznoteniških sodnikov (tudi najvišjega ranga – mednarodni), funkcionarjev, trenerjev in igralcev. Na tokratni pogovor smo povabili Davida Orešnika, prvotigaškega namiznoteniškega igralca (že 17. leto igra za Edigs Mengeš) ter tudi trenerja in sodnika.

David, kar k prvemu vprašanju: kaj te je pritegnilo k namiznem tenisu, ko si začel, in kaj te vleče sedaj? Z mojimi začetki igranja je povezanih več dejavnikov, največ pa lepih spominov ob uspehih na tekmovanjih. Oče me je prvi seznanil z osnovami namiznega tenisa, za uspešno nadaljevanje pa so poskrbeli v klubu NTS Edigs Mengeš. V namiznem tenisu sem vztrajal najprej zaradi staršev, ki so se zavedali zdravega in vzgojnega vpliva, ki ga ima šport. Ko so z veliko volje in treningi prišli prvi rezultati in zmage, sem videl izziv v tekmovanjih. Občinskim in državnim tekmovanjem so čez nekaj let sledila mednarodna, kot je npr. evropsko prvenstvo. Prav gotovo je bila največja želja in čast igrati kot član slovenske reprezentance. Danes mi namizni te-

nis pomeni veliko več. Predvsem mi pomeni zdrav način življenja, druženje s prijatelji in možnost predajanja namiznoteniških veščin mladim nadobudnim igralcem.

Namizni tenis je znan kot šport, ki zahteva dobro predvidevanje, dobre reflekse in »igranje z glavo«, je tako?

Res je. Te večšine se med seboj prepletajo in dopolnjujejo. Težko bi igrali samo z dobrim predvidevanjem, ko »prebereš potezo nasprotnika«, prav tako bi refleks bil premalo, če ne bi bilo prave tehnike in »glava« je seveda tista, ki te spremlja na treningih, tekmovanjih, ob odločilnih točkah ... Večkrat opozarjam mlade tekmovalce, da sta za namizni tenis potrebna tako fizična kot psihična kondicija. Prav ta vsestranskost in razvoj, ki oblikuje celoga človeka, je po mojem ena izmed glavnih pozitivnih lastnosti namiznega tenisa.

Katere pa so še ostale pozitivne lastnosti namiznega tenisa?

Veliko jih je. Najprej bi izpostavil družabnost in enostavnost. Kot vodja krožkov na šolah me vedno znova preseneča (pred)znanje, ki ga učenci o namiznem tenisu že

imajo. Osvojili so ga npr. med počitnicami na morju ali doma, ko so igrali s prijatelji, starši ... Osnovni udarci pri namiznem tenisu so dovolj enostavni, da se jih lahko hitro naučimo in sodelujemo pri igri: tako posamezno kot v igri dvojic ali pri »lavfarju«. Rekreativni namizni tenis ni ravno drag način preživljanja prostega časa, v zameno pa imamo belo žogico, ki združuje mlado in staro, družabnost in tekmovalnost, prijetno s koristnim.

No, zagotovo drži, da je namizni tenis eden najbolj množičnih rekreativnih športov v svetovnem merilu, igra se ga skorajda povsod, celo na plažah ob morju. Vendarle pa je velika razlika med rekreativnim in vrhunskim igranjem – v čem?

Vrhunsko igranje namiznega tenisa je primerljivo z vrhunskim igranjem košarke ali nogometom. Za vsem

tem se skrivajo ure, dnevi in leta trdega treninga in piljenja tehnike. Tako se v vrhunskem namiznem tenisu skrivajo velike hitrosti, številne rotacije, dolge izmenjave natančnih udarcev, eksplozivno delo nog in nezmotljiva koncentracija.

Vrsto let si že namiznoteniški igralec in poznaš vse pasti ter tudi prijetne plati tega športa. Kaj bi svetoval mladim, ko se začnejo ukvarjati z namiznim tenisom, da ne bi prehitro obupali?

V začetku je vedno potrebna »lju-bezen na prvi pogled«, ko nam šport priraste k srcu. Sčasoma pa ta »zaljubljenost« popusti in takrat je potrebno delati. Dobra igra in zmage so največkrat plod marljivega treniranja, sistematičnega učenja in izkušenosti. Z velikim veseljem ugotavljam, da je takšnih mladih »namiznoteniških zaljubljenec« kar veliko. Moja dolžnost, ki jo imam kot trener, pa je ta, da igralca vodim in usmerjam k razvoju in uspehu. Zato vabim vse zainteresirane, da se nam pridružijo pri namiznoteniški vadbi: v okviru krožkov na osnovnih šolah in za tiste, ki bi želeli nekaj več v klubu NTS Edigs Mengeš, ki združuje tradicijo, vrhunsko znanje in odlično delo z mladimi (več informacij lahko dobite na internetu: sdmen.si, na Facebooku: NTS EDIGS Mengeš ali po telefonu: 031/502-157 – David).

Aktivnosti Ženskega nogometnega kluba Vir

»Oranje ledine« ženskega nogometa zagotovo ni lahko delo, še posebej, ker ženski nogomet žal ne dosega takšne popularnosti, kakor igra »njihovih slabših polovic«, pa vendarle tudi to na Viru dekleta in žene zmorejo. Ženski nogomet se na Viru igra že drugo sezono. Zagotovo so tekme Virjank ene bolj obiskanih, še posebej sedaj, ko se »tradicionalno srečajo« z rivali, »sosedami iz Radomelj«, obe letošnji tekmi pa so bili izredni. Rezultat je v zmagah neodločen, zato z veliko nestrpnostjo pričakujemo naslednji »derbi«, ki ga sedaj, glede na videno doslej, poimenujemo kar »na vse ali nič«. Vzdušje na tekmah je fenomenalno, navijanja zagotovo nikoli ne manjka. Trenutno na Viru trenira 13 deklet, in sicer pod nogometno taktirko izkušenega trenerja Staneta Srše. Dekleta se tudi udeležijo vsakoletnih priprav na Kolpi, kjer se tudi seveda »spoprimejo« s tamkajšnjimi nogometašicami NK Kolpa.

Veterani NK Vir s svojimi nastopi letos presenečajo!

»Najizkušenejši nogometaši z Vira«, ki igrajo v Veteranski ligi MNZ Ljubljana, tekmovanje se je pričelo 3. septembra 2010, imajo pred seboj zelo aktivno in naporno tekmovalno sezono, saj bodo v letošnji sezoni Veterani NK Vir odigrali kar 19 tekem. Jesenski del prvenstva so veterani z Vira odlično zaključili, zasedajo

Kakšna pa je bila tvoja športna pot, kje si začel, tvoji uspehi, želje ...

Prvih udarcev sem se naučil v domači garaži, za kaj več pa je že bilo potrebno v klub. Brez podpore očeta, ki me je vozil na treninge in bil moj najglasnejši navijač, ne bi šlo. V klubu je bila konkurenca velika, zato se je bilo potrebno stalno dokazovati – tako na treningih kot na tekmah. Trenerji nas niso prosili; kdor ni delal je lahko šel domov. Ta »šola« mi je bila očitno pisana na kožo in rezultati so se izboljševali. Prve uspehe sem dosegel na občinskih – šolskih tekmovanjih. Sledile so regijske, državne in mednarodne zmage. V kategoriji kadetov in mladincev sem večkrat postal državni prvak v kategorijah posamezno, dvojice, mešane dvojice in ekipno. Več kot 6 let sem bil stalni član slovenske reprezentance, s številnimi uvrstitvami na stopničke v mednarodni konkurenci. Za največja uspeha si štejem zmago na MP Varaždina in 17. mesto na evropskem prvenstvu med kadeti. Visok nivo igre sem uspel ohraniti tudi v članski konkurenci, kjer z ekipo Edigs Mengeš nastopamo v 1.slovenski ligi, tokrat že 6. sezono. Želja in ciljev pa je kar nekaj: odsotnost poškodb, izboljšanje določenih tehničnih elementov igre, boljša psihična priprava ... Kot igralec in kot trener imam še veliko izzivov.

Kot trener se precej ukvarjaš tudi z mladimi, predvsem v klu-

bu, nekaj pa tudi na nekaterih šolah (v okviru ŠSD). Opažaš v zadnjem času mogoče kaj večje zanimanja pri mladih za ta šport? Moram poudariti, da so krožki na vseh šolah izredno številčno obiskani. Vadbo obiskuje povprečno po 50 otrok na šolo. Ta izkušnja me je utrdila v prepričanju, da se mladi zelo radi ukvarjajo z namiznim tenisom. Vse, kar potrebujejo, je strokovno vodstvo, prostor in seveda namiznoteniške rekvizite. Vesel sem dejstva, da se je v zadnjih letih močno povečal interes samih šol za izvedbo namiznoteniške dejavnosti. Tako posamezne šole v domžalski občini, kot tudi Zavod za šport Domžale so postali pozorni na naš šport in ga pametno spodbujajo. Takšnega sodelovanja si želim tudi v prihodnje. Imeti namiznoteniški klub v Domžalah je trenutno le želja, ki pa ima vedno več pogojev za uresničitev.

Da počasi zaključiva – če bi se še enkrat odločal za ukvarjanje s kakšnim športom – bi si ponovno izbral namizni tenis?

Trenutno mi namizni tenis pomeni način življenja. Izbral sem si ga, ker me navdihuje, izpopolnjuje in osrečuje. Brez odlašanja bi se še enkrat odločil zanj.

Hvala za iskrene odgovore ter veliko uspeha še naprej.

Janez Stibrič

JESENSKI DEL PRVENSTVA MLADINSKE NOGOMETNE ŠOLE NK VIR

Opravljen z odliko!

Obstoj nogometa na Viru v prihodnje zagotovo ni več vprašanje, saj Mladinska nogometna šola (MNS Vir) na Viru resnično ni več neznanka v naši občini. V šolo nogometa se vključuje vse več otrok in mladincev, ki zastopajo barve Vira tako v prvenstvu, kakor tudi na občinskih, državnih in, v zadnjem času, tudi mednarodnih turnirjih. MNS Vir že od samega začetka vodi Drago Kolenko, ki trenira selekciji U-10 (zasedajo 2. mesto na

prvenstveni lestvici) in mlajše dečke. Seveda mu pri tem zelo uspešno pomagajo še trije trenerji, Rok Cerar, ki trenira selekcijo U-9, Janez Pustotnik, ki trenira selekciji U-7 in U-8 ter Maksimiljan Mav, ki trenira selekciji U-5 in U-6. Do zaključka jesenskega dela prvenstva letošnje sezone so mali nogometaši vseh selekcij odigrali preko 70 prvenstvenih tekem in preko 30 prijateljskih tekem ter sodelovali na 10 turnirjih.

Zadnje dejanje jesenskih aktivnosti MNS Vir pa je bil letošnji KROS ŠD Vir, ki so se ga udeležili tudi starši otrok, ki v klubu predstavljajo nepogrešljivo podporo pri prav vseh aktivnostih MNS Vir, NK Vir in ŠD Vir, tako v smislu sodelovanja, kakor tudi v organizacijskem smislu delovanju celotnega ŠD Vir. Krosa so se udeležili tudi številni sokrajanin in sokrajanke Vira, ter tudi drugi soobčani in soobčanke naše občine, vsi skupaj pa so se pomerili na 1,2,3,5 in 7 km dolgih progah. Ob tekmovalni kondiciji so se vsi udeleženci in gledalci preizkusili tudi v tem, kako »srečno roko imajo«, saj je potekal tradicionalni srečolov, vsa sredstva pa so namenjena MNS Vir. Na mestu je seveda zahvala vsem sponzorjem za nagrade.

G. H.

(Ne) športne aktivnosti ŠD Vir

Vse aktivnosti so sicer potekale v »senci« praznovanja 30-letnice obstoja delovanja NK in ŠD Vir. Osrednja prireditve je potekala 11. septembra 2010, poudarek je bil seveda na športu in nogometnih turnirjih različnih selekcij in generacij. Največja aktivnost, če izvememo šport, je seveda vzdrževanje, obnova in novogradnja nogometnega igrišča ter ostalih športnih prostorov ter površin v Športnem parku na Viru. Tega se zagotovo v ŠD Vir zelo dobro zavedamo, zato so te aktivnosti zelo dejavne.

Glavno igrišče je eno bolj urejenih v 5. SNL, vzdržuje se ga večkrat tedensko, urejenost pa nam zaveda tudi marsikateri »višjeliglaš«. Uredila se je tudi okolica igrišča, posebno

pri uspešnem kreiranju našega športnega in ostalega delovanja v Športnem parku Vir. V zaključku naj še enkrat povabim vse občane in občanke naše občine v Športni park Vir, ki je dom ne samo ŠD Vir in NK Vir, pač pa tudi dom športa vseh krajanov in krajanek KS Vir, kakor tudi vseh ostalih občanov in občank celotne Občine Domžale, saj boste z vašo aktivno udeležbo na vseh aktivnostih in prireditvah ogromna podpora našemu skupnemu delu na Viru.

G. H.

USPEŠNO ZAKLJUČILI JESENSKI DEL PRVENSTVA 5. SNL

Nogometaši NK Vir

Zaključek jesenskega dela prvenstva sezone 2010/11 nam tokrat prinaša pregled rezultatov, ki so nam jih v zadnjih mesecih prikazali nogometaši NK Vir.

Člansko moštvo NK Vir je prav v jeseni letošnjega leta dočakalo spremembo na trenerskem stolčku, nogometaši sedaj trenirajo in igrajo pod taktirko izkušenega trenerja Slobodana Geriča, ki je v svoji dolgi trenerski zgodovini vodil kar nekaj klubov. Člansko moštvo bo do pričetka pomladanskega dela prvenstva letošnje sezone »preznilo« na 4. mestu 5. SNL (Liga MNZ Ljubljana), zaključek pa je bil odličen, saj so Virjani s težkega gostovanja v Črnučah odnesli vse tri točke in vključili novo zmago, ta je bila še posebej sladka, saj je bila to zmaga proti neposrednemu tekmeču na lestvici. Vse upe po uspehu nasprotnika in v veselje Virjanov je na gostovanju v vsesa dveh minutah

pokopal Denis Agovič, ki je dosegel dva gola. Najboljši strelec v jesenskem delu prvenstva NK Vir je s štirimi goli Damjan Pipan, nogometašem NK

Vir pa tudi lahko čestitamo za pošteno in srčno igro, saj na »fair-play« lestvici lige MNZ Ljubljana zasedajo 2. mesto. Prvenstvo se bo nadaljevalo v mesecu marcu 20011, zato vsi navijači in navijačice NK Vir obiščite tekme članskega moštva v Športnem parku na Viru in spodbujajte Virjane novim zmagam naproti! Športni pozdrav in se vidimo v Športnem parku Vir! »Gremo Vir, dejmo Vir!«

Gregor Horvatič

GOSTIŠČE
Juvan

Vabljeni na prednovoletne zabave in praznovanja: rezervacije na 724 13 11 ali 041 710 750
ponedeljek in torek zaprto
sreda-sobota 12.00 – 22.00
nedelja 12.00 – 20.00
Miran Juvan s.p., Ljubljanska cesta 124, 1230 Domžale

KARATE DRUŠTVO ATOM
SHOTOKAN-DO DOMŽALE

ATOMovci ubranili naslov ekipnih prvakov Slovenije

Finalni turnir DP SKI Zveze Slovenije za vse starostne kategorije v KIHON-IPPON KUMITEJU – posamezno in ekipno ter v DYU-IPPON KUMITEJU – posamezno in ekipno ter v YAKU-SOKU KUMITEJU je po dveh kvalifikacijskih turnirjih le še potrdil premoč domžalskega ATOMA. Na podlagi točkovanja po kvalifikacijah bi bilo vse razen zmage presenečenje – in res so

ATOMovci ponovno stopili na zmagovalni oder. Čestitke karateistom in karateistkam ATOMA, ki so se 13. novembra 2010 v Mariboru borili in ubranili lanskoletno zmago! Rok Kurent, mladinci, rjavi in Dan pasovi – 1. mesto, člani, rjavi in Dan pasovi – 1. mesto; Črt Hrovatin, mladinci, rjavi in Dan pasovi – 2. mesto; Grega Teršek, mladinci, rjavi in Dan

pasovi – 3. mesto; Patricija Vehovec, mladinke, rjavi in Dan pasovi – 1. mesto; Žan Podboršek, mlajši dečki, vsi pasovi – 1. mesto; Žan Guček, mlajši dečki, vsi pasovi – 4. mesto, starejši dečki 9. Kyu – 5. Kyu – 1. mesto; Hana Kerić, mlajše deklice, vsi pasovi 2. mesto, starejše deklice 9. Kyu – 5. Kyu – 1. mesto; Lina Mecilošek, malčice vsi pasovi – 4. mesto; mlajše deklice, vsi pasovi 8. mesto; Karin Podboršek, malčice vsi pasovi – 2. mesto; Matjaž Kljun, starejši dečki 9. Kyu – 5. Kyu – 3. mesto, mladinci 9. Kyu – 5. Kyu – 1. mesto; David Kardum je tekmoval v kvalifikacijah, v finalu ga je “premagal” njegov prehlad; Ekipa mlajših dečkov/deklic: Žan Podboršek, Žan Guček, Hana Kerić – 1. mesto; Ekipa mladincev/mladink: Grega Teršek, Črt Hrovatin, David Kardum, Patricija Vehovec – 1. mesto.

Timotej Kokalj v S.K.I.F. reprezentanci Slovenije

Italijanski 2. S.K.I.F. turnir Evropa Cup Citta di Rivarolo je 20. novembra 2010 gostil 100 karateistov iz Madžarske, Italije in Slovenije. V družini izbranih karateistov je bila tudi sedmerica Slovencev, med njimi tudi ATOMovec Timotej Kokalj. Reprezentanca Slovenije je nastopila uspešno, pohvala gre najvišje uvrščenemu Timoteju, ki je v konkurenci članov v katah posamezno dosegel drugo mesto. V vlogi glavnega sodnika je bil na mednarodnem turnirju Lovrenc Kokalj.

Bojana

FERMI
AVTODELI RADONJE
www.avtodeli-fermi.si
Trgovina
tel: 01 7227 233
gsm: 041 848 233
Delavnica
tel: 01 7227 894
e-mail: fermi@siol.net
www.avtodeli-fermi.si
-10%
odreži kupon

Seminar JKA - Yusuke Inokoshi, 3. Dan

JKA Slovenije je 13. in 14. novembra 2010 v Celju gostila japonskega prvaka v kumiteju iz leta 2009 in hkrati inštruktorja v JKA HQ v Tokyu, senseija Yusuko INOKO-SHIJA. V dveh dneh se je seminarja udeležilo preko 100 karatek iz Slovenije, Italije, Madžarske in Nemčije. Iz Karate kluba Wankan Ihan se je seminarja udeležil naš inštruktor kluba Boris Grad.

Prvi dan triurnega treninga se je mojster osredotočil na kihon in kato. Skozi tehniki Oi tsuki in Mae geri je mojster razložil pravilno gibanje, rotacijo bokov in prenos teže. V nadaljevanju pa je kvalitetno razložil kate Heian 1-5 ter Bassai dai in Enpi.

Drugi dan je bil namenjen kumiteju. Najprej je bilo razloženo gibanje naprej-nazaj ter levo-desno. V nadaljevanju pa so bile skozi omenjeno gibanje razložene številne obrambne tehnike s protinapadi. Ob koncu triurnega treninga je mojster postregel še s številnimi vajami v skupinah, ki razvijajo dobro gibanje ter koordinacijo v prostoru.

Celoten seminar je bil izveden na visokem nivoju in ga ne bi smel zamuditi noben tekmovalec v JKA karateju.

Karate klub Wankan Ihan

DECEMBER/gruden

03 Pe	ŠKORPIJON	MOKRO VODA spolni organi, sečevod ogljikovi hidrati	LIST
04 So			
05 Ne DRUGA ADVENTNA		TOPLA OGENJ rožmarin, vino beljakovine	PLOD
06 Po	STRELEC		
07 To Današnji letalski		HLADNO ZEMELJA sklepi, ledena, kosi, krogi sol, korenina, gomolji	KORENINA
08 Sr	KOZOROG		
09 Če		SVETI SVETLO ZRAK gošeni, venci makelna, oči	CVET
10 Pe Dan darovnih pravit	VODNAR		
11 So		MOKRO VODA stopala, nart, prsti na nogah ogljikovi hidrati	LIST
12 Ne TRETJA ADVENTNA	RIBI		
13 Po		TOPLA OGENJ glava, možgani, oči beljakovine	PLOD
14 To	OVEN		
15 Sr		HLADNO ZEMELJA KORENINA	
16 Če	BIK		
17 Pe			

LEKARNA DOMŽALE – NASVET FARMACEVTA

Starostniki in zdravila

Kdo so starostniki?

Po definiciji Svetovne zdravstvene organizacije (WHO) so starostniki osebe, starejše od 65 let. Še zmeraj pa velja star slovenski pregovor, ki pravi, star si toliko kot se počutiš. Delež starejše populacije se v razvitih državah povečuje, saj se je z boljšo medicinsko oskrbo, boljšim načinom življenja in ekonomskim razvojem podaljšala življenjska doba. Tudi v Sloveniji se delež oseb nad 65. letom povečuje. Danes je ta delež že več kot 15 odstotkov. Najpogostejši zdravstveni problemi starostnikov so bolezni srca in ožilja (ishemična bolezen srca, povišan krvni tlak, srčno popuščanje in zvišani lipidi v krvi), motnje spanja, depresija, demence, okvare vida in sluha, težave z zadrževanjem urina, pri moških bolezni prostate, osteoporoza, bolezni kože in ostali geriatrični sindromi kot so vrtoglavica, šumenje v ušesih, zaprtje, preležanine, kronična bolečina in izguba mišične mase. Kroničnim boleznim pa se pogosto pridružijo še infekcije.

Kaj mora starostnik vedeti o zdravilih?

Starostnik mora aktivno sodelovati pri svojem zdravljenju, to pa lahko le, če se dobro informira o svojih zdravilih. Poznati mora:

- ime zdravila,
- jakost,
- za kaj se zdravilo uporablja,
- kako naj uporabi zdravilo (ali mora zdravilo pogoltniti, ali se vstavi v črevo oz. se nanaša na

- kožo...),
 - ali se jemlje zdravilo s hrano ali brez hrane,
 - kako pogosto in kateri del dneva naj zdravilo vzame,
 - kateri so možni neželeni učinki in kako ukrepati, če se pojavijo,
 - ali lahko vozi,
 - kje in kako shranjuje zdravilo (pri sobni temperaturi, v hladilniku, zaščiteno pred svetlobo).
- Za lažje in uspešnejše zdravljenje z zdravili uporabljajte osebno kartico zdravil (seznam zdravil), kjer naj bo navedeno najmanj ime zdravila in odmerjanje. V lekarni vam bomo pomagali izpolniti seznam. Seznam vedno nosite s seboj, saj vsebuje pomembne informacije za vašega zdravnika, farmacevta v lekarni in tudi ob obisku nove medicinske pomoči ali bolnišnice.

Naslednja številka glasila

Slamnik izide v petek,
17. decembra 2010. Rok za oddajo prispevkov je četrtek, 9. decembra 2010, do 12. ure. Prispevke lahko v času uradnih ur oddate v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale, izven uradnih ur v nabiralnik na stavbi ali pa na e-naslov: slamnik.urednica@gmail.com.

Težave pri zdravljenju starostnikov

Staranje vključuje mnoge fiziološke spremembe, ki pomembno vplivajo na zdravljenje z zdravili. Če želimo doseči varno, učinkovito in kakovostno zdravljenje, moramo zdravljenje z zdravili prilagoditi nastalim spremembam telesa. V starosti se spremeni prevzem zdravila iz prebavil v krvni obtok, porazdelitev, presnova (ker je zmanjšano delovanje jeter) in izločanje zdravila iz telesa (predvsem na račun zmanjšane delovanja ledvic), zato je potrebno pri starostniku prilagoditi odmerke zdravila. Tudi neželeni učinki zdravil se pri starostnikih pojavljajo pogostejše kot pri zdravih odraslih. Zaradi sočasnega jemanja več zdravil je večja verjetnost medsebojnega delovanja med zdravili. Medsebojno delovanje zdravil (interakcije med zdravili) je pojav, ko eno zdravilo bistveno vpliva na delovanje in učinkovitost drugega. Nastopi lahko povečanje ali zmanjšanje pričakovanega učinka. V večji meri se lahko izražajo neželeni učinki. V interakcije z zdravili lahko vstopajo tudi prehranska dopolnila, zato se vedno preden se odločite za jemanje ostalih pripravkov posvetujte s

svojim farmacevtom o morebitnih nevarnostih kombinacije. Tudi hrana, alkohol in kajenje imajo vpliv na zdravila. V Lekarni Domžale lahko kadarkoli dobite informacije o medsebojnem delovanju zdravil.

Pogoste napake starejših pri uporabi zdravil so, da sami spreminjajo odmerke, da opustijo jemanje zdravila zaradi izboljšanja počutja, da neredno uporabljajo zdravilo ali se sami odločijo, katero zdravilo je primerno zanje. Ne jemljite zdravil, ki so predpisana drugim osebam, isto zdravilo lahko vam škodi.

Na voljo je veliko informacij o zdravilih in zdravljenju. Zaupajte le tistim, ki vam jih podajo strokovnjaki s tega področja. Največ informacij o zdravilih in najzanesljivejše boste dobili pri svojem farmacevtu. V Lekarni Domžale imamo poseben prostor, namenjen zaupnemu pogovoru s farmacevtom – o vsem, kar vas zanima v zvezi z zdravili na recept in brez recepta, prehranskimi dopolnili, medicinsko-tehničnimi pripomočki ter izdelki za nego, povprašajte svojega farmacevta.

Da zaključim, starost se ne meri zgolj v letih. Predvsem se kaže v tem, kako sprejemate in doživljate svoja leta in vse kar prinašajo s sabo.

Martina Ajd Bežan, mag. farm
Lekarna Domžale

**7 DNEVNA
BREZPLAČNA
VSTOPNICA**
fitnes | skupinske vadbe | pilates

Info. tel.:
01 / 729 27 27

Vstopnica za fitnes, vse skupinske vadbe, pilates.
Vstopnico predložite na recepciji ob prihodu.
Velja za OTELOve nečlane. Velja za 7 zaporednih dni.

Ime in priimek: _____

Datum prihoda: _____

Veljavnost do: _____

**MIZARSTVO
AVBELJ**
izdelava pohištva po meri

- kuhinje
- otroške sobe
- predsobe
- vgradne omare
- pisarniško pohištvo

Avbelj Milan s.p.
Stegne 1, 1251 Moravče
Tel.: 01/723-14-76
GSM: 041/641-446
www.mizarstvo-avbelj.si

*Prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče,
ni več tvojega smehljaja,
utihnili je tvoj glas,
bolečina in samota sta pri nas.
Zato pot nas vodi tja,
kjer sredi tišine spiš,
a v naših srcih ti živiš.*

V SPOMIN
8. novembra je minilo dve leti, odkar nas je zapustil naš dragi

Franc Ravnikar

iz Spodnjih Jarš

Hvala vsem, ki se ga še vedno spominjate, se ustavljate na njegovem grobu in mu prižigate sveče.
Vsi njegovi

*Kako prazen je dom, dvorišče,
naše oko zaman te išče,
ni več tvojega glasu, smehljaja,
le sledi ostale so povsod,
od dela tvojih pridnih rok.*

V SPOMIN
29. novembra mineva dve leti, odkar nas je zapustila naša žena, zlata mami, mama, prababica in tašča

Ivanka Jeretina

iz Radomelj

Iskreno hvala vsem, ki se ustavite ob njenem grobu, ji prižgete svečko in ohranjate lepe spomine na njo.

Vsi njeni

*Spet bo pomlad na Tvoj vrt prišla
in sedla bo na rožna tla.
In čakala, da prideš Ti
in jokala, ker tebe ni.*

V SPOMIN
25. novembra je minilo prvo leto žalosti, odkar ni več med nami naše drage žene, mami, mame, babi, prababi, sestre in tete

Silve Rihtar

Hvala vsem, ki se je spominjate in prižigate svečko v njen spomin.
Mama, pogrešamo te.

Vsi tvoji

*Ko zasanjaš se v spomine,
brez pomena so za vas razdalje,
ker v naših srcih si
in pot nas vodi tja, kjer živiš zdaj ti.*

V SPOMIN
Pred tremi leti je odšel od nas naš oče in mož

Miro Grbec

Pogrešamo te.

Vsi njegovi

*Trdo delo in trpljenje
spremljalo te je vse življenje.
Dom je prazen,
ker te več med nami ni.
V srcih naših še živiš.*

V SPOMIN
11. decembra bo minilo leto dni, odkar si nas zapustil, moj dragi mož, oče, ata in dedi

Jože Flis

iz Domžal

Hvala vsem, ki se ga v mislih spominjate in mu prižigate svečko!

Vsi njegovi

*Življenje je igra – in ne glede na to,
koliko jih v njej umre, so na koncu vsi živi!*

V SPOMIN
27. novembra je minilo leto dni, odkar nas je zapustil

Janez Starin

iz Bišč pri Domžalah

Hvala vsem, ki se ga spominjate in mu prižigate svečo.

Marjana in Barbara

*Tja, kamor odšel si,
ni več bolečin,
tam teče le miren sen,
nate ostal nam bo spomin.*

ZAHVALA
V 79. letu starosti nas je za vedno zapustil

Matija Bertoncelj

s Kokaljeve 8 v Srednjih Jaršah

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče in denar. Prisrčna hvala gospodu župniku za opravljen pogrebni obred, pevcem, zvezi borcev, gasilskemu društvu, Društvu upokojencev Domžale, izseljenskem društvu za izbrane poslovilne besede ter pogrebnemu zavodu Vrbančič.

Zalujoci: vsi njegovi

*Srce tvoje več ne bije,
bolečine ne trpiš,
nam pa žalost srca trga,
solza lije iz oči.
Dom je prazen in otožen,
ker te več med nami ni.*

ZAHVALA
V 77. letu starosti nas je zapustila

Ivanka Grašič

roj. Tomšič iz Nožic

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče, svete maše ter darove za Cerkev in spremstvo na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

*Glej, zemlja si je vzela, kar je njeno,
a kar ni njeno, nam ne more vzeti,
in to, kar je neskončno dragoceno,
je večno in nikdar ne more umreti.*

V SPOMIN
22. novembra je minilo dve leti, odkar nas je zapustil

Anton Rokavec

iz Domžal

Zahvaljujemo se vsem, ki prihajate na njegov prerani grob in mu prižigate sveče ali se ga kakorkoli spominjate.

Vsi njegovi

*Delo, skrb, ljubezen in trpljenje,
izpopolnjevali tvoje so življenje.
Pa pošle so ti moči
in zaprla si svoje trudne oči.
Čeprav spokojno spiš,
z nami kot prej živiš.*

V SPOMIN
2. decembra je minilo žalostno leto, odkar smo se zadnjič poslovili od ljube mame, stare mame in babice

Frančiške Lavrič

roj. Lajevic, z Vira

Hvala vsem, ki se je spominjate, postojite ob njenem grobu in ji prižigate svečke.

Pogrešamo te!

Vsi njeni.

Naslednja številka glasila Slamnik izide v petek, 17. decembra 2010.
Rok za oddajo prispevkov je četrtek, 9. decembra 2010, do 12. ure.
Prispevke lahko v času uradnih ur oddate v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale, izven uradnih ur v nabiralnik na stavbi ali pa na e-naslov: slamnik.urednica@gmail.com.

*Vinograd bo čakal,
česnje cvetele
in ptički peli –
tebe pa ni in te ne bo.
Nič več te ne bo prizadelo,
nič več bolelo.
Mirno spi.
(M. Pavček)*

ZAHVALA
V 70. letu nas je nenadoma zapustil naš dragi mož, oče dedek in pradedek

Mirko Maloprav

iz Domžal, Župančičeva 9

Ob boleči in nenadni izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v teh težkih trenutkih stali ob strani, ustno ali pisno izrazili sožalje, darovali cvetje in sveče v njegov spomin ter ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Še posebej se zahvaljujemo g. župniku Janezu Šimencu za lepo opravljen obred, pogrebni službi Vrbančič, pevcem in gospe Mari Logar za izrečene ganljive besede slovesa. Vsem in vsakemu posebej iskrena hvala. Ostal bo v naših srcih.

Vsi njegovi

*Obveščamo vse, ki ste jo poznali,
da nas je v 85. letu zapustila
naša draga mami, babica in prababica*

Alojzija Pichler

iz Domžal, Rojska 3

Iskrena hvala vsem prijateljem, sosedom, še posebno pa dr. Mušiču, Lučki, Metki in Majdi, ki so se v času njene bolezni nesebično razdajali in jo podpirali.

Še enkrat iskrena hvala vsem.

In HVALA za vsako prijazno misel nanjo.

Vsi njeni

*Ko pošle so ti moči,
zaprla trudne si oči,
a čeprav spokojno spiš,
z nami še naprej živiš.*

ZAHVALA
V 92. letu starosti nas je zapustila naša babi

Kristina Mazovec

roj. Jesihar

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste z nami sočustvovali, nam izrekli sožalje, podarili cvetje in sveče.

Hvala dr. Mojci Zajc Krašovec za dolgoletno zdravljenje, posebna hvala pa patronažni sestri Marjani Pavlič za dolgoletno obiskovanje na domu in lajšanje bolečin v zadnjih dnevih.

Hvala pogrebni službi Vrbančič za lep obred, gospodu kaplanu za cerkveni obred, zahvala kranjskim pevcem in Godbi Domžale.

Vsi njeni

*Nikoli ne boš zares odšel.
Kako tudi bi, ko pa bivaš v naših srcih.
»Se vidimo, ko se spet srečamo,« si rekel.
Tako bodi.*

ZAHVALA
V 74. letu je po hudi bolezni svojo življenjsko pot sklenil naš dragi mož in ati

Stanislav Skubic

iz Domžal, Slomškova 11 a

Zahvaljujemo se sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče in svete maše, še posebej bratom Tonetu, Janezu in Lojzetu ter družinama Leban in Hodžić za nesebično pomoč v času življenjske preizkušnje.

Iskrena hvala dr. Milanu Banku in dr. Poloni Burja za ves trud in podporo v času bolezni.

Hvala tudi gospodu župniku Janezu Kvaterniku za lep pogrebni obred, pevcem, pogrebni službi Vrbančič in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Njegove: žena Ida Ljudmila, hčerki Sabina in Darija

*Je čas, ki da,
je čas, ki vzame,
pravijo, da je čas,*

*ki celi vse rane,
in je čas, ki ne mine,
le zasanja se v spomine.*

V SPOMIN

Tomaž Pestotnik

16. decembra bo minilo štiri leta, odkar te ni več med nami. Ostali smo sami. Zelo te pogrešamo.

Vsi njegovi

V skladu s 6. in 7. členom Odloka o določitvi pogojev za prodajo blaga zunaj prodajaln v Občini Domžale (Uradni vestnik Občine Domžale, št. 11/09), Občina Domžale objavlja

Javni razpis za oddajo tržnega prostora in stojnic v letu 2011

I.
Predmet javnega razpisa je oddaja v zakup tržnega prostora ter odprtih in zaprtih stojnic na tržnem prostoru v lasti Občine Domžale. Tržni prostor in stojnice se dajejo v zakup za prodajo:

- vseh vrst kmetijskih pridelkov in sadja,
- živil in pijač, za katere so izpolnjeni zdravstveno tehnični in higienski pogoji za prodajo zunaj prodajaln,
- suhe robe,
- izdelkov domače in umetne obrti,
- cvetja, gozdnih sadežev,
- raznih sadik,
- izdelkov, ki so namenjeni promociji Občine Domžale,
- sveč,
- galanterije in pletenin lastne proizvodnje,
- drugih izdelkov kulturnega, vzgojnega, etnološkega ali estetskega pomena, če zakupna mesta niso zasedena za prodajo izdelkov od alinee a) do alinee c).

II.
Zakupniki so lahko trgovci za izdelke iz lastne proizvodnje, razen v primeru, če gre za prodajo ekoloških živil ali prodajo izdelkov, navedenih pod alineo j)). iz I. točke tega javnega razpisa, ni potrebno, da ima trgovec lastno proizvodnjo. Zakupniki so lahko tudi kmetovalci ali drugi posamezniki, če izpolnjujejo pogoje za prodajo na premičnih stojnicah v skladu z veljavnimi predpisi.

III.
Zakupnik lahko najame istočasno več kot eno stojnico le v primeru, da bosta prodaja in najem stojnic trajala najmanj 4 dni tedensko. Skladiščenje lastnih prodajnih proizvodov in opreme najemnika je v zaprtih stojnicah dovoljeno le v primeru, da zakupnik najame stojnico za najmanj 3 dni tedensko. Zakupnina za prodajni prostor za odprto stojnico znaša 5,1 € na dan, za prodajni prostor za zaprto stojnico pa znaša 8,1 € na dan. Prosilec mora poravnati zakupnino pred začetkom prodaje na tržnem prostoru za celotno obdobje, za katero se sklepa zakupna pogodba.

IV.
Uporaba stojnic in tržnega prostora je praviloma možna od ponedeljka do sobote, in sicer od 8. ure do 17. ure, razen v času izredne prodaje, ko je možna tudi ob nedeljah. V času predprazničnih nakupov v mesecu decembru je možno

podaljšanje časa prodaje na zakupljenih stojnicah do 20. ure oziroma uskladitev z odprtim časom ostalih prodajaln v mestu Domžale. Izredna prodaja se odvija na določene dneve pred prazniki, in sicer:

- 8. marec (prodaja cvetja) – največ teden dni pred praznikom,
- 25. marec – materinski dan (prodaja cvetja) – največ teden dni pred praznikom,
- cvetna nedelja (prodaja oljčnih vejic, butaric) – največ teden dni pred praznikom,
- 1. november (prodaja cvetja in sveč) – teden dni pred praznikom,
- božič, novo leto (prodaja novoletnih okrasov, smrečic) – od 5. do 31. decembra.

V.
Prosilec odda vlogo na **obrazcu**, ki ga lahko dobi v času uradnih ur na vložišču Občine Domžale, soba št. 4, Ljubljanska 69, Domžale ter na spletni strani Občine Domžale <http://www.domzale.si/>, pod rubriko Vložišče občine/Razpisi. Obrazcu – vlogi morajo biti priložena naslednja dokazila:

- kmetovalci: izpis iz registra kmetijskih gospodarstev za KMG-MID,
- trgovci, ki prodajajo izdelke iz lastne proizvodnje kot tudi ostali trgovci: uradno veljavno dokazilo, da sami izdelujejo predmete, ki jih želijo prodajati (priglasitveni list oz. dokazilo o vpisu dejavnosti v sodni register),
- drugi posamezniki: uradno veljavno dokazilo, da sami izdelujejo predmete, ki jih želijo prodajati (npr. potrdilo o vpisu v seznam zavezancev, ki opravljajo osebno dopolnilno delo skladno z Zakonom o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno).

VI.
Občinska uprava bo izmed prispelih ponudb izbrala najprimernejše ponudnike. Pri izboru bo upoštevana pestrost ponudbe. V primeru, da bo prijavljenih več interesentov, kot je zakupnih mest, bodo imeli prednost tisti, ki ponujajo kmetijske pridelke lastne proizvodnje. Ponudniki bodo pisмено obveščeni o izboru. Izbranemu ponudniku bo izdano soglasje za prodajo zunaj prodajaln ter bo z njim sklenjena zakupna pogodba. Zakupna pogodba se sklene najdlje za obdobje enega leta.

VII.
Prosilci oddajo vloge z dokazili na vložišče Občine Domžale, Ljubljanska 69, Domžale, soba št. 4, ali pa pošljejo po pošti, na naslov: Občina Domžale, Oddelek za finance in gospodarstvo, Ljubljanska 69, 1230 Domžale. Javni razpis je odprt do zasedbe oz. zakupa vseh stojnic. Dodatne informacije lahko dobite v času uradnih ur na tel. 01 721-42-51.

OBČINA DOMŽALE **ŽUPAN**
TONI DRAGAR

Na podlagi določil 16.člena Statuta Zavoda za šport in rekreacijo Domžale (Uradni vestnik Občine Domžale št.10/2003) svet Zavoda razpisuje

Volitve predstavnikov športne in rekreativne javnosti in šol v svet zavoda

1. člen

Volitve predstavnikov športne in rekreativne javnosti in šol v svet Zavoda za šport in rekreacijo se opravijo dne 15. 12. 2010 (sreda), na sedežu Zavoda za šport in rekreacijo Domžale, Kopališka cesta 4, 1230 Domžale, prostorih sejne sobe – 1.nadstropje.

Volitve članov sveta Zavoda trajajo začnejo ob 14. uri in trajajo največ 5 ur.

2. člen

Zainteresirana športna in rekreativna javnost so športna in rekreativna društva s sedežem in pretežnim članstvom v Občini Domžale in osnovne šole, katerih ustanovitelj je Občina Domžale.

Vsako društvo in šola ima en glas. Pravico zastopanosti na volitvah imajo samo tista društva, ki so registrirana za športno in rekreativno dejavnost na območju Občine Domžale, v registru pri Upravni enoti Domžale, na dan razpisa volitev.

Več društev lahko v skladu s svojimi pravili predlaga na kandidatno listo skupnega kandidata. Za volitve se izdela toliko glasovnic, kot je na seznamu registriranih športnih društev in šol.

3. člen

V svet Zavoda sta izvoljena kandidata, ki sta dobila največje število glasov. V primeru, da je več kandidatov prejelo enako število glasov, se opravi žrebanje za izbiro kandidata.

4. člen

Volilna opravila začnejo teči z dne 25. 10. 2010. V obdobju od objave volitev do 10. 12. 2010 se na naslov: Zavod za šport in rekreacijo Domžale, Kopališka cesta 4, 1230 Domžale, s pripisom »Predlog za svet Zavoda« pošiljajo predlogi kandidatov, ki morajo vsebovati naslednje podatke:

- ime in priimek kandidata,
- datum rojstva,
- naziv športnega društva, ki predlaga kandidata.

Na podlagi prejetih predlogov se sestavi lista kandidatov po abecednem vrstnem redu predlaganih kandidatov, ki vsebuje podatke iz 1. odstavka tega člena.

5. člen

Za izvedbo volitev skrbi volilna komisija, ki jo je imenoval svet Zavoda.

Domžale, 25. 10. 2010 **Predsednik sveta Zavoda**
Stane Oražem, univ. dipl. ing.

Na podlagi določil 16.člena Statuta Zavoda za šport in rekreacijo Domžale (Uradni vestnik Občine Domžale št.10/2003) je svet Zavoda, na korespondenčni seji dne 25. 10. 2010 sprejel

Sklep o imenovanju volilne komisije zavoda

V volilno komisijo za izvolitev predstavnikov zainteresirane športne in rekreativne javnosti in šol v svet Zavoda se imenujejo:

- za predsednico: Maja Omahna, Bukovčeva 19, Vir, 1230 Domžale,
- za članico: Marta Grilj, Žiče 13, 1235 Radomlje,
- za člana: Miran Kralj, Breznikova 7, Prelog, 1230 Domžale.

Domžale, 25. 10. 2010 **Predsednik sveta Zavoda**
Stane Oražem, univ. dipl. ing.

Zavod za šport in rekreacijo Domžale
Drsališče Domžale - sezona 2010/2011

Javni razpis za rezervacijo in oddajo terminov za igranje rekreativnega hokeja v obdobju obratovanja drsališča – december 2010–marec 2011

Na podlagi Pogodbe o upravljanju, šte.: 47103-16/06-33, ter na podlagi določil Uredbe o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin objavljamo razpis za rezervacijo terminov za igranje rekreativnega hokeja na Drsališču Domžale v obdobju obratovanja drsališča v sezoni 2010/2011, ki bo trajala predvidoma od začetka meseca decembra 2010 do največ polovice meseca marca 2011.

Pogoji za prijavo so naslednji:

- Drsališče se oddaja za igranje rekreativnega hokeja društvom ali organiziranim skupinam, ki imajo svojega uradnega zastopnika-vodjo, za obdobje december 2010–marec 2011.
- Prednost pri rezervaciji terminov bodo imeli dosedanjí najemniki, ki so nadomestilo za najem drsališča tekoče poravnávali, vendar pa morajo ta termin rezervirati podobno kot vsi drugi potencialni najemniki – prijavitelji na javni razpis. Prednost pri izbiri bodo imeli tisti prijavitelji, ki bodo oddali prijavo za celotno razpisno obdobje.
- Plačilo najema oziroma uporaba drsališča za igranje rekreativnega hokeja se realizira na naslednje načine:
 - vplačilo rezerviranih terminov za mesec dni naprej,
 - vplačilo rezerviranega termina pred vsakokratno uporabo,
 - enkratno vplačilo za celotno rezervirano obdobje.
- Zavod bo vsakemu najemniku izdal uradni račun.
- Vsak izbrani najemnik bo preko svojega zastopnika pooblaščenca pravico do igranja na podlagi potrjenega termina dokazoval z osebnim dokumentom in kopijo potrditve odobrenega termina.
- Termini za igranje so praviloma naslednji:
 - od ponedeljka do petka od 19.15 do 22. ure (izjemoma tudi v dopoldanskem času po 9. uri, če je termin rezerviran najmanj 7 dni pred dnevom igranja,
 - sobota in nedelja od 7. ure do 9.30 ter sobota od 20.15 do 22. ure.

Opomba:

Natančni termini:

a/ od 19.15 do 20.15: 1 ura, od 20.30 do 22.ure: 1,5 ure;

b/ od 19.15 do 20.45: 1, 5 ure, od 21. do 22. ure: 1 ura.

V prijavi je potrebno termin natančno opredeliti!

Nadomestilo za igranje oziroma cene najema-uporabe drsališča za igranje rekreativnega hokeja so naslednje:

1 ura igranja – 50 EUR – društva, skupine Občine Domžale,

– 60 EUR – društva, skupine druge občine.

1,5 ure igranja – 60 EUR – društva, skupine Občine Domžale,

– 70 EUR – društva, skupine druge občine.

Komercialni najem (na podlagi posebnega dogovora):

1 ura igranja – 120 EUR

Prijava oziroma rezervacija termina je možna samo v pisni obliki na naslov Zavod za šport in rekreacijo Domžale, Kopališka cesta 4, 1230 Domžale. Možna je telefonska rezervacija (tel.: 041/966 192) ali po elektronski pošti (janez.zupancic.zavod-sport@siol.net ali jzupancic@siol.net).

Prijava mora vsebovati naslednje podatke:

- Naziv pravne osebe, točen naslov (ulica, hišna številka, kraj, poštna številka) in davčna številka ali naziv organizirane skupine ter ime in priimek zastopnika te skupine, točen naslov (ulica, hišna številka, kraj, poštna številka) in davčna številka.
- Dan v tednu in termin igranja (od __.ure do __.ure) ter eventualno rezervni termin igranja (od __.ure do __.ure).

Razpis je objavljen tudi na spletni strani Zavoda za šport in rekreacijo Domžale: www.zavod-sport-domzale.si.

Zavod za šport in rekreacijo Domžale
direktor mag. Janez Zupančič, univ. dipl. oec.

Zavod za šport in rekreacijo Domžale na svoji spletni strani www.zavod-sport-domzale.si, objavlja javni razpis za oddajo bivalnega prostora v 1.nadstropju zgradbe na območju KOPALIŠČA DOMŽALE

Mali oglasi

Od ponedeljka do petka
od 9. do 13. ure
na tel.: 722 50 50.

RAČUNOVODSKE in SVETOVALNE STORITVE vam nudimo ažurno, kvalitetno in po konkurenčnih cenah. VEZENSEK MARIJA s.p., Krožna pot 62, 1230 Domžale.Tel.: 040/268-090

SERVIS ŠIVALNIH STROJEV KLANCAR s.p. Preserje, Kajuhova 15, 1235 Radomlje (v bližini Kemisa). Tel.: 01/722 78 97, 041/689-840

RAČUNOVODSKE STORITVE in DAVCNO SVETOVANJE po ugodni ceni nudi računovodski servis. FRŠ Nahtigal, d.o.o., Pot za Bistrico 23, 1230 Domžale. Tel.: 041/732-267

NOVO v Domžalah – Servis in prodaja šivalnih strojev (gospodinjskih in industrijskih). Anton Prateker s.p., Slamnikarska 3b Domžale. Tel.: 041/920-149

INŠTRUIRAM MATEMATIKO, dipl. ing. mat. KECELJ Martin s.p., Maklenovec 3, 1225 Lukovica.Tel.: 040/550-040

Prodam GARSONJERO 26,4m2 v Preserjah pri Radomljah. Tel.: 041/717-974

Ljubljana, Domžale, okolica, parcelo, kmetijsko zemljišče, gozd KUPIM. Tel.: 051/383-396

Iščete KUPCA ali greste za PODNAJEMNIKA. Uresničimo vaše ideje. Soseska BISTRA; HIŠA NEPREMIČNIN RE d.o.o., Ul. Nikola Tesla 17, Domžale.Tel.: 040/41 41 41.

REPUBLIKA SLOVENIJA

OKRAJNA VOLILNA KOMISIJA
10. VOLILNEGA OKRAJA
4. VOLILNE ENOTE

Ljubljanska cesta 69, 1230 Domžale
t: 01 722 01 00, f: 01 721 47 73

Številka: 042-7/2010
Datum: 16. 11. 2010

Na podlagi 3. odstavka 28. člena Zakona o volitvah v državni zbor (Uradni list RS, št. 109/06 – ZVDZ-UPB1, 54/07 – odločba US), v povezavi z 38. in 41. členom Zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 26/2007 – uradno prečiščeno besedilo – ZRLI-UPB2), izdajam naslednji

Sklep o spremembi in dopolnitvi sklepa o določitvi volišč in območij volišč

za izvedbo zakonodajnega referendumu a Zakonu o Radioteleviziji Slovenija, ki bo v nedeljo, 12. decembra 2010.

V sklepu št. 042-7/2010 z dne 9. 11. 2010 se črta naslednje volišče:

VOLIŠČE 4.10.950 – DOMŽALSKI DOM
Ljubljanska cesta 58, Domžale
Volišče za invalide.

VOLIŠČE 4.10.10 – AMD DOMŽALE,
Krakovska 18, Domžale,

se določi za volišče dostopno invalidom, zato se sklep št. 042-7/2010 z dne 9. 11. 2010 v tem delu dopolni tako, da se na novo glasi:

VOLIŠČE 4.10.10 – AMD DOMŽALE
Krakovska 18, Domžale

Domžale: Aškerčeva ulica, Brejčeva ulica, Karantanska cesta vsa, razen št.: 1, 3, 5 in 13, Karlovškova cesta, Kasalova ulica, Kopališka cesta, Krakovska cesta, Mačkovci, Savska cesta št.: 1, 3, 5, 7, 11, 13, 13a, 13b, 15, 17, 19, 21, 21a, 23, 25, 26, 27, 29, 31, 31a, 33, 35, 35a, 39, 41, 43, 44, 45, 48, 55 in 57, Stranska ulica, Študljanska cesta št. 1 in 5, Ulica Antona Skoka, Usnjarska ulica in Vodnikova ulica, volišče za invalide.

PREDSEDNIK
OKRAJNE VOLILNE KOMISIJE
Peter Golob, univ. dipl. prav.

REPUBLIKA SLOVENIJA

OKRAJNA VOLILNA KOMISIJA
10. VOLILNEGA OKRAJA
4. VOLILNE ENOTE

Ljubljanska cesta 69, 1230 Domžale
t: 01 722 01 00, f: 01 721 47 73

Številka: 042-8/2010
Datum: 16.11.2010

Na podlagi 3. odstavka 28. člena Zakona o volitvah v državni zbor (Uradni list RS, št. 109/06 – ZVDZ-UPB1, 54/07 – odločba US), v povezavi z 38. in 41. členom Zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 26/2007 – uradno prečiščeno besedilo – ZRLI-UPB2), izdajam naslednji

Sklep o spremembi in dopolnitvi sklepa o določitvi volišč in območij volišč

za izvedbo zakonodajnega referendumu a Zakonu o Radioteleviziji Slovenija, ki bo v nedeljo 12. decembra 2010.

V sklepu št. 042-8/2010 z dne 9. 11. 2010 se črta naslednje volišče:

VOLIŠČE 4.11.950 – DOMŽALSKI DOM
Ljubljanska cesta 58, Domžale
Volišče za invalide.

VOLIŠČE 4.11.02 – GALERIJA DOMŽALE,

Mestni trg 1, Domžale,

se določi za volišče dostopno invalidom, zato se sklep št. 042-8/2010 z dne 9. 11. 2010 v tem delu dopolni tako, da se na novo glasi:

VOLIŠČE 4.11.02 – GALERIJA DOMŽALE
Mestni trg 1, Domžale

Domžale: Karantanska cesta št.: 1, 3, 5 in 13, Ljubljanska cesta št.: 73, 81, 83, 85, 87, 89, 91, 93, 95, 97 in 99, Lobodova ulica, Mestni trg, Slamnikarska cesta št.: 1, 1a, 1b, 1c, 1d, 3, 3a, 3b, 5, 7, 8, 9, 14, 16, 18, 21, 23, 25 in 27, Ulica Matije Tomca in Župančičeva ulica št.: 1, 3, 5, 7, 9 in 11, volišče za invalide.

PREDSEDNICA
OKRAJNE VOLILNE KOMISIJE
Anita Janjoš, univ. dipl. prav.

NOVO V DOMŽALAH ZA VAS:
ZNANE SVETOVNE ZNAMKE NARAVNE
KOZMETIKE, PARFUMERIJE IN GALANTERIJE

SALVADOR DALI
PARFUMI

LUCIANO SOPRANI
PARFUMI

NIKE
PARFUMI

OILILY
TORBICE, KOZMETIČNE
TORBICE, DENARNICE

MAVALA
KOZMETIKA
ZA NEGO NOHTOV
IN KOŽE

d.o.o. NRIS
MENGEŠ
MAJSTROVA 9

Dobrodošli v novo odprti trgovini
na Savski ulici 47 v Domžalah.
Odprto vsak dan od ponedeljka do
petka od 9. – 17. ure in ob sobotah
od 9.30 – 12.30 ure.

www.posta.si

Praznična darila že na poštah

Adventne sveče

Knjige

Darilne vrečke in voščilnice

Koledarji

Darila, škorenjčki, okraski

Okrasne nalepke

Da se boste na praznične dneve pravočasno pripravili, smo za vas na poštah že razširili ponudbo darilnih izdelkov. Čaka vas pester izbor daril, adventnih sveč, koledarjev, ročno izdelanih darilnih vrečk in voščilnic, darilne embalaže, knjig in raznih okraskov, vse po izjemno ugodnih cenah.

Obiščite nas!

Zanesljivo vsepovsod
POŠTA SLOVENIJE
POŠTA IN FINANCE

brezplačna kontrola vida merjenje očesnega pritiska

Svojim cenjenim strankam
želimo vesel božič in srečno
novo leto 2011.

OPTIKA
VID

Radomlje
Cesta borcev 5, t: 722 88 90, m: 031 635 801
ponedeljek-petek: 8.00-12.00 in 15.00-19.00, sobota: 8.00-12.00

KLANE d.o.o.

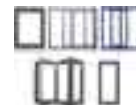

NOTRANJA IN VHODNA VRATA
STREŠNA IN VERTIKALNA OKNA
PARKETI, KLJUKE, POLICE
KLIMATSKE NAPRAVE
»STROKOVNA MONTAŽA«

KLANE D.O.O.
KAJUHOVA 15
1235 RADOMLJE
051/313-098
WWW.KLANE.SI

Zastopnik Jomont d.o.o.

Prodajni saloni
v Domžalah,
Ulica Nikole Tesle 18
tel: 059 924 849,
gsm: 031 356 505
in Kamniku,
Ljubljanska cesta 4j
tel: 01 83 11 828,
gsm: 041 314 316

OKNA - VRATA - SENČILA

-15%
Jubilejna
zimsko akcija!

Srečno 2011!

**Nagradno
žrebanje**

**S Triglav kaskom
do snežne freze!**

**I.
nagrada**

triglav

HONDA
POWER EQUIPMENT

Sklenite zavarovanje
v času od 1. 9. do 31. 12. 2010
in sodelujte v nagradnem
žrebanju!

Več na www.honda-as.com
Tel.: 01 562 33 33

AS
DOMŽALE

EKSPRES DOSTAVA BREZPLAČNO!

Pokličite na brezplačno številko **080 2005**.
Naročila sprejemamo 24 ur na dan.

Brezplačno in ekspresno hitro dostavimo.

Brezplačno priklopimo in preverimo stanje
napeljave.

NAROČITE ali **REZERVIRAJTE**
brezplačno dostavo **ŠE DANES!**

tudi, če le nimate prazne jeklanke!

Butan plin **JE VELIKO VEČ.**

Izjemna ponudba

Akcija velja za posrednike. Izjemna ponudba in brezplačna dostava. www.butanplin.si